

**การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา
จังหวัดหนองบัวลำภู**

นางจิรภา โนนทิง

**การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2550

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ

ชื่อและนามสกุล

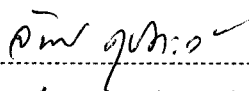
แขนงวิชา

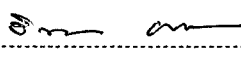
สาขาวิชา

อาจารย์ที่ปรึกษา

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้
เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู
นางจิรภา โนนทิง
หลักสูตรและการสอน
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
รองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวาทีน

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์จันทร์ คุปตะวาทีน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จินตนา ธนวิบูลย์ชัย)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์
วันที่ 27 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ชื่อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

ผู้ศึกษา นางจิรภา โนนทิง **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน **ปีการศึกษา** 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู (2) ศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำระหว่างเรียน โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกันกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน เพลงคาราโอเกะจำนวน 15 เพลง แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ แบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ และ แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมีคะแนน เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 15.75 (2) นักเรียนมีอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 0.24 คะแนนต่อครั้ง (3) นักเรียนมีความ พึงพอใจที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่ออยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ เพลงคาราโอเกะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ประถมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จเป็นอย่างยิ่งจาก
รองศาสตราจารย์จันตรี คุปตะวาทีน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะงานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา ตลอดจนคณาครู
นักเรียน โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้
และขอขอบพระคุณอาจารย์ปรีชา สวัสดิ์ทา ศึกษาานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
หนองบัวลำภู เขต 1 อาจารย์มะลิวัลย์ สุขใจ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
หนองบัวลำภู เขต 1 และอาจารย์เพ็ญนภา สิงห์อาจ ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านหินตลาด
อำเภอศรีบุญเรือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ที่ได้กรุณาตรวจสอบ
เครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอรำลึกถึงคุณพ่อเจตนา - คุณแม่วราภรณ์ แสนสายเนตร ครู - อาจารย์
โดยเฉพาะคานต์รวิพนิจ โนนทิง เด็กหญิงพิชญากา โนนทิง และเด็กชายพิชัยยุทธ โนนทิง
ที่ได้ให้การส่งเสริม สนับสนุนและคอยให้กำลังใจจนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

จิรภา โนนทิง

เมษายน 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	7
สมมุติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	8
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	10
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทย	14
ทฤษฎีการสอนอ่าน	16
การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	23
การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียง	29
การใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียง	32
แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
การศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ	59
การศึกษ้อัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ	60
การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	62
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปการวิจัย	63
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	78
ก แผนการจัดการเรียนรู้	78
ข แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	136
ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	142
ง ข้อมูลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ	151
จ การวัดอัตราพัฒนาการ	158
ฉ รูปภาพสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน	162
ช รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	167
ประวัติผู้ศึกษา	169

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงผลการศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนและหลัง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ.....	59
ตารางที่ 4.2 แสดงผลการศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ.....	60
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะในการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ.....	62
ตารางที่ 4.3 อัตราพัฒนาการการอ่านของนักเรียนแต่ละช่วง.....	161

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	41
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้	44
ภาพที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเพลงคาราโอเกะคำควบกล้ำ	48
ภาพที่ 3.3 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะ การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	51
ภาพที่ 3.4 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ	53

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์วิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวทัศน์ โลกทัศน์ และสุนทรียภาพโดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่ การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป กระทรวงศึกษาธิการ (2545:3) ฉะนั้น การเรียนรู้วิชาภาษาไทยจึงมีความสำคัญที่คนไทยทุกคนจะต้องตระหนักและเอาใจใส่ในทุกวัย โดยเฉพาะในระดับโรงเรียน ได้จัดวิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนในทุกระดับชั้นจะต้องเรียนรู้ และฝึกฝนกระบวนการทางทักษะภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไปใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้เป็นเครื่องมือใฝ่หาความรู้ได้ตลอดชีวิต และการประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความคิดที่ชาญฉลาด ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ตระหนักถึงคุณค่าของภาษาไทยในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาถึงอนุชนคนไทยในปัจจุบัน และช่วยกันจรรโลงภูมิปัญญาทางภาษาเหล่านี้ให้คงอยู่ตลอดไป ซึ่งสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2545) ตรีไว้ในมาตรา 71 (2545:5-6) ที่ระบุไว้ว่า “ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง มีความภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติรวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ”

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ดังกล่าวจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความชำนาญในการใช้ทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หากผู้คนในสังคมรู้จักการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว ย่อมจะสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและจะทำให้ความเข้าใจกัน ความสามัคคี และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันได้ง่าย ย่อมนำไปสู่สันติสุขและความสามัคคีในสังคมได้ในที่สุด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กรมวิชาการ, 2544:7-9) ได้ระบุวิสัยทัศน์การเรียนการสอนภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเครื่องมือการสื่อสารของคนในชาติ ใช้ทำความเข้าใจกัน และใช้ภาษาประกอบกิจการงานทั้งส่วนตน ครอบครัว และกิจกรรมในสังคมและประเทศชาติ ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือการเรียนรู้การบันทึกเรื่องราวจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และยังเป็นวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการเรียนภาษาไทยจึงต้องสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และสอนให้คนรักการอ่าน การเขียน ที่จะแสดงหาความรู้ และประสบการณ์ บันทึกความรู้และข้อมูลข่าวสาร สอนให้ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องในฐานะเป็นวัฒนธรรมทางภาษา ให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งและภาคภูมิใจในภาษาไทย และเห็นคุณค่าของภาษาซึ่งเป็นสื่อความคิด (กรมวิชาการ, 2544:7-9) ได้กำหนดถ้อยคำที่ใช้สอนนักเรียนระดับประถมศึกษา รวบรวมเป็นประมวลคำในการใช้ฟัง พูด อ่าน และเขียนซึ่งครูจะนำมาสอนเพื่อให้ผู้เรียนคิดได้กว้างขวาง ลึกซึ้ง และเสริมสร้างความซาบซึ้งลาดสามารถคิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยอย่างมีเหตุผล นอกจากนี้การนำถ้อยคำจากประมวลคำมาใช้สอนภาษาไทยจะช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการคิดสร้างสรรค์ คิดวิพากษ์วิจารณ์ คิดตัดสินใจแก้ปัญหา และวินิจฉัยเรื่องราวและส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์และใช้ภาษาอย่างสละสลวย ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของผู้ใช้ภาษาให้เกิดความน่าเชื่อถือการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน เน้นให้พัฒนาผู้เรียนพร้อม ๆ กันทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทักษะ การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญอีกทักษะหนึ่งเพราะจะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ แต่ในปัจจุบันพบว่านักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษามักมีปัญหาในการออกเสียงพูดและอ่านไม่ถูกต้อง ซึ่งผลการวิจัยของกรมวิชาการ พันธณีย์ วิหคโต (2542: 6) ได้สรุปปัญหาด้านการใช้ภาษาของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ว่านักเรียนมีปัญหาการออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำควบกล้ำไม่ชัด จึงเป็นเรื่องของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะครูในระดับประถมศึกษา ควรสนใจและหาวิธีการแก้ไข ปัญหาให้เด็กไทยออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้องชัดเจน

การแก้ไขปัญหาด้านการออกเสียงนั้นควรเริ่มต้นพิจารณาที่สาเหตุของปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การแก้ไขเป็นไปอย่างถูกต้อง และสาเหตุที่นักเรียนมีปัญหการออกเสียงส่วนใหญ่นั้นก็เกิดขึ้นจากตัวเด็กเอง ซึ่งเนาวรัตน์ พลเดช (2542: 44) กล่าวไว้สรุปได้ว่าปัญหการออกเสียงของเด็กเกิดจากตัวเด็ก ตัวครู และเกิดจากสิ่งแวดล้อมโดยปัญหาที่เกิดจากตัวเด็กนั้น ซึ่งนับเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะปัญหการอ่านสลับอักษร อ่านซ้ำ อ่านโดยไม่รู้ความหมาย อ่านผิดความอ่านออกเสียงเพี้ยน เป็นต้น ทั้งที่เอกลักษณ์ของภาษาไทยในการสื่อสารคือ การออกเสียงด้วยคำชัดเจน โดยเฉพาะเสียง ร ล และ ว ควบกล้ำ ปัญหาเช่นนี้ขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ มีคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ออกเสียงไม่ถูกต้องทำให้คำมีความหมายผิดเพี้ยนไปและได้กล่าวต่อไปว่าสาเหตุที่เยาวชนไทยทุกวันนี้ออกเสียง ร ล และ ว ควบกล้ำไม่ชัดเจนนั้นน่าจะมาจากสาเหตุ 4 ประการ ดังนี้

ประการแรก พูดตามกัน เวลาเด็กอยู่ในหมู่เพื่อน ๆ ก็จะพูดภาษาเดียวกันคือ พูดไม่ชัดก็ไม่ชัดเหมือนกัน ถ้าใครคนหนึ่งคนใดพูดชัดเจนก็จะถูกมองว่า “คัจจริต” ประการที่สอง พูดตามคาราหรือนักร้องที่ตนเองชื่นชอบ พยายามเลียนเสียงให้เหมือน ประการที่สาม สมาชิกในครอบครัว พ่อ แม่ หรือ ญาติ พี่ น้อง พูด ร ไม่ชัด พูด ไม่มีเสียงควบกล้ำ เด็กจึงพูดไม่ชัดตามไปด้วย ถ้าทุกคนในครอบครัวพูดชัดเจน เด็กที่กำลังหัดพูด หรือเริ่มพูดเก่ง ก็จะพูดชัดด้วยซ้ำตั้งแต่เล็ก ๆ ประการสุดท้ายคือ ฝึกอ่านออกเสียงน้อยจะสังเกตได้ว่านักเรียนสมัยนี้ชอบอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรู้ความ เพื่อเข้าใจความ แต่ถ้าอ่านออกเสียงด้วยจะได้ทั้งใจความและการออกเสียงชัดเจน เมื่อฝึกอ่านทุกวันลึนก็จะออกเสียง ร และเสียงควบกล้ำได้โดยไม่ต้องฝืน

แต่ในสภาพจริง พบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนยังไม่สามารถจะสนองตอบต่อจุดหมายดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจภาษาไทย และทักษะการใช้ภาษาไทยที่จำเป็นทั้งการอ่านการเขียนปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ จากการทดสอบในเรื่องของทักษะการอ่านออกเสียงพบว่าความสามารถในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด โดยเฉพาะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนในระดับประถมศึกษามีปัญหา

พรรณิภา อ่อนแสง (2532:3) ได้กล่าวว่า ปัญหการอ่านและการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่ผิดพลาดไม่ชัดเจนเป็นประจำ ทำให้เกิดความเสียหาย แก่ภาษาประจำชาติ ใช้ในการสื่อสารทำให้สื่อความหมาย ไม่ตรงกับความเข้าใจของผู้พูด ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดพลาดไปจนอาจเกิดความเข้าใจผิดกันหรือเกิดเรื่องร้ายแรงขึ้นได้ หรืออาจจะทำให้เข้าใจผิดมิตรภาพสูญเสียไปได้

ศกาวดี ปัญญาธรรมศิริ (2540:3) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งในสังคม และเป็นปัญหามากขึ้น ถ้าทุกฝ่ายไม่ช่วยกันแก้ไข

ดังนั้นครูผู้สอนทุกระดับชั้นจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการใช้ภาษาทั้งในเรื่องการอ่านและการเขียน และควรจัดกิจกรรมการสอนเป็นพิเศษ เพื่อเสริมการอ่าน โดยการสร้างหรือปรับปรุงสื่อให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนแต่ละท้องถิ่นและสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนอันเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้มีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้น

ฉัตรินีย์ ทมธา (2548:3) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ปัญหาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของผู้เรียนส่วนหนึ่งเป็นเพราะขาดสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และมีคุณภาพผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจะจดจำและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว หากครูผู้สอนรู้เลือกสื่อการเรียนรู้อีกที่ใกล้ตัวและสามารถสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาได้เป็นอย่างมากและ

จากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์นักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 20 คน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านออกเสียงพบว่านักเรียนจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 มีปัญหาในด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล และ ว ไม่ถูกต้องชัดเจน และนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจเรื่องคำควบกล้ำ ไม่สามารถแยกคำควบกล้ำกับอักษรนำได้ และไม่สามารถจำแนกอักษรควบแท้กับอักษรควบไม่แท้ได้ ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ ได้แก่

1. ครูผู้สอนหลายวิชาให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนไม่ทั่วถึง ทำให้นักเรียนบางส่วนที่ครูดูแลไม่ทั่วถึง ไม่ได้รับการฝึกการอ่านออกเสียง การสอนอ่านออกเสียงให้ได้ผลนั้นนักเรียนต้องได้รับการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงให้มากและบ่อยขึ้น

2. ไม่มีสื่อการสอนที่ส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงหรือมีสื่อการสอนแต่ไม่ตรงกับจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้หรือได้ฝึกทักษะ

3. วิธีการสอนอ่านออกเสียงของครูผู้สอนไม่น่าสนใจ ครูผู้สอนยังเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ปัญหาด้านการอ่านออกเสียง ร ล และ ว อาจกล่าวได้ว่า ครูไม่ได้แก้ไขปัญหาดังกล่าว หรือแก้ไขปัญหาไม่ถูกต้องไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนก็เป็นได้จากการออกเสียงไม่ถูกต้องนี้ หากไม่รีบเร่งแก้ไขจะทำให้มีปัญหาในการสื่อสาร เกิดความเข้าใจผิดกันระหว่างผู้ที่สื่อสาร และจะติดการออกเสียงผิด ๆ ไปตลอดชีวิต

ดังนั้น ครูผู้สอนควรเอาใจใส่วิธีการปรับปรุงเทคนิคการจัดการเรียนรู้ หาวิธีจูงใจ โดยการจัดกิจกรรม ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น รู้สึกสนุกสนาน และเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุผลตามความมุ่งหมาย และให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบกล้ำที่ถูกต้อง และมีความรู้สึกที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียง ร ล และ ว ควบคู่กัน สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือการปรับปรุงวิธีการสอนของครูเพื่อให้นักเรียน เรียน โดยมีบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียนและไม่ถูกบังคับให้เรียน ดังที่ พรรณี ชูทัย (2522:221-222) ได้กล่าวโดยสรุปไว้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผลดีนั้นครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความตื่นตัว ในบทเรียนที่ตนจะสอนจัดสภาพการเรียนให้เป็นที่น่าสนใจ โดยอาศัยสิ่งเร้าที่มีความหมาย มีความ แปลกใหม่ มีความเข้มข้นทั้งในบทเรียน สื่อการสอน กิจกรรม บรรยากาศที่เป็นอิสระ ไม่เคร่งเครียด สิ่งเหล่านี้จะให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เสริมศรี ไชยสร (2539:5) เกี่ยวกับลักษณะของครูที่ดีว่าควรใช้จิตวิทยาการเรียนรู้อื่น ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกันกับ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลาย ๆ แบบ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการจัด การเรียนรู้ ได้ด้วยตนเองเต็มใจฝึกฝนตามกระบวนการที่ถูกต้องจนสามารถพัฒนาตนเองให้มีลักษณะ มอง กว้าง คิดไกล ใฝ่ดี แก้ปัญหาถูกวิธี ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น กล้าแสดงความคิดเห็น ของตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสบายใจอันจะเป็นผลทำให้สังคมมีประสิทธิภาพ ด้วยและเนื่องจากภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระพื้นฐานที่จำเป็นและต้องใช้กันเป็นประจำ ดังนั้นการ จัดการเรียนรู้ให้ได้ผลต้องอาศัยแรงจูงใจและการเสริมกำลังใจเป็นสำคัญ

ทฤษฎี และหลักการทางจิตวิทยาที่เชื่อว่าแรงจูงใจเป็นภาวะซึ่งครอบคลุมลักษณะ พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลโดยตรง และการใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนรู้นี้จะสอดคล้อง ตามกฎแห่งผลของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) (อ้างใน กรรณิการ์ พวงเกษม, 2535:37) ที่ว่า “ผลแห่งปฏิกริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำกิจกรรมนั้นซ้ำอีกแต่ผลของปฏิกริยาใด ไม่เป็นที่พอใจบุคคลจะหลีกเลี่ยงไม่กระทำกริยานั้นซ้ำอีก” ซึ่งเมื่อได้กระทำบ่อย ๆ ย่อมเกิดความ ชำนาญ หากเชื่อตามกฎข้อนี้การเบื่อหน่ายการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยย่อมเกิดจาก วิธีการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ไม่ส่งเสริมแรงจูงใจให้กับนักเรียน นั่นคือ นักเรียนไม่พอใจที่จะเรียนทำให้เกิดข้อบกพร่องขึ้นได้ ตามหลักการและทฤษฎีของนักจิตวิทยา และ นักการศึกษาข้างต้นต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่าการใช้แรงจูงใจจะช่วยให้การจัดการเรียนรู้ ได้ผลดียิ่งขึ้น การใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนรู้สามารถตอบสนองความต้องการทั้งด้าน จิตวิทยาและทางการศึกษาโดยมีผลการศึกษาที่สนับสนุนด้านการนำเพลงไปประกอบการจัดการ เรียนรู้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดย ทดลองกับนักเรียนหลายระดับ และผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง ประกอบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยไม่ใช้เพลงประกอบ (แวนดี ปัญญาเรือง, 2538:๗)

สุจริต เพียรชอบ (2531:199-200) ก็ยังได้กล่าวถึงประโยชน์และคุณค่าของการใช้เพลงประกอบการจัดการเรียนรู้ดังนี้ คือทำให้เกิดความสนุกสนาน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด ช่วยให้อารมณ์แจ่มใสเบิกบาน ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย ช่วยให้นักเรียนใช้คำได้คล่องขึ้น ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและดีขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสได้แสดงออกอีกด้วย และจากการศึกษาพบว่า วิธีการหนึ่งซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นคือ การใช้เพลงประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพลง เปรียบเหมือนกุญแจสำคัญที่ช่วยสร้างแรงจูงใจให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ใน การเลือกเพลงนั้นครูผู้สอนต้องศึกษาให้เข้าใจและเลือกเพลงให้เหมาะสมกับบทเรียนและนักเรียนโดยคำนึงถึงภูมิหลัง และความสามารถของนักเรียนด้วย

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541: 66) (อ้างใน ฉวีรุณี นัย ทมลา ,2548:3) ได้กล่าวว่า บทเพลงเป็นสื่อการสอนที่สามารถพัฒนาเด็ก ให้มีความรู้คู่ความคิด กล่าวคือในวัยเด็ก เด็กจะใช้สมองซีกขวาในการเรียนรู้ที่สร้างเสริมกระบวนการคิดจินตนาการ เด็กทุกคนชอบร้องเพลง และเพลงยังเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้พัฒนาให้เกิดทักษะทางภาษาทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้ความสุนทรีย์ภาพของภาษาอีกด้วย และบทเพลงเป็นสื่อการสอนที่สามารถพัฒนาเด็กให้มีความรู้คู่ความคิดกล่าวคือ ในวัยเด็กเด็กจะใช้สมองซีกขวาในการเรียนรู้ที่สร้างเสริมกระบวนการคิดจินตนาการ เด็กทุกคนชอบร้องเพลง และเพลงยังเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้พัฒนาให้เกิดทักษะทางภาษา ทำให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ และเรียนรู้ความสุนทรีย์ภาพของภาษาอีกด้วย

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540:138) (อ้างใน ฉวีรุณี นัย ทมลา , 2548:4) ยังได้สรุปว่า “เพลงนับได้ว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหา และเป็นแนวทางในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำได้เป็นอย่างดี การเรียนการสอนในปัจจุบันนิยมใช้กิจกรรมร้องรำเข้ามาประกอบการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน อย่างซาบซึ้ง เป็นกิจกรรมเสริมความจำ ทำให้นักเรียนได้รับความรู้จากบทเรียนโดยไม่รู้ตัว ไม่เบื่อหน่ายวิชาที่เรียน เพราะเป็นการเรียนปนเล่น”

ในการนำเพลงไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบกล้ำ ในระดับประถมศึกษานั้นสามารถทำได้หลายโอกาส เช่น การนำเข้าสู่บทเรียน ขณะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และสรุปบทเรียน เพลงจึงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีประโยชน์หลายด้านสามารถนำมาเป็นสื่อในการฝึกทักษะทางภาษาในการอ่านคำควบกล้ำที่เป็นปัญหาช่วยให้เด็กได้รับรู้ถึงความสุนทรีย์ทางภาษา มีจิตใจอ่อนโยน จดจำบทเรียนได้ง่าย รวดเร็ว และนาน ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำเพลงคาราโอเกะมาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบกล้ำ เพราะนอกจากเพลงคาราโอเกะจะมีภาพและเสียงแล้วคุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากเทปโทรทัศน์ธรรมดา คือการมีเนื้อเพลงและเครื่องหมายเน้นคำร้องอยู่ด้านล่างของจอภาพ ซึ่งทำให้สะดวกต่อผู้ร้องที่จำเนื้อเพลงไม่ได้ หรือไม่มีความถนัดในการร้องเพลงสามารถร้องตามได้ซึ่งเหมาะสำหรับการฝึกหัดเลียนตามแบบมาก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

2.2 เพื่อศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

3. สมมุติฐานการวิจัย

3.1 ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

3.2 อัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อเพิ่มขึ้น

3.3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่ออยู่ในระดับมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน

4.2 เนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เรื่อง การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบกล้ำ

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อ

4.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- 2) อัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงติดกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน เวลาอ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันเปลี่ยนไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า

5.2 ทักษะการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

5.3 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หมายถึง การอ่านหนังสือโดยเปล่งเสียงคำที่มีอักษร ร ล และ ว ควบอยู่กับพยัญชนะต้น

5.4 ทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

5.5 การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ หมายถึง การศึกษาความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ซึ่งพิจารณาจากจำนวนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของค่าเฉลี่ยจากคะแนนที่ได้จากคะแนนก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

5.6 อัตราพัฒนาการการอ่าน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงความรู้ การประยุกต์ความรู้ และแสดงออกที่แตกต่างกันทางด้านทักษะการอ่านออกเสียงระหว่างเรียนจนถึงสิ้นสุดการเรียน

5.7 เพลงคาราโอเกะ หมายถึง เพลงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ครอบคลุมเนื้อหา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เพลง

5.8 ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออก ท่าที ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 เป็นแนวทางสำหรับครูในการใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

6.2 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทย
3. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
4. การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
5. การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - 5.1 การใช้เพลงและดนตรีเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
 - 5.2 การใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
6. แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและความพึงพอใจ
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 3) ได้กล่าวถึงคุณภาพของนักเรียน ด้านสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้วนักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
4. มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ

5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทยภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย

8. มีคุณธรรมจริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้งเมื่อจบแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว

2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค และเข้าใจข้อความที่อ่าน

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์และกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้

4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง

5. พูดและเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการได้

6. จดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

7. จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็นเล่าเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์จากเรื่องที่ฟังที่ดูได้

8. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่น

9. สามารถเลือกใช้คำคล้องจองแต่งบทหรือกรองง่าย ๆ

10. สามารถนำปริศนาคำทายและบทรiddles ในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น

11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การแสวงหาความรู้และใช้ได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์

12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต

13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น

2. เข้าใจความหมายของคำ สำนวนโวหาร การเปรียบเทียบ จับประเด็นสำคัญ แยก

ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ตีความ สรุปความ

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ คาดการณ์ และใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน

4. เลือกรอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศจากแหล่งเรียนรู้

5. เขียนเรียงความ ข้อความ จดหมาย เขียนอธิบาย เขียนชี้แจงการปฏิบัติงานและรายงานเขียนเรื่องราวจากจินตนาการและเรื่องราวที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงฉบับที่ให้ความรู้ ประสบการณ์เหตุการณ์ และการสังเกตอย่างเป็นระบบ

6. สรุปความ วิเคราะห์เรื่องที่ฟังที่ดู และเปรียบเทียบกับประสบการณ์ในชีวิตจริง

7. สนทนา ได้ตอบ พูดแสดงความรู้ ความคิด ความต้องการพูดวิเคราะห์เรื่องราว พูดต่อหน้าชุมชน และพูดรายงาน

8. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การดำรงชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม รวมทั้งใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์

9. เข้าใจลักษณะของคำไทย คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย

10. ใช้ทักษะทางภาษาเพื่อประโยชน์ได้ตามจุดประสงค์

11. ใช้หลักการพิจารณาหนังสือ พิจารณาวรรณคดีและวรรณกรรมให้เห็นคุณค่าและนำประโยชน์ไปใช้ในชีวิต

12. สามารถแต่งกาพย์และกลอนง่ายๆ

13. สามารถเล่านิทานพื้นบ้านและตำนานพื้นบ้านในห้องถิ่น

14. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน คุณภาพของผู้เรียนที่กำหนดในแต่ละช่วงชั้นนั้นเป็นคุณภาพที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน แต่ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องฝึกทักษะต่างๆ ตามที่กล่าวไว้ในช่วงชั้นต้น ๆ ด้วย เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่อง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการเรียนรู้เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มภาษาไทย ประกอบด้วย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัยบุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคม และชีวิตประจำวัน

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

อรรถา ชิวพันธ์(2533:1-3) กล่าวไว้ว่าในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ครูจึงควรมีความตระหนัก ถึงความมุ่งหมายความต้องการที่จะพัฒนาผู้เรียนดังนี้

1. ด้านพัฒนาการทางภาษา คือ ความสามารถในการใช้ภาษา ซึ่งเจริญขึ้นตามวัย ประกอบด้วยการแสดงออกทางความคิด การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ด้านความรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาสาระต่าง ๆ ที่ครูนำมาสอนเป็นสิ่งที่นักเรียน จะเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เห็นคุณค่าของประโยชน์จาก การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อแสวงหาความรู้เพิ่มเติมและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

3. ด้านความคิด ภาษาเป็นสื่อแสดงออกซึ่งความคิด ซึ่งได้จากการใช้ความคิดติดตาม เรื่องต่างๆ จากการฟัง การอ่าน แล้วถ่ายทอดความคิดของคนที่ได้ให้ผู้อื่นเข้าใจด้วย การพูด การเขียน ได้อย่างมีเหตุผล

4. ด้านทักษะ หมายถึง ความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และมีความชำนาญ วิชาภาษาไทยมุ่งฝึกทักษะให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้ดี ถูกต้องชัดเจน คล่องแคล่ว จนเกิดความชำนาญทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

5. ด้านทัศนคติ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรู้สึกรู้จักคิด ความชอบ หรือไม่ชอบที่บุคคล จะพึงมีต่อสิ่งหนึ่ง มีอิทธิพลต่อการยอมรับไม่ยอมรับ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าได้รับการจูงใจ อย่างถูกวิธีสำหรับวิชาภาษาไทยทัศนคติที่นักเรียนควรจะมีคือความรู้สึกรักภาคภูมิใจในภาษาประจำชาติ ของตน มีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และเต็มใจที่จะรับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการ ใช้ภาษาทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล

จะเห็นได้ว่าสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ได้กำหนดความสามารถของผู้เรียน เรื่องการอ่านไว้ว่า ผู้เรียนต้องสามารถใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา สร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและกำหนดหลักการอ่านคำควบกล้ำไว้ในผังมโนทัศน์ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรมวิชาการ (2546 : 24-29) ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 แสดงให้เห็น ถึงความสำคัญของการอ่านคำควบกล้ำไว้อย่างชัดเจน และสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 ได้ให้ ความสำคัญในเรื่องความเข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา การรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และได้กำหนด คุณภาพของผู้เรียนไว้ว่า เมื่อผู้เรียนจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องสามารถใช้ ภาษาสื่อสารได้อย่างดีเป็นอันดับแรกรวมทั้งสามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการอ่านคำควบกล้ำจึงเป็นหลักการอ่านที่สำคัญในการรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทย

ดวงเดือน จิตอารีย์ , 2546 :20 ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้ภาษา เป็นสิ่งที่ซับซ้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันเพราะภาษามีส่วนสัมพันธ์กับการคิดการใช้เหตุผล การรับรู้และการพัฒนาบุคลิกภาพของมนุษย์และยังมีปัจจัยอื่นเกี่ยวข้องทางสังคม สภาพแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู และเขาว์ปัญญาซึ่งมีส่วนในการส่งเสริม และจัดขบวนการพัฒนาการทางภาษา การ ที่เด็กจะเรียนภาษาได้ดีนั้นมิตฤษฎีต่าง ๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตร โรจน์ (ฮ้างโน คัชรินทร์ พิภูลงาม ,2548 :13) ท้อธิบายการใช้ ภาษาโดยมีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่ 2 แนวทาง คือ แนวทางหนึ่งจะเน้นความสำคัญของอวัยวะ ในร่างกายและสมอง ส่วนอีกแนวทางหนึ่งจะเน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ ของเด็กในการเรียนภาษาแม่ ดังนี้

1. เลนเนอเบิร์ก (Lennerberg) กับทฤษฎีสรีระศาสตร์ทางภาษามีความเห็นที่ว่าอวัยวะต่าง ๆ และสมองเป็นรากฐานของความสามารถทางภาษาของบุคคลถ้าหากเด็กมีการพัฒนาทางร่างกายปกติ เด็กย่อมมีความพร้อมที่จะเรียนภาษา สมองส่วนซ้ายจะเป็นศูนย์กลางของความสามารถ ทางอิทธิพลของพันธุกรรมจะมีผลต่อการพัฒนาการทางภาษาของมนุษย์ แต่ไม่ปฏิเสธความสำคัญของกระบวนการการเรียนรู้จากผู้อื่นในสังคมเพื่อการใช้ภาษา

2. สกินเนอร์ (Skinner) กับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษามีความเห็นว่าเป็นอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และสังคมก่อให้เกิดความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกันของมนุษย์ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดทางพันธุกรรม และมีความเชื่อว่าการให้เด็กได้รับการเสริมแรงจะช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาได้เร็วขึ้น

3. เดอ เซคโค (De Cecco) ได้แบ่งเงื่อนไขที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ลักษณะ คือ เงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของนักเรียน (Internal Conditions) หมายถึง การรู้ความหมายของคำและความสามารถเลือกถ้อยคำมาใช้ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ด้วยเขาวิปัญญา เงื่อนไขที่เกิดขึ้นจากภายนอก (External Conditions) เกิดจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น โดยแรงจูงใจและการฝึกหัดภาษาเป็นการเรียนรู้ทางทักษะอย่างหนึ่งต้องมีการฝึกพูดบ่อย ๆ เพื่อให้คล่องแคล่วชำนาญ มีการเสริมแรงเพื่อช่วยเป็นกำลังใจที่จะเรียนต่อไป โดยพยายามอย่าให้มีสิ่งขัดขวาง ความจำเป็นและควรมีการวัดผลประเมินผลโดยการให้ทำซ้ำ (Reproduction) การให้ระลึกได้ (Recognition) เช่น การเปล่งเสียงคำต่างๆ ว่ายังจำสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วได้ การคาดคะเน (Reconstruction) เพื่อการเลือกใช้ได้ถูกต้อง และการให้เรียนใหม่ (Relearning) เช่นการทบทวนความรู้เดิม

4. ธอร์นไคค์ (Thorndike) ได้เน้นความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยมีหลักเบื้องต้นว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) และการตอบสนอง (Response) โดยแสดงในรูปแบบต่างๆจนกว่าจะเป็นที่พอใจที่เหมาะสมที่สุด เรียกว่าการลองผิดลองถูก (Trial and Error) ซึ่งสรุปเป็นกฎการเรียนรู้ได้ 3 ข้อ คือกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) กล่าวถึงสภาพความพร้อมของนักเรียนทั้งร่างกายและจิตใจที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) กล่าวถึงการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อยๆ เพื่อไม่ให้ลืมกฎแห่งผลที่ได้รับ (Law of Effect) กล่าวถึงผลที่ได้รับเมื่อแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วว่า ถ้าได้รับผลที่พึงพอใจนักเรียนย่อมอยากเรียนรู้อีก

5. บลูม (Bloom) อธิบายถึงการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ (Instructional material) ช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย กระบวนการจัดการเรียนรู้ของครู (Teaching process) เป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้ของครูที่เหมาะสมกระบวนการของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ (Student recessing of Instruction) สภาพแวดล้อมทางบ้าน และ การยอมรับของสังคม (Home Environment and Social Support System)

จากข้อคิดทฤษฎีต่าง ๆ ของนักการศึกษา นักปรัชญาการศึกษาและนักจิตวิทยา การศึกษาดังกล่าวมา ผู้วิจัยคิดว่า การอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบกล้ำนั้น ถ้าเรา ใช้เพลง โดยเฉพาะเพลงคาราโอเกะประกอบการจัดการเรียนรู้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มี ประโยชน์หลายด้าน สามารถนำมาเป็นสื่อในการฝึกทักษะทางภาษาในการอ่านคำควบกล้ำที่เป็น ปัญหาช่วยให้เด็กได้รับรู้ถึงความสุนทรีย์ทางภาษา มีจิตใจอ่อนโยน จดจำบทเรียนได้ง่าย รวดเร็ว และนาน ทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ได้อย่างมี ประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาขึ้นในทุก ๆ ด้าน และเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ พึงปรารถนาได้ดีและรวดเร็ว

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้ดังนี้

ศุมิตรา อังวัฒนกุล (2527: 08-111) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านไว้หลายประการดังนี้

1. การอ่านที่เน้นพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า และการ ตอบสนอง โดยให้การเสริมแรงที่เหมาะสม ในขณะที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ดีขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่มีการจัดลำดับไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายถึงการอ่าน ต้องประกอบด้วยทักษะเบื้องต้นและทักษะที่มีความซับซ้อน แต่ทักษะที่เป็น พื้นฐานก็จะถูกหลอม รวมเข้าด้วยกัน โดยผ่านกลวิธีการฝึกให้นักเรียนแยกแยะได้ว่าส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอักษร และ ส่วนใดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเนื้อหา

2. การอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจมีแนวคิดว่าการ พฤติกรรมทุกอย่างจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การ รู้จักสะสมความรู้ และการนำความรู้ไปใช้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของสมองส่วนกลางในการ ตีความ ตัวแปรต่าง ๆ การเรียนรู้จึงขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับประสบการณ์เดิม และ แสดงออกอย่างเหมาะสม

3. การอ่านที่เน้นทฤษฎีพัฒนาการ มีแนวคิดในการเรียนรู้ เกิดขึ้นตั้งแต่ วัยที่ต้องพึ่ง ผู้อื่นและจะพัฒนาเรื่อย ๆ ตามวัย สิ่งสำคัญของช่วงอายุ คือจะมีการเรียนรู้ทักษะ เฉพาะอย่างในแต่ละ ช่วงอายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม พัฒนาการเรียนรู้ในช่วงนั้นก็จะเป็นไป และจะมีผลกระทบต่อ การเรียนรู้ในส่วนภายหลัง ดังนั้นการอ่านจะเป็นกระบวนการรับรู้ซึ่งมี พื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการต่าง ๆ ตามความสามารถที่นักเรียนแสดงออกในการอ่าน เป็น เครื่องมือชี้ให้เห็นระดับพัฒนาการของนักเรียน

บันลือ พุทธชะวัน (2534: 16 - 17) ได้กล่าวถึงการเรียนอ่านของเด็กไว้ 3 ทางคือ

1. เด็กเรียนอ่าน โดยอาศัยตาสังเกตภาพที่สัมพันธ์กับคำ ภาพที่แสดงอาการเคลื่อนไหวสัมพันธ์กับประโยค การเรียนด้วยวิธีนี้อาศัยภาพเป็นเครื่องช่วยอ่าน ซึ่งเด็กจะสามารถอ่านเรื่องราวโดยอาศัยสถานการณ์ของภาพเป็นเครื่องบอกความเป็นไปของเรื่อง

2. เด็กเรียนอ่าน โดยใช้เสียงพาไป ใช้หูวิเคราะห์เสียงแล้วผสมเสียงอ่าน การอ่านแบบนี้อาศัยหูวิเคราะห์เสียงผสมเสียงอ่านคำ แล้วอ่านออกเสียงตามไป

3. เด็กเรียนโดยอาศัยการจำรูปคำ การจำโครงร่างหยานภายนอก ซึ่งคำเหล่านี้มีความหมายเด่นชัด เด็กจะระลึกถึงประสบการณ์เดิมเป็นเครื่องช่วยแปลความหมาย และการแปลความหมายของประโยค โดยเข้าใจรูปของประโยค จะเข้าใจได้คือจำเฉพาะคำ เด็กสนใจอ่านเรื่องราวมากกว่าการอ่านเป็นคำ ซึ่งมีความหมายน้อยไม่เด่นชัด และคำบางคำยังมีหลายความหมาย จึงต้องจำรูปคำในลักษณะการใช้ประโยคซึ่งสามารถทำความเข้าใจความหมายได้เด่นชัด เป็นการเรียนอ่านทางสมอง

จากทฤษฎีการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เป็นการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่ และต้องพัฒนาการไปเรื่อย ๆ ตามวัย และทฤษฎีการอ่านโดยสังเกตภาพที่สัมพันธ์กับคำ การอ่านโดยใช้เสียงพาไป และการอ่านโดยการจำรูปคำ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปจัดกิจกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจจะเกิดผลดีแก่ผู้เรียน

3.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542 (2546 : 364) ได้ให้ความหมายการอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่อ่านออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

บันลือ พุทธชะวัน (2530:29 - 35) ได้ให้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกับ ประเทิน มหาจันทร์ (2523:17) ว่าการอ่าน เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริงผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน

ทัศนีย์ สุกเมธี (2534: 79) กล่าวว่า การอ่าน คือการแปลงสัญลักษณ์ที่เขียนหรือพิมพ์ ให้มีความหมายออกมาเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในภาษาไทยคือ คำ ข้อความ จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กเริ่มเรียน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายและนำไปใช้ในการฟัง พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง

ไซลิริ ปราโมช ฌ อุษยา และวรนันท์ อักษรพงศ์ (2535: 45) ให้ความหมาย การอ่านไว้ว่า การอ่านหมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นความคิดคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

นพดล จันทรเพ็ญ (2535:73) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์ เครื่องสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่ตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจเชิงสื่อสารแล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไป

ประเทิน มหาจันทร์ (2530:13) ได้ให้ความหมายของการอ่านได้ในการสอนอ่านเบื้องต้นไว้ว่า “การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้”

วรรณิ โสมประยูร (2542:121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์และเครื่องสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาโดยแปลออกเป็นความหมาย เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่จดบันทึกไว้ออกมาเป็นความคิดหรือถ้อยคำโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายเรื่องที่อ่าน เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

3.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านนอกจากจะเป็นทักษะสำคัญของการแสวงหาความรู้แล้วนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2522: 25) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านทำให้เกิดพัฒนาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมประสบการณ์ และการดำเนินชีวิต ศิลธรรม จริยธรรม ค่านิยม ช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ได้เรียนรู้โดยไม่สิ้นสุด เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน

เปลื้อง ฌ นคร (2520:19) ได้กล่าวว่า “หนังสือเป็นที่รวมแห่งความรู้ความเพลิดเพลิน เป็นชุมทรัพย์ที่ไม่มีผู้ใดหวงห้าม นับเป็นชุมทรัพย์อันประเสริฐ ซึ่งเราอาจจะขุดเอามาเป็นประโยชน์ได้โดยเสียแรงและเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด”

สมถวิล วิเศษสมบัติ (อ้างใน สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2538:26) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและมีคุณค่าทำให้บุคคลสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และดำเนินชีวิตประจำวันเป็นทักษะที่นักเรียนใช้แสวงหาสรรพวิชาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูงย่อมแสวงหาความรู้และการศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2531:) ยังได้กล่าวถึงคุณค่าของการอ่านอีกว่า “การอ่านที่รู้จักใช้ความคิดพิจารณาตรองเป็นอันดี มีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก”

จากที่กล่าวมาสรุปความสำคัญของการอ่านได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการของการรับสารที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ เพราะเป็นทักษะที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารการอ่านเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญที่จะไขไปสู่ความรู้ที่มีอยู่มากมายในโลก เพื่อนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาใช้ประโยชน์ การอ่านจึงเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่นเพราะการหาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ต้องอาศัยทักษะการอ่านทำให้การศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งผู้อ่านจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการตั้งจุดมุ่งหมายของการอ่าน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการอ่านมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2538:279) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านว่า เพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียด หรือโดยย่อ สนองความอยากรู้ อยากรูเห็น ต้องการทราบข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง นอกจากนี้การอ่านยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาค้นคว้า อันจะนำไปสู่การเป็นที่ยอมรับของสังคม และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (อ้างใน ดวงเดือน จิตอารีย์, 2545:1) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ว่าเป็นเครื่องมือการเรียนถ้าเด็กมีทักษะการอ่านดีแล้วย่อมเกิดผลดีต่อการเรียนวิชาอื่น

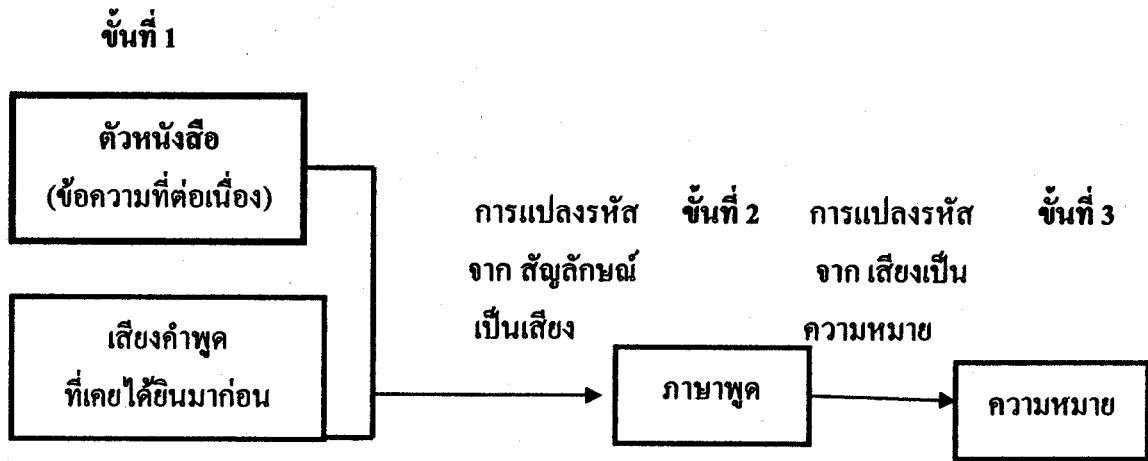
และ เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2539:349) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เด็กเข้าใจกลไกในการอ่านเบื้องต้น อ่านคำ ประโยคสั้นๆ ได้ อ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง และอ่านในใจโดยสามารถเก็บใจความและเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้ แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์เรื่องราวประกอบการอ่าน เกิดจินตนาการ และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือข้อเขียนได้ รักการอ่าน มีความสนใจ และเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี รู้จักความหมายของคำศัพท์ มีความรู้ในสิ่งแวดล้อม สนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวัน

นอกจากนี้ สุวรรณรัตน์ ณ เชียงใหม่ (2543:2) ยังกล่าวว่าทักษะการพูด และทักษะการอ่านเป็นทักษะที่เด็กควรได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะการฟังและเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์ทุกด้านทุกโอกาสทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิดของคนเราให้มากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายการอ่านดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ สนองความอยากรู้อยากเห็น ต้องการทราบข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริง ฝึกทักษะในการอ่านออกเสียง เข้าใจกลไกในการอ่านเบื้องต้น เก็บใจความและเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์เรื่องราวประกอบการอ่าน เกิดจินตนาการ และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือข้อเขียนได้ รักการอ่าน สนใจ และเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี รู้จักความหมายของคำศัพท์ มีความรู้ในสิ่งแวดล้อม สนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวัน นำไปสู่การเป็นที่ยอมรับในสังคม และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

3.4 กระบวนการของการอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนต่อเนื่อง Kenneth S Goodman. (อ้างในเพ็ญจาสुरียานต์ , 2544 :10) ได้สรุปกระบวนการอ่านไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กระบวนการอ่าน

จากแผนผังจะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงมีกระบวนการ 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 รับสัญลักษณ์ทางภาษาเขียนหรือตัวหนังสือ ไปร่วมกับประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเสียงและคำพูดนั้นๆที่เคยได้ยินมาก่อน จากนั้นในขั้นที่ 2 ก็แปลรหัสเป็นภาษาพูดช่วงนี้เรียกว่าการอ่านออกเสียงและในขั้นที่ 3 ผู้อ่านก็จะแปลรหัสเสียงภาษาพูดออกมาเป็นความหมาย จึงจะเกิดความเข้าใจซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่าน

บรรพเท กิตติศักดิ์ (2526:314) ธิดา โมสิกรัตน์ และถนอมวงศ์ ถ้ายอดมรรคผล (2538: 5- 6) (อ้างใน เพ็ญจา สุริยกานต์ , 2546 :10) ได้กล่าวถึงกระบวนการอ่านไว้อย่างสอดคล้องกันสรุปได้ว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สัมผัสคำด้วยสายตา รับรู้เสียง และความหมายของคำ ขั้นที่ 2 เข้าใจความหมายของคำ ขั้นที่ 3 เชื่อมโยงความหมายของคำโดยใช้ประสบการณ์เดิมขั้นที่ 4 รวบรวมความคิด ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านพิจารณาตัดสินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สรุปแล้วกระบวนการอ่านเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารของมนุษย์ ประกอบด้วย การส่งสารและการรับสาร โดยมีกระบวนการอ่านประกอบไปด้วยการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยใช้ความรู้ประสบการณ์เดิมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน การอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ เพราะทำให้เกิดพัฒนาการด้านสติปัญญาเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเป็นเครื่องมือพัฒนาให้เกิดศีลธรรมปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้อ่านให้สมบูรณ์

3.5 ประเภทของการอ่าน

บันลือ พดกษะวัน (2530: 120 – 133) ได้แบ่งประเภทการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ สุกเมธี (2533: 82) ว่า การสอนอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.5.1 การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อขยายหาความรู้และความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง การอ่านประเภทนี้มุ่งฝึกการอ่านเร็ว การจับใจความสำคัญ รายละเอียดที่จำเป็นเบื้องต้น การอ่านในใจนับเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นไม่เพียงสามารถอ่านได้เท่านั้นยังมีความสามารถอีกคือ การสรุปความ การแปลความ การตีความ การขยายความ การวิเคราะห์ความ การวิพากษ์วิจารณ์เนื้อเรื่อง

3.5.2 การอ่านออกเสียง เป็นการเปล่งเสียงออกมาตามตัวอักษรที่ปรากฏแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1) การอ่านร้อยแก้ว เช่น การอ่านบทความ บันเทิงคดี นิตยสารและอื่น ๆ ที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นรู้เรื่องได้ และผู้อ่านก็สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่าน โดยที่คิดไปด้วยผู้ฟังได้รับอรรถรสในการฟัง

2) การอ่านบทร้อยกรองของประเทศต่าง ๆ จากวรรณกรรมสมัยเก่าจนถึงปัจจุบัน เช่น กาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ บทเสภา บทเห่เรือ บทพากย์โขน

ยรรยง มีสติ (2525: 24) กล่าวว่า การอ่านประเภทใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการอ่านในใจ หรืออ่านออกเสียงควรมีหลักสำคัญดังนี้

1. การอ่านในใจ ต้องมีความแม่นยำในการจับตาจุดตัวหนังสือ การเคลื่อนสายตา จากต้นวรรคไปสู่ท้ายวรรค และการแบ่งช่องระหว่างวรรคหนึ่งผ่านไปสู่วรรคหนึ่งความแม่นยำในการกวาดสายตา เป็นสิ่งที่จะต้องนึกให้รวดเร็ว จึงจะสามารถเก็บคำได้ครบทุกคำการเปลี่ยนบรรทัด ต้องคล่องแคล่วเมื่อจะย่อหน้าหนึ่ง ควรหยุดคิดเล็กน้อย เพื่อสรุปความคิดว่า ย่อหน้า ที่อ่านจบลง กล่าวถึงอะไร เนื้อหาความสำคัญอยู่ที่ไหน

2. การอ่านออกเสียง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้อื่นฟังควรถือ หลักธรรมชาติของเสียง อ่านถูกต้องตามหลักภาษาอันเป็นเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาออกเสียง เช่น คำพ้องรูป คำควบกล้ำ คำสมาส ไม้ม้วน เป็นต้น แม้การอ่านถูกต้อง ก็ควรมีการเน้นเรื่องที่สำคัญ เว้นระยะแบ่งวรรคตอน ในส่วนที่อ่านให้ถูกต้องด้วย

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าการอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การอ่านในใจ หมายถึง การอ่านแปลความของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ภายในใจ ไม่ออกเสียง ให้ออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ และการอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านออกเสียงตามปกติ ตามตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจและมีความคิดคล้ายตามอย่างถูกต้อง ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการอ่านประเภทใดผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านการอ่านจึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้อ่าน

3.6 วิธีการสอนอ่าน

บันลือ พุกกะวัน (2532:83-89) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านไว้ 3 วิธีหลักดังนี้

3.6.1 วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Discarded of Synthetic Method)

เป็นวิธีสอนอ่านที่เริ่มจากการออกเสียง พยัญชนะ สระ ตัวสะกด ซึ่งนักเรียนจำเป็นจะต้องท่องจำ พยัญชนะ สระ ให้ได้แม่นยำเสียก่อนแล้วจึงนำมาผสมกันให้อ่านแบบสะกดคำเป็นคำ ๆ ไป การสอนอ่านแบบนี้มีวิธีแยกย่อยลงไปอีกคือ

- 1) ให้อ่านแบบแยกสะกดตัวผสมคำโดยแยกกันเด็ดขาด สำหรับเริ่มต้นฝึก วิธีอ่านแบบนี้คือ เทียน อ่านว่า ทอ-เอีย-เทีย-ทีย-นอ-เทียน
- 2) ให้อ่านพยัญชนะ และสระควบแล้วสะกดคำ วิธีนี้ใช้สำหรับฝึกเมื่อเด็กอ่านแบบแรกคล่องแล้ววิธีอ่านแบบนี้คือ เทียน อ่านว่า เทีย-นอ-เทียน
- 3) ให้อ่านแบบผสมพยัญชนะกับสระและตัวสะกดซึ่งต้องอ่านจากสื่อ หรืออุปกรณ์ประเภทของเลื่อนคำ สมุดผสมคำ ตัวอย่างการอ่านวิธีนี้คือ เทียน อ่านว่า ท เอ ย น การสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ หรือการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้ มีทั้งข้อดีและข้อเสียซึ่งหากนำวิธีนี้มาใช้ครูต้องพยายามดึงส่วนดีมาพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพยายามขจัดหรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่เป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.6.2 วิธีสอนแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Reader's Approach) วิธีสอนอ่านแบบนี้มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมายใช้ภาพเป็นเครื่องล่อใจ วิธีสอนอ่านวิธีนี้สอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวมคืออ่านเป็นคำๆ เป็นประโยค แล้วจึงแยกสะกดตัวผสมคำที่หลัง นั่นคือ เมื่อเด็กมีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับคำพอสมควร แล้วจึงนำคำเหล่านั้นมาฝึกอีกครั้งในรูปของการแจกลูกผสมอักษรเพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผนของภาษาหลังจากเรียนรู้ความหมาย

3.6.3 วิธีการสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach) วิธีสอนอ่านแบบนี้คือ การนำเอาประสบการณ์จากที่เด็กเล่า มาเรียบเรียงเป็นบทอ่านโดยจัดกลาส่วนวนคำหรือภาษาให้เป็นที่เข้าใจสำหรับนักเรียน แล้วเขียนเป็นแผนภูมิให้นักเรียนอ่านหลักการของวิธีสอนแบบนี้คือการจัดการเรียนการสอนที่สมควรเริ่มจากสิ่งที่นักเรียนรู้มีการถ่ายโยงการเรียนรู้ที่ดี คือ การถ่ายโยงจากประสบการณ์เก่าของนักเรียนมาใช้กับประสบการณ์ใหม่

วิธีการสอนอ่านแต่ละวิธีมีทั้งข้อดี และข้อเสียการสอนอ่านแก่นักเรียน โดยเฉพาะการอ่านที่มุ่งให้อ่านได้ อ่านออกเป็นหลักนั้นครูจะต้องเลือกใช้วิธีสอนให้เหมาะสมกับสภาพและวัยของนักเรียน ไม่ใช่วิธีใดวิธีหนึ่งเพียงอย่างเดียวแต่ควรใช้หลาย ๆ วิธี เพื่อเพิ่มทักษะให้กับนักเรียน

4. การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

4.1 ความหมายของการอ่านออกเสียง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2538 :941) ให้ความหมายการอ่านไว้ว่า "อ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้ เข้าใจ"

ประชวน เพชรแก้ว (2522:4) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ว่า "การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษร คือ เครื่องแทนคำพูด และคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีกทีหนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่ การเข้าใจความหมายของคำ"

ประเทิน มหาจันทร์ (2530 :157) ได้กล่าวถึงการอ่านออกเสียงว่า การอ่านออกเสียงได้แก่การอ่านหนังสือโดยคนที่ผู้อ่านเปล่งเสียงออกมามีดัง ๆ ในขณะที่อ่าน การอ่านหนังสือโดยทั่วไปควรอ่านในใจ เพราะใช้พลังงานของร่างกายน้อยกว่าการอ่านออกเสียง แต่สำหรับในประเทศไทยเด็กในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มักอ่านในใจไม่เป็น นิยมการอ่านออกเสียงซึ่ง

เป็นการสิ้นเปลืองพลังงานทำให้เหนื่อยง่าย และอ่านได้ช้า อย่างไรก็ตามเด็กเล็ก ๆ ที่เริ่มอ่านใหม่ ๆ เช่น ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 เป็นต้น ควรเริ่มเรียนอ่านด้วยการอ่านออกเสียง เพราะจะช่วยให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้ และออกเสียงได้ถูกต้องช่วยในการอ่านทำนองเสนาะ อ่านโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ที่ต้องการความไพเราะจากเสียงจำเป็นต้องอ่านออกเสียง หรือในการอ่านรายงานให้ผู้อื่นฟัง การอ่านออกเสียงการบันทึกเสียงเหล่านี้จำเป็นต้องอ่านออกเสียงทั้งสิ้น

สจี้ แดวถิ่นทอง (2539: 667) ให้ความหมายของการอ่านออกเสียงสรุปว่า การอ่านออกเสียงคือ ศิลปะในการสื่อสารประสบการณ์ ความคิด และอารมณ์ของผู้เขียนให้กลับคืนสู่ชีวิตอีกครั้งหนึ่ง โดยอาศัยอารมณ์ น้ำเสียง ของผู้อ่าน

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2541) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อการสื่อสารเป็นการอ่านให้ผู้อื่นฟังเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว

จากความหมายของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น พอที่จะสรุปความหมายของการอ่านออกเสียง ได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย การเปล่งวาจา ตามตัวอักษร ถ้อยคำ และเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ถูกต้อง และเป็นศิลปะในการสื่อสาร ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ของผู้เขียน

4.2 หลักทั่วไปของการอ่านออกเสียง

ศักดา ปิ่นแห่งเพชร และสุจริต เพียรชอบ (อ้างใน ศัชรินทร์ พิภูลงาม , 2549: 18) ได้เสนอแนะหลักการหรือข้อควรปฏิบัติของการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. ความถูกต้อง หมายถึง ผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามอักขรวิธี รวมทั้ง การอ่านถูกต้องตามความนิยม ผู้อ่านจะต้องเข้าใจหลักการอ่านที่ถูกต้อง สังเกต รวบรวมคำที่อ่าน ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ออกเสียงตัว ร ล ว และควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. ความชัดเจน หมายถึงออกเสียงได้ชัดถ้อยชัดคำทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ ต้องอ่านให้ชัดเจน ได้ยินโดยทั่วถึงไม่ดังหรือค่อยเกินไป โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ
3. ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความคล่องแคล่วในการอ่านออกเสียงได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัดหรือเสียงจางหะ ความคล่องแคล่วนี้เกิดจากการฝึกฝนบ่อยๆ สม่ำเสมอ จนเกิดทักษะในการอ่าน
4. การเว้นจังหวะวรรคตอน หมายถึง การที่ผู้อ่านมีลีลาในการอ่านหยุดหายใจอยู่ที่ เว้นจังหวะวรรคตอนถูกต้องไม่เสียความหมายของรูปคำ ข้อความ หรือประโยค
5. น้ำเสียงและระดับเสียง หมายถึง การเปล่งเสียงอ่านดังพอประมาณ ไม่คลุมเครือ ไม่เพี้ยน หรือเสียงหลง มีลีลาการใช้ระดับเสียงอ่านอย่างเหมาะสมกับข้อความที่อ่าน ไม่น่าเบื่อ

6. การติชม แก้ไข หมายถึง การให้การเสริมแรง หลังการอ่านเพื่อให้ทราบข้อดี ข้อบกพร่องในการอ่านเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้การอ่านพัฒนาขึ้น

ศจี แถวถินทอง (2527: 668) ได้กล่าวถึงหลักในการสอนอ่านออกเสียงว่าในการอ่านออกเสียงผู้อ่านต้องยึดหลักดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจในบทอ่าน ผู้อ่านออกเสียงต้องมีความเข้าใจบทอ่านมากเพียงพอ จนเกิดภาพในจินตนาการของตนตามบทอ่านอย่างชัดเจนจนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจของคนสู่ผู้ฟังได้
2. การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้ฟังไม่เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน
3. การนำชีวิตคืนสู่ภาษาเขียน ผู้อ่านต้องอ่านอย่างมีชีวิตชีวา ให้สอดคล้องกับข้อความที่อ่าน หรืออารมณ์ของตัวละครในบทอ่าน สรุปว่า การอ่านออกเสียงที่ดีต้องเป็นไปตามหลักการสำคัญ 3 ประการดังกล่าว จึงจะสามารถสื่อประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ของผู้เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บันลือ พฤษะวัน(2518: 121) ได้ให้หลักที่ควรพิจารณาในการอ่านออกเสียงดังนี้

1. การสอนอ่าน ควรหลีกเลี่ยงวิธีการอ่านหนังสือเป็นรายบุคคล ควรจัดแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ให้ช่วยกันฝึกอ่านกันเอง โดยมีอุปกรณ์ช่วย
2. สำหรับเด็กที่พออ่านได้บ้าง นอกจากจะสอนอ่านออกเสียงแล้ว ควรสอนอ่านในใจสลับกัน โดยสม่ำเสมอ นั่นคือครูต้องเตรียมแผนไว้ว่าเมื่อใดควรใช้วิธีอ่านออกเสียง เมื่อใดควรใช้วิธีอ่านในใจ
3. ควรใช้วิธีฝึกตัวละครดัดผสมคำเพื่อช่วยให้เด็กได้ผสมคำอ่านได้ แต่เด็กที่มีทักษะสูงย่อมใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีนอกจากสะกดตัวผสมคำ

ประภาศรี สีหอำไพ (2524:324) กล่าวถึงข้อเสนอแนะการอ่านออกเสียง ดังนี้

1. ควรสอนคำศัพท์ให้เข้าใจเสียก่อน เพื่อจะได้เข้าใจความหมายโดยไม่ขัดจังหวะการอ่าน
2. ครูต้องแก้ไขการอ่านให้ถูกต้อง
3. ไม่ควรให้อ่านต่อ ๆ กันไปนาน ๆ จะทำให้เบื่อ ควรแทรกกิจกรรมการอ่านออกเสียงควร อ่านไม่เกินชั่วโมงละ 10 นาที แต่ฝึกหลาย ๆ ชั่วโมง เปลี่ยนกันอ่าน อย่างทั่วถึง
4. จัดหาสื่อการเรียนช่วยการสอนได้แก่ เทปบันทึกเสียง การจัดห้องเรียน เช่น แบ่งกลุ่มฝึกอ่าน มีเอกสารประกอบเรื่องต่าง ๆ สั้น ๆ ให้ฝึก

สรุปแล้วหลักในการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย ความเข้าใจบทอ่าน อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี โดยมีการจัดกิจกรรมกลุ่มในการอ่านออกเสียงมีสื่อการสอนที่สนับสนุนการอ่านออกเสียงถ้ามีทักษะในการอ่านคึก็จะได้เปรียบผู้อื่นในการพัฒนาตนเอง

4.3 การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

4.3.1 ความหมายของคำควบกล้ำ

ในเรื่องความหมายของคำควบกล้ำมีผู้ให้ความหมายและคำอธิบายไว้ดังนี้

เพ็ญศรี สุขเสวี (2548:228) กล่าวถึงท่านพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) ว่าได้แต่งเป็นคำประพันธ์ไว้ในหนังสือ “อักษรประโยค” ว่า “จึงคิดแบบที่สามตามประสงค์ มีนามตรงว่าอักษรประโยคสรร คือ อักษรสองเคียงควบเรียงกัน บอกลำคำสัญญาโดยอาการ เหมือนกลาเกลี้ยงกลมกล่อมแก้มกล้อมกร่วม สระร่วมพร้อมเพียงสำเนียงขานถ้านักเรียนเพียรจำให้ชำนาญก็เขียนอ่านออกเสียงไม่เพี้ยนแพลง...หนึ่ง ร ล ว นี้ชอบประกอบท้าย แต่ละตัวเรียงรายเป็นปลายเสียง จักประกอบชอบใช้ในสำเนียง สำหรับเคียงควบหลังทั้งเจ็ดกองฯ

กรมวิชาการ (2546 : 168 - 169) ได้ให้ความหมายของอักษรควบหรือตัวควบกล้ำไว้ดังนี้ “อักษรควบ หรือ ตัวควบกล้ำ” คือ พยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมสระเดียวกันออกเสียงควบกล้ำกันเป็นพยางค์เดียว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้าแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ (1) อักษรควบแท้ ได้แก่ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัวควบกล้ำกัน ดังนี้

การอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว มีหลักการอ่านและฝึกดังที่ วิเชียร เกษประทุม (2545:9) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การอ่านเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว จะต้องรู้ถึงวิธีออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้องเสียก่อน โดยมีหลักการอ่านและฝึกดังนี้ 1) เสียง /ร/ หรือเสียงรวิลิ้น (roll) ออกเสียงโดยการยกปลายลิ้นขึ้นไปแตะปุ่มเหงือกเบา ๆ เมื่อกระแสนลมผ่านจุดนี้ ทำให้ปลายลิ้นสลับออกและกลับไปแตะปุ่มเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง 2) เสียง /ล/ หรือเสียงของลิ้น (lateral) เกิดจากการกัศลมไว้ตรงกลางปาก หรือยกส่วนของลิ้นแตะฐานบนให้สนิทแล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง และ 3) เสียง /ว/ หรือเสียงริมฝีปาก – เพดานบน เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อนและห่อริมฝีปาก เปล่งเสียงออกมาพร้อมเมื่อออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละเสียงได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะตัวอื่นเช่น กราบ ปลา กวาง

4.3.2 วิธีการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

วิธีการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนั้น กรมวิชาการ (2532:9) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ว่าให้นักเรียนระดับช่วงชั้นที่1-2 ฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำตามคำพื้นฐานที่กำหนดไว้ในแต่ละชั้น เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องชัดเจน

โดยให้ฝึกอ่านเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน นิทานแฝงคติธรรม คำคล้องจองง่าย ๆ โดยเน้นการปฏิบัติอย่างถูกต้องในการอ่าน สำหรับการสอนอ่านนั้น สามารถเลือกใช้ได้หลายรูปแบบ และในการสอนแต่ละครั้ง มีขั้นตอนการฝึกไว้ดังนี้ คือนำมาใช้ร่วมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอน

สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532:113) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกอ่านคำเรียงลำดับขั้นตอนการฝึกไว้ดังนี้ คือฝึกอ่านคำที่มีพยางค์เดียว ฝึกอ่านคำที่มี 2 พยางค์ ฝึกอ่านคำที่เป็นประโยค ฝึกอ่านคำที่เป็นข้อความ นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ การฝึกทักษะและวิธีการฝึกไว้ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ (2540: 121- 127) ได้เสนอวิธีการฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ดังนี้ คือ 1) สร้างศรัทธา 2) หาตัวอย่าง 3) สร้างแบบฝึกหัด 4) ระลึกถึงความหมาย 5) ฝึกบรรยาย ฝึกออกเสียง 6) ให้ผู้ใกล้เคียงประเมิน 7) เพลิดเพลินใช้เพลง 8) ทดสอบด้วยการฟังเสียงตนเอง 9) ครั้นตรงกับการแสดงละคร 10) ใช้อุปกรณ์ประกอบ 11) ให้รอบคอบต้องฝึกอ่าน

สรุปได้ว่า การฝึกอ่านคำควบกล้ำที่ดีควรบอกหลักการฝึกเป็นต้นแบบที่ถูกต้องให้นักเรียนมีลำดับการฝึก โดยเริ่มจากฝึกอ่านจากพยางค์เดียวจนถึงอ่านเป็นข้อความนอก จากนี้ครูต้องใช้กิจกรรมการฝึกที่หลากหลายเริ่มด้วยการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนเกิดความศรัทธาที่จะฝึกอ่าน จากนั้นจึงฝึกอ่านโดยใช้สื่อต่าง ๆ และให้มีการประเมินผลจากบุคคลรอบข้างรวมทั้งตัวของผู้อ่านด้วยเพื่อปรับปรุงการอ่านให้พัฒนาขึ้น กิจกรรมการฝึกอ่านคำควบกล้ำข้างต้นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าควรนำมาใช้ในการฝึกอ่านคำควบกล้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงหรือเพลงคาราโอเกะควรใช้เป็นสื่อหลักในการฝึกอ่าน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นอย่างมาก

4.3.3 ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำนั้น ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ชัดเจนแล้วจะทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้ ดังที่ ดวงรัตน์ กุหเจริญ และคณะ (2538:177-178) ได้กล่าวถึงปัญหาในการ เกิดความเบื่อหน่ายที่จะรับฟังต่อไป หรือเกิดความขบขัน ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ในการอ่านได้ คำที่มักอ่านออกเสียงผิดพลาด ไม่ชัดเจน ได้แก่ คำที่ออกเสียงกล้ำด้วยพยัญชนะ ร และ ล ผู้อ่านอาจออกเสียงผิดพลาดไปโดยออกเสียงพยัญชนะเพียงตัวเดียว เช่น กลอง หรือกรอง เป็น กองเปลี่ยนแปลง เป็น เปียนแปง

ปทุม หนูมา (2541: 22) (อ้างใน เพ็ญญา สุริยกานต์, 2546 : 12) ได้กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงควบกล้ำว่า เกิดขึ้นได้ทั้งในหมู่นักเรียนและผู้ใหญ่ การออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดเจนจนทำให้ภาษาเกิดการเปลี่ยนแปลงก่อให้เกิดความสับสนทางภาษาทำให้สื่อความหมายไม่ตรงกัน

นอกจากนี้ยังทำให้ผู้พูดเสียบุคลิกภาพไปด้วย ความผิดพลาดในการออกเสียงคำควบกล้ำดังกล่าว อาจมีสาเหตุมาจากปัญหาดังนี้

1. ปัญหาจากตัวครู ครูส่วนมากไม่ระมัดระวังในการอ่านคำควบกล้ำ หรือครูเหล่านั้นอาจมาจากครอบครัว หรือชุมชนที่พูดภาษาอื่นที่ออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจนจึงไม่ระมัดระวังในเรื่องนี้

2. ปัญหาจากตัวเด็ก เด็กที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนอาจมาจากครอบครัว และชุมชนที่พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก เมื่อมาอยู่ร่วมกันก็มักจะพูดภาษาตามท้องถิ่นของตนเอง ใช้ภาษาไทยผิดๆ เด็กอื่นๆ ก็มักจะตามอย่างไปด้วย

3. ปัญหาทางสังคม เด็กที่มาจากครอบครัวยากจน อยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องก็เฉพาะเวลาที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นจึงมักจะพูดหรืออ่านตามเด็กส่วนใหญ่

กรณีการ พวงเกษม (2533 : 38) กล่าวถึงปัญหาการอ่านออกเสียงว่า ถ้านักเรียนอ่านไม่ถูกครูจะต้องฝึกให้อ่านซ้ำ เช่น อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก ครูจะต้องฝึกออกเสียงคำนั้นใหม่หลายๆ ครั้ง แล้วจึงให้อ่านข้อความที่มีคำนั้นซ้ำ

พยุง ญาณโกมุท (2510: 24-25) (อ้างใน ฉัฐริณีย์ ทมธา, 2548:15) ได้อ้างถึงทัศนะเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำไม่ชัดเจน 1) การเอาอย่างที่ผิด 2) อวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง ทำให้ออกเสียงไม่ได้ หรือถ้าออกเสียงได้ก็ไม่ชัด อวัยวะออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำคือ ริมฝีปาก ลิ้น และฟัน 3) ครูชั้นประถมต้นวางรากฐานไว้ไม่ดี ออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เอาใจใส่แก้ไขฝึกหัด เด็กจึงจำผิดๆ ตั้งแต่แรกจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัยการออกเสียงไม่ชัดเจน หรือออกเสียงผิดพลาดไป

จากปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเกิดจากครูส่วนมากไม่ระมัดระวังในการอ่านคำควบกล้ำ เด็กที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนอาจมาจากครอบครัวและชุมชนที่พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก มาจากครอบครัวยากจน อยู่ในชุมชนที่พูดภาษาไทยไม่ถูกต้อง โอกาสที่จะใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องก็เฉพาะเวลาที่อยู่ในห้องเรียนเท่านั้นและชุมชนที่พูดภาษาอื่นเป็นจำนวนมาก การออกเสียงผิดพลาดไม่ชัดเจน การเอาอย่างที่ผิด อวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง ทำให้ออกเสียงไม่ได้ ครูชั้นประถมต้นวางรากฐานไว้ไม่ดี ออกเสียงไม่ชัดเจนไม่เอาใจใส่แก้ไขฝึกหัด มีผลทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสาร

4.3.4 วิธีการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ในการแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ประสงค์ ราชณสุข (2532:33-35) ได้เสนอแนะการแก้ไขปัญหาการออกเสียงของนักเรียน ไว้ดังนี้ คือ วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง วิธีเร้าและตอบสนอง วิธีสะท้อนกลับ วิธีนำจุดบกพร่องมาเป็นแนวเทียบในการฝึก และวิธีใช้อุปกรณ์ประกอบการฝึก

และ วรรณิการ์ พวงเกษม (2533 : 38) ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านออกเสียงว่าถ้า นักเรียนอ่านไม่ถูกครูจะต้องฝึกให้อ่านซ้ำ เช่น อ่านคำควบกล้ำไม่ถูก ครูจะต้องฝึกออกเสียงคำนั้นใหม่หลายๆครั้งแล้วจึงให้อ่านข้อความที่มีคำนั้นซ้ำ

วิเชียร เกษประทุม(2545:9) ได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ ไว้ดังต่อไปนี้ 1) การอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ปะ-ลา 2) ออกเสียงควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อนแล้วจึงทวีความเร็วขึ้นจนออกเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น ปะ-ลา ปะ-ลา ปะ-ลา ปลาปลา เป็นต้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า หลักและวิธีการแก้ไขปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำ สามารถแก้ไขได้โดยการฝึกการอ่านออกเสียง ร ล ให้ถูกต้องชัดเจนโดยอุปกรณ์การฝึก ตลอดจนถึงการตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงจากพจนานุกรม นอกจากนี้ยังสามารถใช้วิธีการแยกเสียงออกเป็น 2 พยางค์ โดยฝึกการอ่านซ้ำ ๆ ไปจนถึงเร็วขึ้นตามลำดับ

5. การใช้เพลงเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียง

5.1 การใช้เพลงและดนตรีเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540: 138) กล่าวถึงดนตรีและเพลงสรุปได้ว่า ดนตรีและเพลง เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความสุข เพลิดเพลิน เกิดความสุนทรีย์ ในด้านต่างๆเพลงมีอิทธิพลต่อชีวิตอย่างยิ่งเพราะคนเราต้องคลุกคลีอยู่กับเพลงตลอดเวลา โดยเฉพาะเด็ก ๆ เป็นผู้ที่ชอบดนตรีและเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ทั้งนี้เราจะสังเกตได้ว่าไม่มีเด็กคนใดที่จะไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรีเลย เมื่อได้ยินเสียงเพลงเด็กจะนั่งฟังอย่างเพลิดเพลินเป็นเวลานาน บางคนก็คบบมือไปตามจังหวะ บางคนก็ร้องตามด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้มอย่างมีความสุข บางคนก็จะกระโดดโลดเต้นไปตามจังหวะเพลง ดนตรีและเพลง จึงเป็นสื่ออันวิเศษเป็นสื่อที่ที่จะแต่งแต้มให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นภาพที่งดงาม การเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูต้องพยายามช่วยผู้ให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจ กระตือรือร้นต่อการเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ในขณะที่เด็วกันก็สอดแทรก เนื้อหาสาระของความรู้เข้าไปในการสอนแต่

ละครึ่งด้วย เพลงนอกจากจะทำให้เด็กสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ปลุกฝังลักษณะนิสัยที่ดีงามให้กับเด็ก ทำให้เด็กเป็นผู้มีจิตใจอ่อนโยน นักการศึกษาทั้งหลายต่างยอมรับว่า คนตรีและเพลงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การนำเพลงมาประกอบการสอน อาจใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นและเร้าความสนใจเข้าสู่บทเรียน หรืออาจจะใช้เพลงในชั้นสอน หรือชั้นสรุปก็ได้ เพราะเพลงสามารถใช้ได้ดีในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอน

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นว่าเพลงเป็นสื่อที่มีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง นอกจากนี้ เพลงยังช่วยให้ผู้เรียนจำบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว ดังที่ ศักดิ์ แว่ววิริยะ (2541:25) กล่าวถึงประโยชน์ของเพลงโดยทั่วไปว่า เพลงเป็นสื่อช่วยให้จดจำเนื้อร้องของเพลงได้โดยง่าย ดังจะเห็นได้ว่านักร้องบางคนอ่านหนังสือไม่ออก แต่ก็สามารถจดจำเนื้อเพลงต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย หรือแม้แต่เด็กชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ก็ยังสามารถจดจำเพลงต่าง ๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นถ้าเรานำเพลงเข้ามาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก็น่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากเรียน หรือเรียนด้วยความสนุกสนาน ตลอดจนสามารถจดจำเนื้อหาที่ยากได้ดีขึ้น นอกจากนี้

สุจริต เพียรชอบ (2539: 123) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของเพลงที่ใช้เป็นสื่อการอ่านออกเสียงภาษาไทยว่า เพลงทำให้เกิดความสนุกสนานเบิกบานอารมณ์ในขณะเดียวกันก็ทำให้ชื่นชมภาษาไทย เพลงร้องได้ทุกโอกาสแม้แต่เวลาอาบน้ำ การใช้เพลงฝึกออกเสียง ร ล คำควบกล้ำ จึงเป็นสิ่งที่ควรทำและน่าสนใจอย่างยิ่ง

สรุปได้ว่าเพลงเหมาะสมที่จะเป็นสื่อการเรียนการสอนการอ่านออกเสียงเนื่องจากเพลงทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนานรู้และเข้าใจสาระที่เรียนได้ง่ายและรวดเร็วผู้เรียนสามารถร้องเพลงได้ทุกโอกาสก่อให้เกิดความรู้สึกชื่นชมภาษาไทยและสามารถใช้ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีงามได้ด้วย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540:138) กล่าวถึงลักษณะของเพลงที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่ามีองค์ประกอบสำคัญส่วนด้วยกัน ส่วนแรก คือเนื้อร้องหรือเนื้อหาสาระของเพลง ส่วนที่ 2 คือ ทำนอง หรือระดับเสียงสูงต่ำในเพลง และส่วนสุดท้าย คือ จังหวะ หรืออัตราความเร็วของเพลง

5.2 การใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อการสอนอ่านออกเสียง

5.2.1 คาราโอเกะ

Michael J.Wagner and John S. Brick (1993:44-46) (อ้างในมนตรี เมฆวิไล,2539: 33) ได้อธิบายความหมายของ คาราโอเกะไว้ว่า คาราโอเกะเป็นระบบตัวเลข ระบบไฟฟ้า การร้องเพลงโดยลำพัง เครื่องหมายที่คลอเสียงคาราโอเกะ เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในไนต์คลับ

โดยเฉพาะในประเทศญี่ปุ่น มีการร้องเพลงด้วยไมโครโฟน เป็นแฟชั่นที่ระบาด และสนใจของทุกคน คาราโอเกะใช้การบันทึกล่วงหน้าเป็นการใช้ดนตรีคลอเสียงตามเนื้อเพลง บางแบบมีภาพที่เหมาะสมกับเนื้อเพลงด้วย

ปรียาลักษณ์ โทณะวณิก (2534: 141-143) ได้กล่าวว่า “คาราโอเกะ” เป็นอุปกรณืเรียกความบันเทิงอย่างหนึ่งในประเทศญี่ปุ่น เป็นการผสมผสานระหว่างคำว่า “คารา” แปลว่าว่างเปล่า กับคำว่า “โอเกะ” ที่แปลว่าดนตรีหรือออเครสตรา เมื่อนำ มารวมกัน มีความหมายว่าดนตรีที่ว่างเปล่า หรือโดยความหมายก็คือ ดนตรีห้คร้อง

สรุปว่าความหมายของ “คาราโอเกะ” หมายถึง เสียงดนตรีที่ใช้ในการประกอบการร้องเพลงของนักร้องหรือผู้ที่ต้องการจะร้องเพลง และมีเสียงดนตรีประกอบการร้องเพลงของคน

5.2.2 ความเป็นมาของคาราโอเกะ

ภายหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นแพ้สงคราม ทำให้ประเทศอยู่ในสภาพลำบาก ประชาชนได้รับความกดดันทำให้สังคมของญี่ปุ่นกลายเป็นสังคมที่เคร่งเครียดมาก ดังนั้นประชาชนจึงหาทางออกเท่าที่ทำได้ การร้องเพลงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยลดสถานะทางจิตใจ และอารมณ์ จนเป็นที่นิยมมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเดี๋ยวนี้อาชาวจีนยังคงหลงไหลคาราโอเกะ โดยเฉพาะในชนบท แต่เดิมนั้น คาราโอเกะเริ่มมาจากการร้องเพลงของนักร้องอาชีพของญี่ปุ่น ได้นำเอาดนตรีที่ใช้ในการบันทึกแผ่นเสียงมาใช้แทนวงดนตรีจริงๆ เพื่อลดค่าใช้จ่ายทางเศรษฐกิจแล้วนำมาใช้ประกอบการร้องเพลง โดยไม่ต้องมีวงดนตรีทำให้ทุนค่าใช้จ่าย ต่อมาเทคโนโลยี มีความก้าวหน้ามากโดยเฉพาะเครื่องเสียงได้พัฒนาขึ้น ทำให้มีบทบาทต่อการร้องเพลงมากเพราะทำให้ระบบเสียงดีมากขึ้น จึงเป็นที่นิยมของผู้ที่นิยมการร้องเพลงปัจจุบันคาราโอเกะได้ผนวกเข้ากับมัลติมีเดียโดยมีภาพเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงทำให้เป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น ปัจจุบันจะเห็นว่าเป็นที่แพร่หลายมาจนกระทั่งในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันได้รับความนิยมไม่แพ้ในญี่ปุ่น อ้างถึงใน มนตรี เมฆวิไล (2539 :33)

5.2.3 คุณสมบัติและคุณค่าของคาราโอเกะ

คาราโอเกะได้พัฒนาขึ้นจากเดิมมากซึ่งจะเห็นว่า นอกจากจะมีภาพและเสียงแล้ว คุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากเทปโทรทัศน์ธรรมดาอีกอย่างหนึ่งคือ การมีเนื้อเพลง และเครื่องหมายเน้นคำร้องอยู่ด้านล่างของจอภาพซึ่งทำให้สะดวกต่อผู้ร้องที่จำเนื้อเพลงไม่ได้หรือไม่มี ความถนัดในการร้องเพลงก็สามารถร้องตามได้ และเหมาะสำหรับการฝึกหัดเลียนตามแบบมาก (Michael J. Wagner and John S. Brick 1993: 44 - 46) ดังนั้น คุณค่าของคาราโอเกะ สรุปได้ ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน
2. สามารถเรียนได้เป็นรายบุคคล
3. ครูสามารถดูบทบาท หรือกริยาท่าทางของผู้เรียนได้

4. มีเนื้อเพลงบนจอภาพ (สามารถเห็นได้ในที่นั่งอันสมควร)
5. ครูสามารถแนะนำได้ตลอดเวลา
6. สามารถจัดทำทางของผู้เรียนได้
7. ไม่ต้องกังวลว่าจะจำเนื้อเพลงไม่ได้ หรือลืมนำมา
8. บทเรียนทำให้เกิดความคิดรวบยอด สามารถเรียนได้เร็ว
9. เป็นการเรียนด้วยประสบการณ์
10. ผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้

5.2.4 การนำเอาคาราโอเกะมาใช้ในห้องเรียน

ได้มีบทความที่เขียนในนิตยสาร Music Educators Journal 1 มีนาคม 1993 Michael J.Wagner and John S. Brick (1993: 44-46) ได้เขียนบทความลงในนิตยสาร โดยกล่าวว่า ได้มองเห็นหนทางที่จะนำเอาคาราโอเกะมาใช้ในห้องเรียน จึงได้มีการนำไปให้นักเรียนเกรด 4 ของโรงเรียน Dade Country School ที่ประเทศอังกฤษ โดยนำไปใช้ในการฝึกร้องเพลงในวิชาดนตรี ภายหลังจากนำไปใช้ได้ 4 เดือน ได้ทำการสำรวจ พบว่า

1. คาราโอเกะ กระตุ้นความสนใจของนักเรียน
2. ครูสามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง และสามารถให้คำแนะนำได้ทันที
3. นักเรียนชอบ เนื่องจากมีเนื้อเพลงให้อ่าน
4. นักเรียนมีความคิดรวบยอด สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว
5. นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น

คาราโอเกะ ซึ่งกลายเป็นรูปแบบสันทนาการ ที่ได้รับความนิยมจากชาวญี่ปุ่นมากที่สุด กำลังขยายอาณาจักรไปยังตลาดซูปเปอร์มาร์เก็ต ภัตตาคาร และแม้แต่ในห้องเรียนของโรงเรียน เพราะขณะนี้ คาราโอเกะได้ขยายออกไปตามห้องเรียน โดยถือเป็นเครื่องมือการศึกษาที่ทันสมัย อ้างถึงใน มนตรี เมฆวิไล (2539 :35)

จากข้อคิด และหลักการทั้งหมดที่กล่าวมา ทำให้ทราบว่า เพลงเป็นสื่อการเรียน การสอนที่ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะทำให้ผู้เรียน เรียนรู้อย่างมีความสุข ผ่อนคลาย และจำเนื้อหาในเรื่องที่เรียนได้รวดเร็ว เพลงมีคุณสมบัติของสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับระดับพัฒนาการ และสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของสื่อ ผู้วิจัยได้ แต่งเพลง และได้ดัดแปลงจากเพลงที่ คุณฉวีรุณีย์ ทมตา คุณแหววดี ปัญญาเรือง และคุณแสงเดือน รองทอง ซึ่งเป็นเพลงสั้น ๆ โดยใช้ทำนองเพลงไทยลูกทุ่ง สดริง หมอลำ เนื้อหาของเพลง ประกอบด้วยคำควบกล้ำตามที่กำหนดไว้ในคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วผู้วิจัยได้

นำเพลงทั้งหมดมาบันทึกเป็นเพลงคาราโอเกะเพื่อนำมาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เพื่อจะทำให้การฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำบรรลุผลมากยิ่งขึ้น

6. แนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

มีนักการศึกษาได้ทำ การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีความพึงพอใจไว้ ดังนี้ สมยศ นาวิการ (2525: 55) และศุภสิริ โสมาเกตุ (2544: 52) (อ้างในจิราภรณ์ เกียมไชยสง ,2546: 36) ได้ให้แนวคิดว่าการดำเนินการเรียนการสอนนั้น ความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำ งานที่ได้รับมอบหมาย หรือต้องการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำ นวยความสะดวก หรือให้คำ แนะนำปรึกษา จึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียน การทำ ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียน หรือการปฏิบัติงาน มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน

การตอบสนองความต้องการของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองจากแนวคิดนี้ ครูผู้สอน ที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้อบรมผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์ รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำ กิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ

ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็น ผลตอบแทนภายใน (intrinsic rewards) และผลตอบแทนภายนอก (extrinsic rewards) โดยผ่านการรับรู้ เกี่ยวกับความยุติธรรม ของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

แนวคิดนี้ นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนหรือรางวัลภายใน ซึ่งเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดขึ้น เช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่ได้รับจากการเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานหรือปฏิบัติกิจกรรมที่ยุ่งยากได้สำเร็จทำให้

เกิดความภาคภูมิใจ มีความมั่นใจ และได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ได้จากผู้อื่น เช่น ได้รับการยกย่องชมเชยจากครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้กระทั่งการได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

มาสโลว์ (Maslow, 1970: 69-80) ได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการว่ามนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ธรรมชาติของมนุษย์นั้น เมื่อความต้องการอย่างหนึ่งได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างหนึ่งแล้ว ก็จะมีความต้องการอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน คือ ความต้องการอย่างหนึ่งยังไม่หมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็อาจเกิดขึ้นได้ ลักษณะเฉพาะของมนุษย์คือ การทำ กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนานั้นคือ เมื่อใดที่มีความปรารถนาเกิดขึ้น ก็จะมีแรงขับและการกระทำ ที่จะถูกปลุกเร้าแล้วก็เกิดความพึงพอใจขึ้น

มาสโลว์มีความเชื่อว่า การที่คนเราจะพัฒนาให้ตนเองได้บรรลุถึงศักยภาพแห่งตนได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถสนองตอบต่อความต้องการในระดับต้นเสียก่อน ซึ่งตราบใดที่ความต้องการในระดับต้นนั้นยังไม่ได้รับการตอบสนอง การที่จะบรรลุศักยภาพแห่งตนก็ย่อมจะเป็นไปไม่ได้ มาสโลว์ ได้เสนอแนวคิดของการจัดลำดับขั้นตอนของความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ชั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (physiological needs) เป็นความต้องการระดับพื้นฐาน ได้แก่ความต้องการอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรคและเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (safety and security needs) ได้แก่ความต้องการในสิ่งที่ทำให้รู้สึกมั่นคงคาดการณ์ได้และมีขั้นตอนที่แน่นอน เมื่อใดที่เด็กรู้สึกว่าไม่ปลอดภัย หรือไม่แน่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น จะเกิดความกลัว และถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม

3. ความต้องการความรักและความเป็นพวกเดียวกัน (love and belongingness needs) ได้แก่ต้องการความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับและการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

4. ความต้องการการรู้จักคุณค่าของตนเอง (need for self-esteem) ได้แก่ความต้องการการยอมรับนับถือจากผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นชื่นชม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง

5. ความต้องการการบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน (need for self actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ได้แก่ความต้องการประสบผลสำเร็จในทุกอย่างตามความคาดหวัง เพื่อพัฒนาตนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำ ได้ มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีอารมณ์ขันในระดับที่สูง

จากแนวคิดของมาสโลว์ ประภาพรธรรม เอี่ยมสุภายิต (2543: 102-105) สรุปไว้ว่าในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องจัดสภาพแวดล้อม และกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สนองตอบต่อความต้องการของ

ผู้เรียนในระดับต้นเสียก่อน โดยเริ่มจากทางกายภาพ ให้ผู้เรียนได้รู้สึกอบอุ่นปลอดภัยไม่รู้สึกลัวงอแง ข่มขู่ ทำให้เกิดความกลัว ท้อแท้หรือทำให้รู้สึกว่าคุณค่าลงครูควรจัดบรรยากาศในการเรียน การสอนให้น่าสนใจ ลดแรงกดดันลง ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณค่าเป็นสิ่งที่น่าละอายใจ ผู้เรียนก็จะอยากเรียนมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันครูก็จะจัดให้มีการเรียนรู้ที่จะร่วมมือกันเรียน ทำงาน ร่วมกัน เพื่อสนองต่อความต้องการเป็นพวกเดียวกัน ให้ยอมรับซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ก็จะทำ ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณค่าและเมื่อรู้ว่าตนเองมีคุณค่าแล้ว ต่อมาก็จะเกิดความ ต้องการที่จะบรรลุถึงศักยภาพแห่งตน

ศุภศิริ โสมาเกตู (2544: 54) สรุปไว้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า กิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้ผู้เรียนได้รับ การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความ สมบูรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆในการ เสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับผู้เรียน

จากการศึกษาทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจดังกล่าว สรุปได้ว่าในการ ปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามผู้ปฏิบัติงานจะเกิดความพึงพอใจต่อการทำ งานมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับ สิ่งจูงใจในการทำ งาน การสร้างสิ่งจูงใจหรือแรงกระตุ้นให้เกิดกับผู้ปฏิบัติงานเป็นสิ่งจำ เป็นเพื่อให้ การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในการดำ เนินกิจกรรมการเรียนการสอนการที่ ผู้เรียนจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนนั้น ผู้เรียนต้องมีแรงจูงใจที่จะอยากเรียน ซึ่งผู้สอนต้อง คำนึงถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจหลายๆ ด้าน เช่น การจัดบรรยากาศ สถานการณ์ เทคนิคการสอนที่ ดี ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนตามความต้องการ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับ การยกย่องชมเชย การให้รางวัล ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ในความสำเร็จ นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี จะทำ ให้ผู้เรียน มีความพึงพอใจในการเรียน

6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจ ไว้หลายท่าน พอประมวลได้ ดังนี้

มอร์ส (Morse, 1955: 27) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมโรสง ,2546: 35) ได้ให้ความหมาย ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถผ่อนคลายความเครียด ของผู้ที่ทำ งานให้ลด น้อยลง ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำ ให้เกิดความไม่พอใจในการทำ งาน และความเครียดนี้ มีผลมา จากความต้องการของมนุษย์เมื่อมนุษย์มีความต้องการมาก จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องหาวิธีตอบสนอง ความเครียดก็จะลดน้อยลงหรือหมดไป ความพึงพอใจก็จะมากขึ้น

กู๊ด (Good, 1973: 7) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง, 2546: 35) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจหมายถึง สภาพหรือระดับความพึงพอใจที่เป็นผลมาจากความสนใจและเจตคติของบุคคลที่มีต่องาน

ประชุม พลเมืองดี (2523: 7) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง, 2546: 36) ให้ความหมายว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคล ประเมินผลสิ่งนั้นแล้วว่า พอใจ ต้องการหรือคืออย่างไร

ประยง กำประโคน (2542: 10) จรูญศักดิ์ พันธุวิชัย (2543: 34) และทวิช มโนภิรมย์ (2544: 39) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง, 2546: 36) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้คล้ายกันว่า ความพึงพอใจ คือระดับความรู้สึกพอใจโดยการได้บรรลุ หรือได้รับการตอบสนองในความต้องการ ความคาดหวังความปรารถนา ความอยากของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจาก ความชอบ ความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อสถานการณ์นั้นหรือสิ่งใดๆ และเห็นว่า สิ่งนั้นมีประโยชน์และมีคุณค่า

ศุภสิริ โสมาเกต (2544: 49) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง, 2546: 36) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำ งานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ดังนั้น ความพึงพอใจในการเรียน จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ จนบรรลุผลสำเร็จ โดยที่ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจที่มีผู้กล่าวไว้ข้างต้น อาจนำมากล่าวโดยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกดีและมีความสุขที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก็คือ ความรู้สึกชอบ ดีใจ พอใจ มีความรู้สึกที่ดีและมีความสุขที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความต้องการและมุ่งมั่นที่จะเรียนจนบรรลุผลสำเร็จ ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไว้ 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาสาระ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้อื่นๆ และด้านการวัดและประเมินผล

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและความพึงพอใจ

7.1 งานวิจัยในประเทศ

7.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

มีนักวิชาการได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านดังนี้

เกษรา กัทรเดชไพศาล (2537) ได้ศึกษากิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศัชรินทร์ พิภูลงาม (2538) ได้ศึกษาผลการใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ฉวีรณีย์ ทมดา (2548) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพลงเป็นสื่อ กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพลงเป็นสื่อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้เพลงเป็นสื่อ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำสูงกว่า นักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพลงเป็นสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรีชา เผ่าเครื่อง (2540) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนนั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่าแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำมีประสิทธิภาพ 82.36/88.20 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

ปทุม หนูมา (2541) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนและความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เพ็ญจา สุริยกานต์ 2544 ได้ศึกษาการใช้นิทานอีสปเป็นสื่อพัฒนาการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าชุดฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้นิทานมีประสิทธิภาพ 80.69/85.60 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนมีความสนใจต่อการฝึกโดยใช้นิทานอีสป เป็นสื่อในระดับมาก

เพ็ญศรี สุขเสวี (2548) ได้ศึกษาผลการสร้างแบบฝึกพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ผลการวิจัยได้พบว่า แบบฝึกพัฒนาการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2 มีประสิทธิภาพที่ 93.33/93.33 ส่วนชุดที่ 3 มีประสิทธิภาพที่ 86.67/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และจากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทั้ง 3 ชุด พบว่าคะแนนก่อนและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิจิตรา เจือจันทร์ (2538:65) ได้ศึกษาผลการใช้เพลงเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์การประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนส่วนใหญ่พอใจและสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรม และเห็นว่าได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ ร ล มากยิ่งขึ้น ทั้งยังต้องการให้มีกิจกรรมเช่นนี้ในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ ต่อไป

สมพร หลิมตระกูล (2541) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกออกเสียงควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัย พบว่า การใช้แบบฝึกการออกเสียงควบกล้ำทำให้นักเรียนมีพัฒนาการออกเสียงควบกล้ำดีขึ้นหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แหววดี ปัญญาเรือง (2538) ได้วิจัยโดยใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 90.80 มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำได้ถูกต้องและมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังการฝึก คิดเป็นร้อยละ 90.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

จิราภรณ์ เลียมไธสง (2546) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริม และ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริม มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะทางภาษาในระดับพอใช้ทุกทักษะและนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนในระดับมาก (2) นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม

ประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทักษะทางภาษาด้านการฟังสูงกว่า

สมศักดิ์ ชำนาญกิจ (2523: 39) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง , 2546: 40) ได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาไทยโดยมีบทเพลงประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่มีบทเพลงประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และได้สรุปความคิดเห็นของครูในการใช้บทเพลงประกอบการสอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 3,4 และ 5 ว่า

1. บทเพลงช่วยเร้าใจให้เด็กเกิดความสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เด็กสนุกสนานในการเรียน
3. เด็กจำ เนื้อหาสาระในบทเรียน ได้ดี
4. เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับศัพท์ดีขึ้น

อรุณวรรณ เกตุอร่าม (2524: 48) (อ้างในจิราภรณ์ เลียมไธสง , 2546: 41) ได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสมพล ชูปบุชา (2524 : 81) พบว่า จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยด้วยการสอนแบบบรรยาย โดยใช้เพลงประกอบการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้น ผลปรากฏว่า การเรียนหลักภาษาไทยด้วยวิธีสอนแบบบรรยายมีเกมและเพลงประกอบการสอนให้ความรู้มากกว่าและความคิดทนในเนื้อหาวิชาดีกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีบรรยายอย่างเดียว รวมทั้งโสภา ทำเรือพลี (2525: 38) ได้ทดลองใช้บทเพลงประกอบการสอนภาษาไทย กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีทัศนคติในทางบวกต่อการเรียนภาษาไทย

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แมคเคลนแลนด์ (McClelland, 1969) (อ้างใน คัชรินทร์ พิฤตงาม , 2538:36) ได้ทำการวิจัยพบว่าเพลงทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน บรรยากาศในห้องไม่ตึงเครียด นักเรียนมีความรู้สึกเป็นกันเอง และเรียนได้อย่างสบายใจ มีความสุขในการเรียน อันเป็นผลให้สุขภาพจิตของนักเรียนดีขึ้น

วูล์ฟและวินเนอร์ (Wolf and Weiner, 1972) (อ้างใน คัชรินทร์ พิฤตงาม , 2538:37) ได้ศึกษาอิทธิพลของเสียง 4 ลักษณะ คือ ความเงียบ เสียงพูดคุย เสียงดนตรีและเสียงจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีต่อการทำใจท้อเลขคณิต ผลจากการเปรียบเทียบปรากฏว่า คำตอบของกลุ่มตัวอย่าง

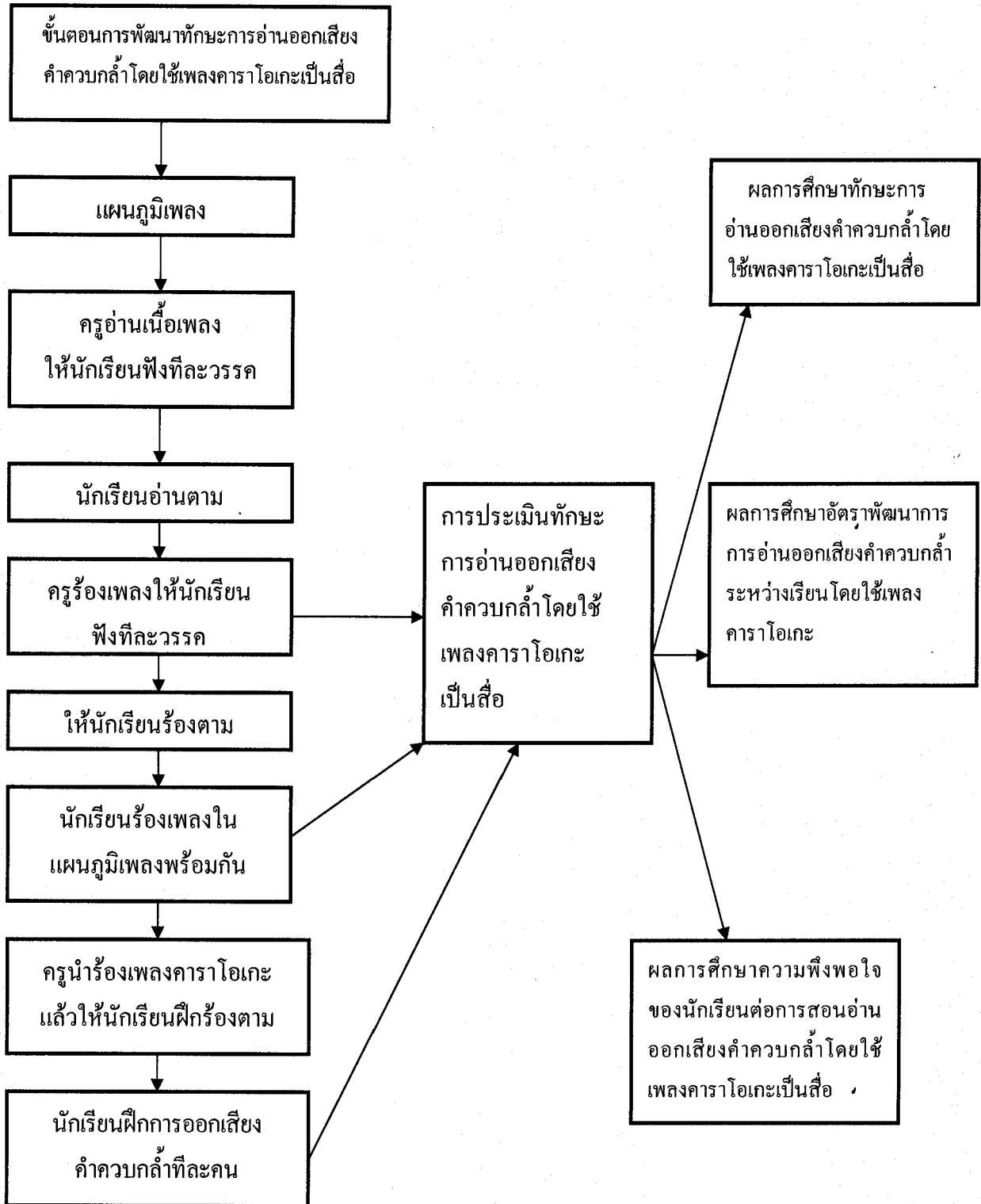
ที่ให้เสียงดนตรีมีความถูกต้องมากกว่าเสียงรบกวนจาก โรงงานอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญ
สำหรับความเจ็บและเสียงพูดคุยปรากฏผลไม่แตกต่างจากการให้เสียงดนตรีอย่างมีนัยสำคัญ

ซาห์น (Ham,1973) (อ้างใน คัทชินทร์ พิฤลงาม ,2538:37) ได้นำเพลงไปใช้ในการ
สอนภาษาและพบว่าดนตรีเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และทำให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์
ภาษาเยอรมัน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้เพลงหรือใช้
ดนตรีเข้ามาประกอบและสอดแทรกเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งนั้นผลที่ได้รับคือการเรียนรู้ของนักเรียน
จะออกมาในเกณฑ์ที่สูงกว่าการจัดการเรียนรู้โดยไม่ได้ใช้บทเพลง หรือดนตรีประกอบการจัดการ
เรียนรู้เลย นับว่าเพลงประกอบการจัดการเรียนรู้มีคุณค่าต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมาก
และงานวิจัยส่วนใหญ่ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า เพลงทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีต่อ
การเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน มีความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำ
ได้อย่างถูกต้องและคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถปรับพฤติกรรมที่
ไม่พึงประสงค์ด้านระเบียบวินัยของนักเรียน ได้อีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ทำให้
ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู โดยสรุปเป็น
มีกรอบแนวคิดในการวิจัยดังแผนภูมิต่อไปนี้

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู (2) ศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู (3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

1.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 แผน (15 ชั่วโมง)

2.1.2 เพลงคาราโอเกะที่ใช้ฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เพลง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นคำ มี 10 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นวลี มี 10 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบการอ่าน

คำควมกล้าที่ให้อ่านเป็นประโยค มี 10 ข้อ ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

2.2.2 แบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ชุด

2.2.3 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควมกล้าโดย

ใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale)

ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 11 ข้อ

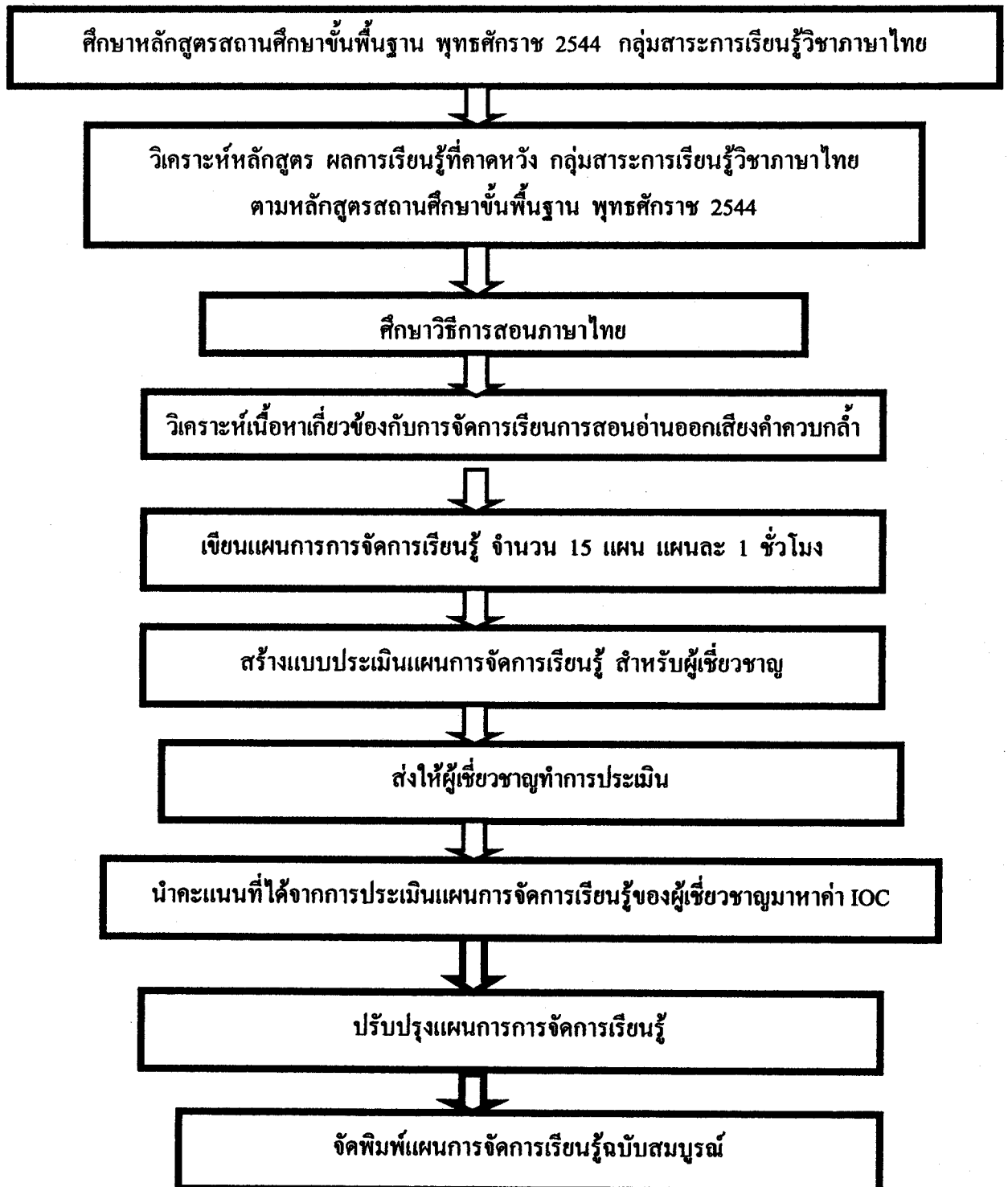
2.3 วิธีการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยค้นคว้าได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

2.3.1 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

- 1) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2) วิเคราะห์หลักสูตร ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
- 3) ศึกษาวิธีการสอนภาษาไทยเรื่องการอ่านออกเสียงคำควมกล้าจากเอกสารต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้
- 4) วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนอ่านออกเสียงคำควมกล้า
- 5) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง
- 6) สร้างแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหา ของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมินเพื่อพิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้
- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้องขององค์ประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้
- 8) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC โดยใช้สูตร IOC กำหนดคะแนนผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0, -1 ซึ่งจะเลือกแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหา
- 9) ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 10) จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

จากลำดับขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น ได้สรุปเป็นแผนภูมิ ดังภาพที่ 3.1 ได้ ดังนี้

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

2.3.2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเพลงคาราโอเกะคำควบกล้ำ

ผู้วิจัยค้นคว้าได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
- 2) ผู้วิจัยคัดเลือกคำควบกล้ำที่อยู่ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยเป็นคำพื้นฐาน และคำที่เป็นปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งคัดเลือกจากคำที่ทดสอบการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3) ศึกษาวิธีการสร้างเพลงคาราโอเกะ

4) สร้างเพลงคาราโอเกะ เพลงคาราโอเกะที่ใช้ฝึกรอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผู้วิจัยได้แต่งเพลงและได้ดัดแปลงขึ้นจากเพลงที่ คุณฉวีรุณีย์ ทมตา คุณแหววดี ปัญญาเรือง และ คุณแสงเดือน รองทอง รวมเป็น 15 เพลง แล้วบันทึกเป็นคาราโอเกะ ซึ่งเป็นเพลงสั้นๆ โดยใช้ทำนองเพลงไทยลูกทุ่ง สตรีง หมอลำ เนื้อหาของเพลงประกอบด้วยคำควบกล้ำตามที่กำหนดไว้ในคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเนื้อเพลงมีคำควบกล้ำตามแผนการสอนและตามวัตถุประสงค์ ทำนองของเพลง เป็นทำนองเพลงที่ร้องง่าย เป็นที่คุ้นเคยกับเด็กอยู่แล้ว เพื่อให้เด็กร้องตามได้ง่าย แล้วผู้วิจัยได้นำเพลงทั้งหมดมาทำเป็นเพลงคาราโอเกะ เพื่อจะนำมาพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง เพื่อที่จะให้การฝึกรอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ บรรลุผลมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยคัดเลือกคำควบกล้ำ ที่อยู่ในหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย และคำที่เป็นปัญหาในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 181 คำ ซึ่งคัดเลือกจากคำที่ทดสอบการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำคำที่เป็นปัญหามาแต่งเป็นเพลง แล้วบันทึกเป็นคาราโอเกะ แล้วนำไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป คำควบกล้ำที่นำมาแต่งจะปรากฏในแผนดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ใช้ เพลงเพลงคำควบแท้ / ไม่แท้ ทำนองเพลง หนูไม่รู้ เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบแท้ 6 คำ ได้แก่ ครอบครวั เปลี่ยนแปลง ขวักไขว่ คาวหวาน หุหรรากว้างขวาง คำควบกล้ำไม่แท้ 4 คำ ได้แก่ สร้อย ทราข พุทรา เสรีา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ใช้เพลง คล-ควบกล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้ เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำ กล-11 คำ ได้แก่ ลีบ กลม กลด กดும் กล้า กลั่น กลุ่ม กลิ่น เม็ดมะกล้ำ เกลือ่น กลาด แกล้ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เพลงให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็นท้องฟ้านั้นไหม เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ ขร-, ขล-, ขว- 13 คำ ได้แก่ ขลาด ขวัญ แขนง โขลก ขลุกลึก ขวาง
ชวนชาย มะขวิด ขรุขระ ขวกไขว่ ขวัญ ขรม ขลุกลัก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ใช้เพลงปล- มาแปลก ทำนองเพลงระบายออกหญ้า
เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำ ปล- 11 คำ ได้แก่ ปลา เปล แปลง ปลง ปลา เปลี่ยน ปลาทอง
แปลกใจ ปลอบใจ ปลาบปลื้ม ปลุก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ใช้เพลงคำควบกล้ำคร- ทำนองเพลงหนูไม่รู้ เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ คร- 9 คำ ได้แก่ ครอบครว้ ไคร่ ครั้นตรง ครก ตะครุบ เครื่องเทศ
ครั่งไค เครื่องหมาย ครั่ง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ใช้ เพลงเสียงกรอ ทำนองเพลง ช้าง เนื้อเพลงกล่าวถึง
คำควบกล้ำ กร- 12 คำ ได้แก่ กรู กรู เกราะ เกรง กราบ ข้าวเกรียบ ตะกร้อ นกกระเด็น
กระดาศ กระจุกกระจิก กระเบื้อง กรูยกราย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 ใช้ เพลงเพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ กร-, กล-, กว- 13 คำ ได้แก่ ก้า ข้าวเกรียบ กลม แดงกวาง ก่อง กวาง
ลูกกวาด แกรง กระโคค กระทง เขี้ยวกระแต วันสงกรานต์ กล่าว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 ใช้ เพลงไม่เพราะ ทำนองเพลงแมงมุมลาย เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ พล- 13 คำ ได้แก่ เพลง เพลิน พลาด พั้ง เพลิดเพลิน พลุ พลุ
พู่ พลุ พลับปลิง พลบ หลวง พลอง หลวง พลอย พั้ง พั่ว พลิก พลับปลา พลาย
พ้าม โพลง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 ใช้ เพลงคลานลุยโคลน ทำนองเพลงคนเหมือนกัน เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ คล- 13 คำ ได้แก่ คลั่งไคล้ คลุ้ม ครอบ ลาดเคลื่อน คลี่คลาย
คล่องแคล่ว คลาดคลา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 ใช้ เพลงคอ รอ ควบกล้ำ ทำนองเพลงทำนองหนูไม่รู้
เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำคร-, คล-, กว- 14 คำ ได้แก่ เคลือบ เคลื่อนคลาด คราม แคลง
ควาย ครก ล้าคลอง คลัง ครอบครว้ ความสุข คราวหน้า คุ่มครอง เครื่องสำอางค์ เขียวคล้า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 ใช้ เพลงปร- ควบกล้ำ ทำนองเพลงแคนดำโขง เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ ปร- 7 คำ ได้แก่ ปรับปรุง เปรียบเปรย ประกวด ประโยชน์ ประจำ
ปราศรัย ประพุดิ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12 ใช้ เพลงพอ รอ พรั่งพู่ ทำนองเพลง ขวนยาเหล
เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำ พร- 22 คำ ได้แก่ เพราะ พร้อม พร้าสอน พริก พรีเม
พรมแดน พร้อมพริก พระปรางค์ พราน ไพร แพร แพร่ พรวน พร้า พู่ โพรก โพรง ไพร
พรมเช็ดเท้า แพรก แพรว พร้อมเพรียง

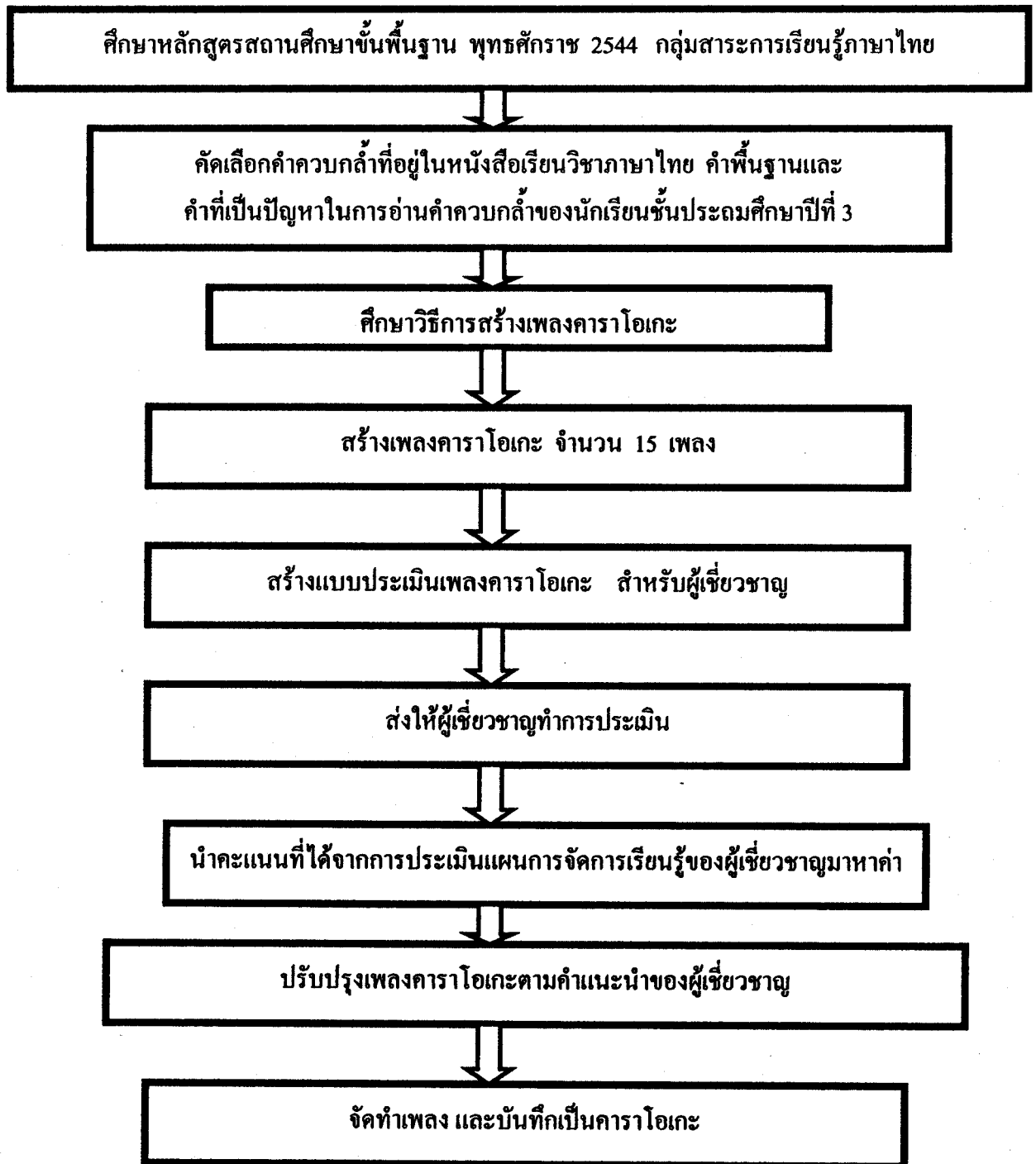
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13 ใช้ เพลงโปรดไปทำแผล ทำนองเพลง ถอยห่างอีกนิด เนื้อ
เพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำ ผร- 6 คำ ได้แก่ ผลัก ผลอ แผล ผลุนผลัน ผลัด ผละ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14 ใช้ เพลง ตร- ออกตรวจ ทำนองเพลง กังสอนหลาน
เนื้อเพลงกล่าวถึง คำควบกล้ำ ตอ รอ 10 คำ ได้แก่ ตรวจ ตรง เข้าครู่ เตรียมตัว ไคร่ตรง
ตราครุฑ ตระเตรียม เป่าแตร คนตรี ตรวจตรา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15 ใช้ เพลง วอ แหวนวงนั้น ทำนองเพลง แมงมุมลาย เนื้อเพลง
กล่าวถึง คำควบกล้ำ กว-, ขว-, คว- 8 คำ ได้แก่ กว้างขวาง ขวักไขว่ควาย คว่ำ ไม้กวาด
ไกวเปล ขวา ไม้แขวน

- 5) สร้างแบบประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของเพลงคาราโอเกะ เพื่อให้
ผู้เชี่ยวชาญ ทำการประเมิน ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ชนิด 3 ตัวเลือก
- 6) นำเพลงคาราโอเกะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความสอดคล้อง
- 7) นำคะแนนที่ได้จากการประเมินเพลงคาราโอเกะของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC
โดยใช้สูตร IOC กำหนดคะแนนผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 ,0 , -1 ซึ่งจะเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่
0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหา
- 8) ปรับปรุงเพลงคาราโอเกะตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- 9) จัดทำเพลง และบันทึกเป็นคาราโอเกะ

จากลำดับขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเพลงคาราโอเกะคำควบกล้ำ
ข้างต้น ได้สรุปเป็นแผนภูมิดัง ภาพที่ 3.2 ได้ ดังนี้

ภาพที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเพลงคาราโอเกะคำควบกล้ำ

2.3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนและหลัง การใช้เพลงคาราโอเกะ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีหลักเกณฑ์ในการสร้าง ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หลักสูตรสถานศึกษา คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสือประกอบและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2) เลือกคำควบกล้ำ ร ล และ ว ซึ่งเป็นคำพื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่อยู่ในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชุดภาษาภาษาเพื่อชีวิต (ภาษาพาที - วรรณคดีลำนํ้า) และคำที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียง

3) ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ จากเอกสารและหนังสือต่าง ๆ

4) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยมีความมีความสอดคล้องกับเนื้อหา คำศัพท์ และจุดประสงค์ แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบ 3 ฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นคำ มี 10 ข้อ ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นวลี มี 10 ข้อ ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบการอ่านวัดทักษะคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นประโยค มี 10 ข้อ ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

5) สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละฉบับและจุดประสงค์การเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

6) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยนำเอาแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

7) นำผลการประเมินวิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC กำหนดคะแนนผู้เชี่ยวชาญเป็น +1, 0, -1 ซึ่งจะเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้มาจัดพิมพ์

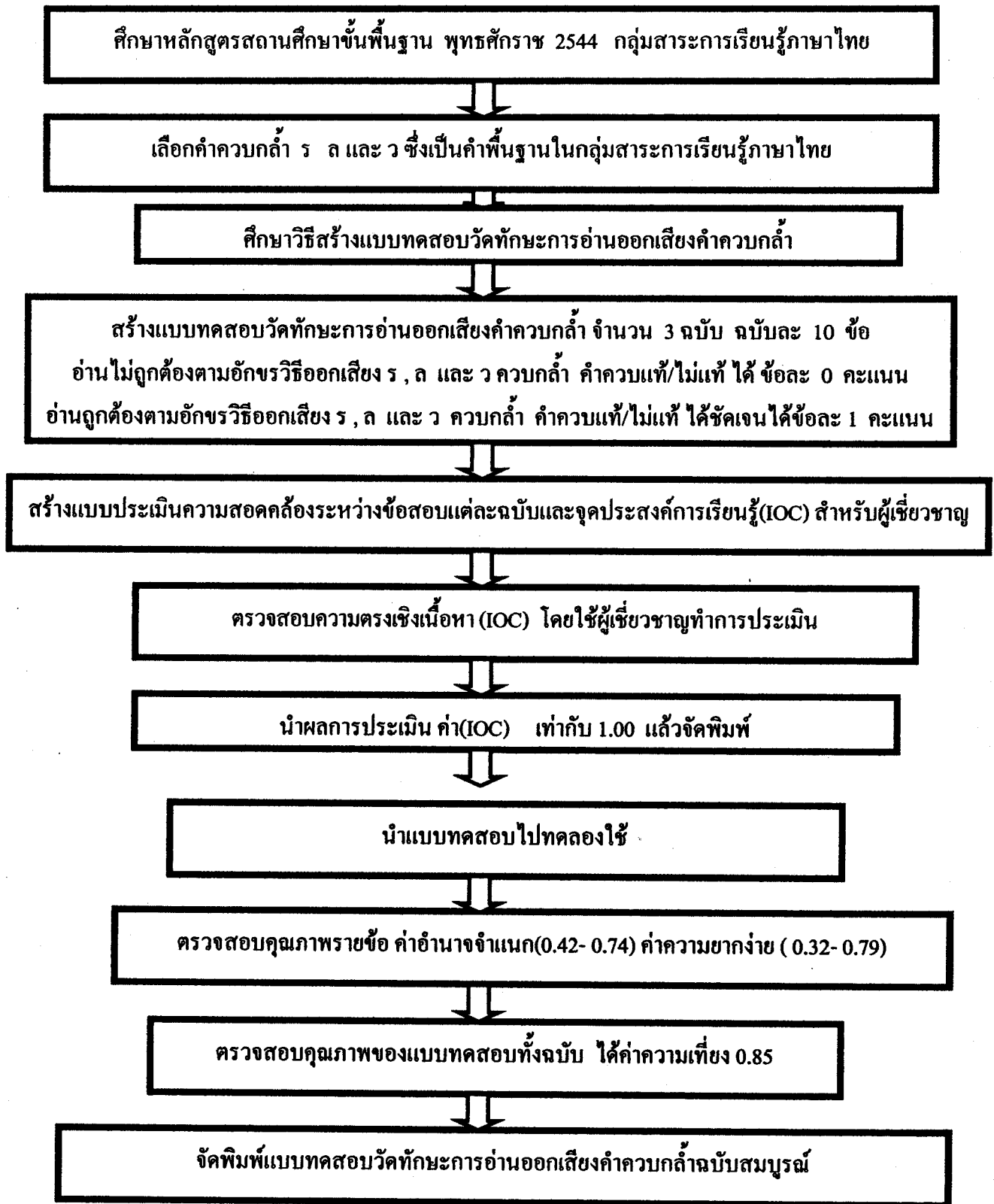
8) นำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ที่มีารคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือ โรงเรียนบ้านโคกสูงโคกสวรรค์ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

9) ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ รายข้อ โดยหาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความยากง่าย (p) ของข้อสอบ และคัดเลือกข้อสอบตามเกณฑ์ได้ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.50 - 0.78 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.36- 0.61 คัดเลือกข้อสอบฉบับที่ 1 ไว้ 10 ข้อ ฉบับที่ 2 10 ข้อ และฉบับที่ 3 10 ข้อ

10) ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ทั้งฉบับโดยใช้สูตรของ KR - 20 ของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน (บุญชม ศรีสะอาด, 2535. หน้า 58 - 86) ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.85

11) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดสอบต่อไป

จากลำดับขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำข้างต้น ได้สรุปเป็นแผนภูมิ ดังภาพที่ 3.3 ดังนี้

ภาพที่ 3.3 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

2.3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

1) ศึกษาเอกสารการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
 2) สร้างแบบวัดความพึงพอใจ โดยรวบรวมคำถามจากนักเรียน แล้วจัดทำแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กำหนดค่าคะแนนของแบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบ Rating Scale จำนวน 14 ข้อ และกำหนดระดับคะแนนไว้ 3 ระดับดังนี้

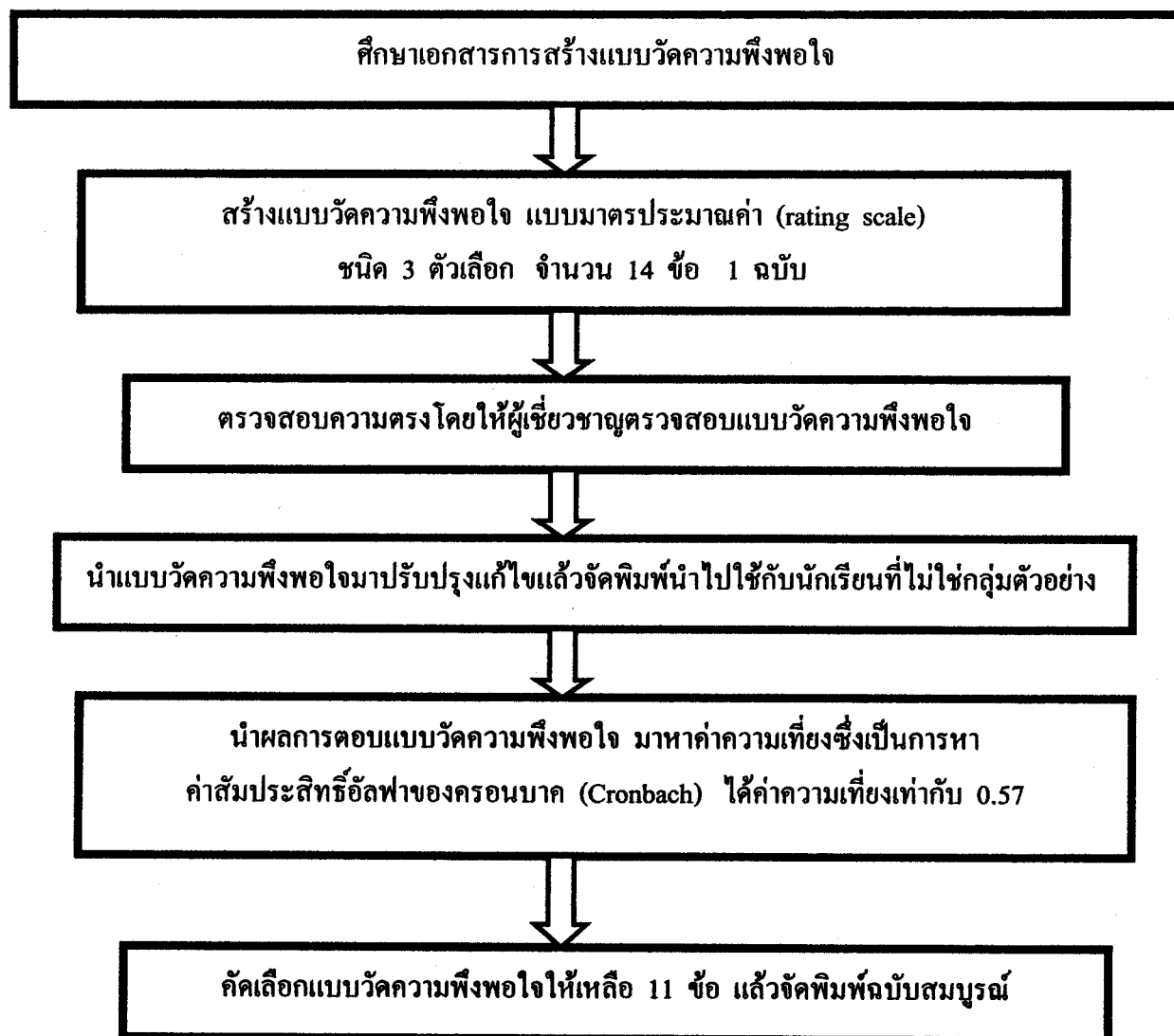
มาก	เท่ากับ 3 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	เท่ากับ 2 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	เท่ากับ 1 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

3) ตรวจสอบความตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบวัดความพึงพอใจ
 4) นำแบบวัดความพึงพอใจมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโคกสูงโคกสวรรค์ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน

5) นำผลการตอบแบบวัดความพึงพอใจ มาหาค่าความเที่ยงซึ่งเป็นการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.57

6) คัดเลือกแบบวัดความพึงพอใจให้เหลือเพียง 11 ข้อ แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง (ภาคผนวก ง)

จากลำดับขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ข้างต้น ได้สรุปเป็นแผนภูมิขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ดังภาพที่ 3.4 ดังนี้

ภาพที่ 3.4 แสดงขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ใช้รูปแบบศึกษากลุ่มเดียววัดก่อนหลังทดลอง (One- Group Pretest - Posttest Design) ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 15 ชั่วโมง

1. ก่อนทำการสอนผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 3 ฉบับ แล้วบันทึกคะแนน

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 ชั่วโมง / สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2551 ถึงวันที่ 10 มีนาคม 2551 รวม 15 ชั่วโมง ดังนี้

แผนที่	เรื่อง	เพลง	วัน เดือน ปี	จำนวน ชั่วโมง	เวลา
1	คำควบกล้ำแท้ / ไม่แท้	คำควบกล้ำแท้ / ไม่แท้ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	18 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
2	คำควบกล้ำ กล-	กล- ควบกล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	19 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
3	คำควบกล้ำ ขร-, ขล-, ขว-	ให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็น ท้องฟ้าฉันใหม่	20 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
4	คำควบกล้ำปล-	ปล- มาแปลก ทำนอง ระบายอดหญ้า	22 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
5	คำควบกล้ำคร-	คร- ควบกล้ำ ทำนองแมง มุมลาย	25 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
6	คำควบกล้ำ กร-	เสียงกรอ ทำนองเพลงช้าง	26 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
7	คำควบกล้ำ กร-, กล-, กว-	เพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี	27 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
8	คำควบกล้ำ พล-	เพลงไม่เพราะ ทำนองเพลงแมงมุมลาย	28 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.

แผนที่	เรื่อง	เพลง	วัน เดือน ปี	จำนวน ชั่วโมง	เวลา
9	คำควบล้ำ กล-	กลานลุยโคลน ทำนองเพลงคนเหมือนกัน	29 ก.พ. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
10	คำควบล้ำ คร-, กล-, คว-	คร- ควบล้ำ ทำนองหนูไม่รู้	3 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
11	คำควบล้ำ พร-	พร- ควบล้ำ ทำนองเพลงแคนลำโขง	4 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
12	คำควบล้ำ พร-	พร รอฝรั่งพรู ทำนองเพลงขวนยาหล	5 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
13	คำควบล้ำ ผล-	ห่างหน้อยถอยนียด ทำนองเพลง ห่างหน้อยถอยนียด	6 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
14	คำควบล้ำ คร-	คร- ออกตรวจ ทำนองเพลงกิ่งสอนหลาน	7 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.
15	คำควบล้ำ กว-, ขว-, คว-	วอแหวนวงนั้น ทำนองเพลงเมฆมุลาย	10 มี.ค. 2551	1	15.00 น. 16.00 น.

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงวันเวลาการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3. หลังการสิ้นสุดการสอนแต่ละแผนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้
4. เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบล้ำ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้
5. วัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าร้อยละ

4.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด 2543 : 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน คะแนนแต่ละตัว
 \sum แทน ผลรวม
 n แทน จำนวนนักเรียน

4.4 หากคุณภาพของเครื่องมือ

ค่าความตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือ
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.5 ศึกษาอัตราพัฒนาการ (*Growth Rate*) ใช้วัดความก้าวหน้าระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ จำนวน 8 ครั้ง

$$\begin{aligned} \text{Growth Rate} &= \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Score } i + 1 - \text{Score } i)}{N} \\ \text{Growth Rate} &= \text{คือ อัตราพัฒนาการ} \\ \frac{\sum_{i=1}^n}{n} &= \text{คือ ผลรวมตั้งแต่จำนวนที่ 1 จนถึงจำนวนสุดท้าย} \\ &\quad \text{(จำนวนที่ } n \text{)} \\ \frac{\text{Score } i + 1 - \text{Score } i}{N} &= \text{คือ ผลต่างของคะแนนระหว่างการวัด 2 ครั้งติดกัน} \\ &= \text{คือ จำนวนช่วงพัฒนาการ เช่น วัด 15 ครั้ง} \\ &\quad \text{จะมี 14 ช่วงพัฒนาการ} \end{aligned}$$

4.6 ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

ศึกษาความพึงพอใจต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัด หนองบัวลำภู

ตอนที่ 2 การศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัด หนองบัวลำภู

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

ตอนที่ 1 การศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน โดย ใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน (20 คะแนน)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)	ร้อยละ	คะแนนความต่าง
1	7	23.33	20	66.67	13
2	6	20	24	80	18
3	8	26.67	25	83.33	17
4	5	16.67	22	73.33	17
5	7	23.33	24	80	17
6	8	26.67	23	76.66	15
7	9	30	26	86.66	17
8	5	16.67	23	76.66	18
9	5	16.67	22	73.33	17
10	6	20	27	90	21
11	7	23.33	27	90	20
12	9	30	23	76.66	14
13	12	40	26	86.66	14
14	5	16.67	25	83.33	20
15	5	16.67	18	69	13
16	7	23.33	19	63.33	12
17	7	23.33	21	70	14
18	10	33.33	22	73.33	12
19	8	26.67	20	66.67	12
20	9	30	23	76.66	14
รวม	145	483.34	460	1542.28	315
ค่าเฉลี่ย	7.25	24.16	23	77	15.75
SD	1.92		2.58		

จากตารางที่ 4.1 พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.25 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน 1.92 และหลังเรียน เท่ากับ 2.58 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 15.75

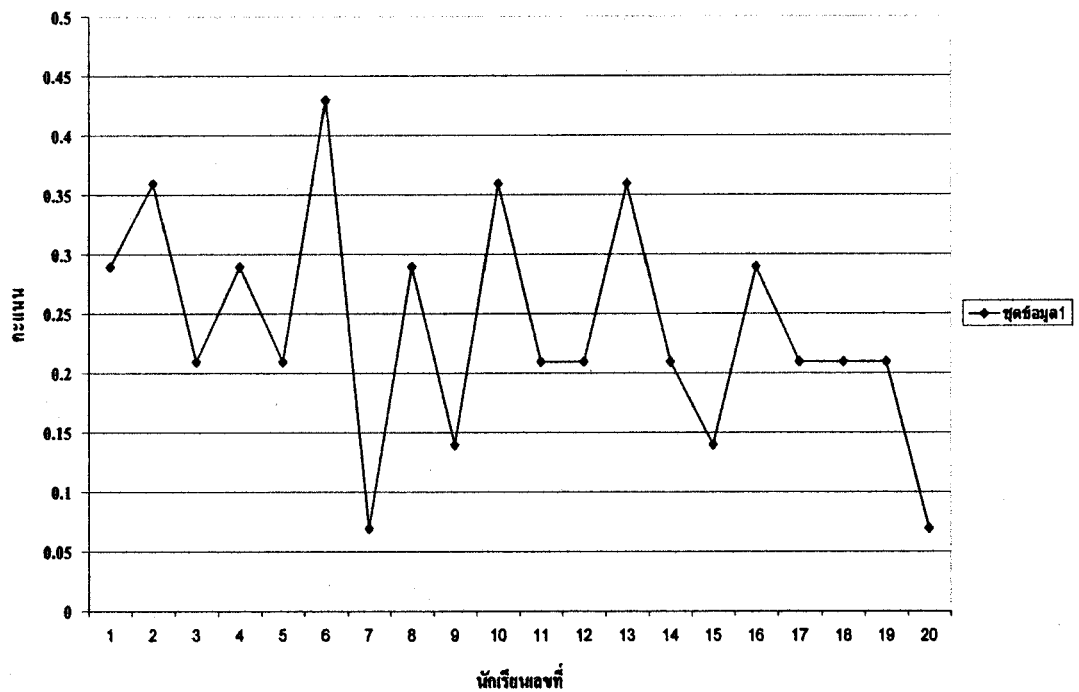
ตอนที่ 2 การศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะ
เป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 4.2 อัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะ
เป็นสื่อ จากคะแนนแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนจำนวนทั้งหมด 15 ครั้ง

เลข ที่	คะแนนแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้															อัตรา พัฒนา การ เฉลี่ย ต่อครั้ง
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10	ครั้งที่ 11	ครั้งที่ 12	ครั้งที่ 13	ครั้งที่ 14	ครั้งที่ 15	
	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	คะแนน	
1	5	6	6	9	9	9	7	7	7	8	8	9	8	9	9	0.29
2	4	5	8	9	9	9	8	9	9	9	8	9	8	8	9	0.36
3	6	8	8	9	9	8	8	8	8	9	9	9	9	9	9	0.21
4	8	8	8	8	9	7	7	6	7	8	8	8	9	9	9	0.29
5	6	7	7	9	9	9	7	8	7	8	8	9	9	9	9	0.21
6	3	7	7	7	9	9	9	7	9	9	9	9	9	9	9	0.43
7	8	9	9	9	9	9	9	7	9	9	9	9	9	9	9	0.07
8	5	6	8	9	9	9	9	8	9	8	9	9	9	9	9	0.29
9	7	8	9	9	8	9	9	8	9	8	9	9	9	9	9	0.14
10	4	5	7	8	8	9	9	8	8	8	9	9	9	9	9	0.36
11	6	6	9	9	8	8	9	8	8	8	9	9	9	9	9	0.21
12	7	8	8	9	8	7	8	8	8	8	8	9	9	9	9	0.21
13	4	6	7	9	9	9	9	8	9	8	8	9	9	9	9	0.36
14	6	7	7	8	7	7	8	8	8	9	9	9	9	9	9	0.21
15	7	8	8	8	8	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9	0.14
16	5	7	7	8	9	8	8	8	8	9	8	9	9	9	9	0.29
17	6	8	8	8	9	8	9	7	9	9	9	9	9	9	9	0.21
18	6	8	8	9	9	7	8	7	9	9	9	9	9	9	9	0.21
19	6	7	7	9	9	9	9	8	9	9	9	9	9	9	9	0.21
20	8	8	8	9	9	9	9	8	9	8	9	9	9	9	9	0.07
รวม																4.77
เฉลี่ย																0.24

จากตารางที่ 4.2 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความก้าวหน้าด้านการอ่าน
ออกเสียงคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นในอัตราพัฒนาการเฉลี่ยทั้งหมด 0.24 คะแนน ต่อครั้ง

ภาพแสดงอัตราพัฒนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน

ตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้
เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียง
คำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ

ที่	คำถาม	ระดับความพึงพอใจ			รวม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	แปร ผล
		มาก	ปานกลาง	น้อย			
1.	นักเรียนพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ	60	0	0	60	60	มาก
2.	นักเรียนพอใจในวิธีการเรียนนี้	60	0	0	60	60	มาก
3.	การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว	60	0	0	60	60	มาก
4.	การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดี	60	0	0	60	60	มาก
5.	นักเรียนชอบที่ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว	60	0	0	60	60	มาก
6.	นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อได้ฟังเพลงคาราโอเกะและเห็นภาพที่ครูนำมาสอน	60	0	0	60	60	มาก
7.	เนื้อเพลงมีเนื้อร้องที่เข้าใจได้ง่าย	60	0	0	60	60	มาก
8.	นักเรียนร้องเพลงคาราโอเกะที่ครูสอนได้ เพราะมีเนื้อหาที่ร้องง่าย มีภาพ และเทคนิคที่แปลก	60	0	0	60	60	มาก
9.	นักเรียนมีความสุขที่ได้ร้องเพลงคาราโอเกะ	60	0	0	60	60	มาก
10.	นักเรียนสามารถจดจำคำควบกล้ำได้ดีขึ้น	60	0	0	60	60	มาก
11.	นักเรียนต้องการจัดกิจกรรมแบบนี้กับวิชาอื่นบ้าง	60	0	0	60	60	มาก
รวม		660	0	0	660	660	
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})		60	0	0	60	60	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่ออยู่ในระดับมาก ทุกข้อในรายการประเมิน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยได้เสนอสาระสำคัญเป็น 3 ส่วน คือ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

1.1.2 เพื่อศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

1.1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้ เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 20 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

(1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 แผน (15 ชั่วโมง) ได้ค่า IOC = +1

(2) เพลงคาราโอเกะที่ใช้ฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เพลง ได้ค่า IOC = +1

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

(1) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนและหลังเรียน จำนวน 3 ฉบับ ฉบับที่ 1 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นคำ มี 10 ข้อ ฉบับที่ 2 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นวลี มี 10 ข้อ ฉบับที่ 3 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นประโยค มี 10 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85

(2) แบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 ชุด

(3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 11 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.57

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1) ก่อนทำการสอนผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้ง 3 ฉบับ แล้วทำการบันทึกคะแนน

2) ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และซ้เพลงคาราโอเกะฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง

3) หลังการสิ้นสุดการสอนแต่ละแผน ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้

4) เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำการบันทึกคะแนนไว้

5) แจกแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อให้นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจดังกล่าว

6) นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ผลการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะ เป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- 1) ศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ
- 2) ศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
- 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

1.5 ผลการวิจัย

1. การศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.25 ค่าเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 23 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน เท่ากับ 1.92 และหลังเรียน 2.58 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 15.75
2. การศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่านักเรียน มีความก้าวหน้าด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเพิ่มขึ้นในอัตราพัฒนาการเฉลี่ยทั้งหมด 0.24 คะแนนต่อครั้ง
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการใช้เพลงคาราโอเกะพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู อภิปรายผล ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นเพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้เพลงคาราโอเกะมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทำให้บรรยากาศในการเรียนมีความสนุกสนาน ไม่เครียด มีอารมณ์ แจ่มใสเบิกบาน ซึ่งเป็นผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี นอกจากนี้เพลงยังช่วยให้ผู้เรียนจำบทเรียนได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับงานวิจัยของ แวววดี ปัญญาเรือง (2538) ที่ได้วิจัยโดยใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนจำนวนร้อยละ 90.80 มีความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำได้ถูกต้องและมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์หลังการฝึก คิดเป็นร้อยละ 90.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์การประเมินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้งานวิจัยของฉวีรินีย์ ทมลา (2548) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลง เป็นสื่อ กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพลงเป็นสื่อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้เพลงเป็นสื่อ มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เพลงเป็นสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ศัชรินทร์ พิภูลงาม (2546) ได้ศึกษาเพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมี จำนวน 14 แผน มีคุณภาพอยู่ในระดับดี (2) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 80 ขึ้นไปทุกคนและทุกแผน (3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (4) ความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.2 การศึกษาอัตราพัฒนาการการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำระหว่างเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อใน ฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ มีความก้าวหน้าด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะเพลงคาราโอเกะที่ใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนอกจากจะมีภาพและเสียงแล้ว คุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากเทปโทรทัศน์ธรรมดา คือการมีเนื้อเพลงและเครื่องหมายเน้นคำร้องอยู่ด้านล่างของจอภาพซึ่งทำให้สะดวกต่อผู้ร้องที่จำเนื้อเพลงไม่ได้ หรือไม่มีความถนัดในการร้องเพลง สามารถร้องตามได้ และเหมาะสำหรับการฝึกหัดเลียนตามแบบมาก

ช่วยให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการใช้ภาษา โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง จึงทำให้พัฒนาการทางด้านภาษาดีขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539: 83) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่านด้วยส่วนหนึ่ง ถ้าผู้อ่านได้อ่านหนังสือที่ตนมีประสบการณ์มาแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านนั้นประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้น นอกจากนี้เพลงยังสามารถใช้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา และสั่งสอนอบรมในเรื่องความดีงามได้ สอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2541: 66) ที่กล่าวว่า นิทานและเพลงเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กให้มีความรู้คู่ความดี และสอดคล้องกับคำกล่าวของสวน เลิศอวาต (2542: 6) และสอดคล้องกับ สักดิ์ แวววิริยะ (2541: 25) และสุจริต เพียรชอบ (2539:123) ที่กล่าวว่าเพลงช่วยให้บทเรียนมีความง่ายขึ้น เราสามารถใช้เพลงฝึกอ่านออกเสียงได้เป็นอย่างดีนอกจากนี้ผลการวิจัย นอกจากนี้ วิจิตรา เจือจันทร์ (2533: 57) พบว่าหลังจากให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ใช้เพลงฝึกอ่านออกเสียง ร ล ที่เป็นพยัญชนะต้นและคำควบกล้ำแล้วผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง ร ล ทั้งที่เป็นพยัญชนะต้นและคำควบกล้ำสูงกว่าเกณฑ์การประเมินด้านการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยที่มีความสอดคล้องกันดังกล่าวนี้ อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยเลือกใช้เพลงคำควบกล้ำ มาพัฒนาขึ้นเป็นเพลงคาราโอเกะที่ทันสมัยมีเนื้อหาน่าสนใจใช้เพื่อในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง ซึ่งเพลงก็เป็นสื่อที่สอดคล้องกับความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจพยายามอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา จึงมีทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำหลังเรียนสูงขึ้นดังกล่าว

2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการสอนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อในการพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำ พบว่านักเรียนทั้งหมดมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อในระดับมาก วิธีการเรียนทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว เข้าใจเนื้อหาได้ดี รู้สึกชอบที่ได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว รู้สึกกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อได้ฟังเพลงคาราโอเกะและเห็นภาพที่ครูนำมาสอน เนื้อเพลงมีเนื้อเรื่องที่เข้าใจได้ง่ายสามารถร้องเพลงคาราโอเกะที่ครูสอนได้ เพราะมีเนื้อเรื่องที่ร้องง่าย มีภาพ และเทคนิคที่แปลก ๆ มีความสุขที่ได้ร้องเพลงคาราโอเกะทำให้มารดจดจำคำควบกล้ำได้ดีขึ้น และนักเรียนต้องการจัดกิจกรรมแบบนี้กับวิชาอื่นบ้าง เนื่องจากกิจกรรมของจัดการเรียนรู้มีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้เหมาะสม สื่อที่ใช้ในกิจกรรมมีความแปลกใหม่น่าสนใจเป็นสื่อที่นักเรียนชอบและเนื้อหายังมีประโยชน์ต่อตัวนักเรียน โดยสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้เป็นเพราะเพลงคาราโอเกะที่ใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ซึ่งนอกจากมีภาพและ

เสียงแล้ว คุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากเทปโทรทัศน์ธรรมดา คือ การมีเนื้อเพลง และเครื่องหมายเน้นคำร้องอยู่ด้านล่างของจอภาพซึ่งทำให้สะดวกต่อผู้ร้องที่จำเนื้อเพลงไม่ได้ หรือไม่มีความถนัดในการร้องเพลง สามารถร้องตามได้ และเหมาะสำหรับการฝึกหัดเลียนตามแบบมาก ช่วยให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะประกอบการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนเกิดทักษะการใช้ภาษา โดยเฉพาะการอ่านออกเสียง จึงทำให้พัฒนาการทางด้านภาษาศาสตร์ขึ้นดังที่ ศักดิ์ แว่ววิริยะ (2541:25) กล่าวถึงประโยชน์ของเพลงโดยทั่วไปว่า เพลงเป็นสื่อช่วยให้จดจำเนื้อร้องของเพลงได้โดยง่าย ดังจะเห็นได้ว่านักเรียนบางคนอ่านหนังสือไม่ออก แต่ก็สามารถจดจำเนื้อเพลงต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย หรือแม้แต่เด็กชั้นอนุบาลหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ก็ยังสามารถจดจำเพลงต่าง ๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นถ้าเรานำเพลงเข้ามาประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก็น่าจะช่วยให้นักเรียนเกิดความอยากเรียน หรือเรียนด้วยความสนุกสนาน ตลอดจนสามารถจดจำเนื้อหาที่ยากได้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ภิญโญ บุญทอง (2528:71-82) ที่สนับสนุนการนำเพลงไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ว่า เพลงมีประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ ขั้นสรุปเนื้อหาที่เรียน มาทั้งหมด และขั้นประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ทั้งยังช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุจริต เพียรชอบ (2539:123) ยังกล่าวถึงประโยชน์ของเพลงที่ใช้เป็นสื่อการอ่านออกเสียงภาษาไทยว่า เพลงทำให้เกิดความสนุกสนาน เบิกบานอารมณ์ ในขณะที่เดียวกันก็ทำให้ชื่นชมภาษาไทย เพลงร้องได้ทุกโอกาสแม้แต่เวลาอาบน้ำ การใช้เพลงฝึกออกเสียง ร ล ว ควบกล้ำ จึงเป็นสิ่งที่ควรทำและน่าสนใจอย่างยิ่งสรุปได้ว่า เพลงเหมาะสมที่จะเป็นสื่อการเรียนการสอนอ่านออกเสียง เนื่องจากเพลงทำให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนาน รู้และเข้าใจสาระที่เรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ผู้เรียนสามารถร้องเพลงได้ทุกโอกาส ก่อให้เกิดความรู้สึกรื่นรมย์ภาษาไทย และสามารถใช้ปลูกฝังลักษณะนิสัยที่ดีงามได้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2540 : 138) ได้กล่าวถึงดนตรีและเพลงสรุปได้ว่าดนตรีและเพลงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเป็นสิ่งอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเรามีความสุขเพลิดเพลิน เกิดความสุนทรีย์ในด้านต่างๆ เพลงมีอิทธิพลต่อชีวิตอย่างยิ่ง เพราะคนเราต้องคลุกคลีอยู่กับเพลงตลอดเวลา โดยเฉพาะเด็กๆเป็นผู้ที่ชอบดนตรีและเพลงอยู่แล้วโดยธรรมชาติ ทั้งนี้เราจะสังเกตได้ว่าไม่มีเด็กคนใดที่จะไม่มีปฏิริยาตอบสนองต่อเสียงดนตรีเลย เมื่อได้ยินเสียงเพลงเด็กจะนั่งฟังอย่างเพลิดเพลินเป็นเวลานาน บางคนก็ตบมือไปตามจังหวะ บางคนก็ร้องตามด้วยใบหน้ายิ้มแย้มอย่างมีความสุข บางคนก็จะกระโดดโลดเต้นไปตามจังหวะเพลง ดนตรีและเพลง จึงเป็นสิ่งอันวิเศษเป็น

สีสรรที่จะแต่งแต้มให้กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นภาพที่งดงามการเรียนการสอนในปัจจุบัน ครูต้องพยายามช่วยผู้ให้เด็กเกิดแรงบันดาลใจ กระตือรือร้นต่อการเรียน เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ไม่เบื่อหน่าย ในขณะที่เดียวกันก็สอดคล้อง เนื้อหาสาระของความรู้เข้าไปในการสอนแต่ละครั้งด้วย เพลงนอกจากจะทำให้เด็กสนุกสนานแล้ว ยังเป็นการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ ปลุกฝังลักษณะนิสัยที่ดีงามให้กับเด็ก ทำให้เด็กเป็นผู้มีจิตใจอ่อนโยน นักการศึกษาทั้งหลายต่างยอมรับว่าดนตรีและเพลงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การนำเพลงมาประกอบการสอน อาจใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นและเร้าความสนใจเข้าสู่บทเรียน หรืออาจจะใช้เพลงในขั้นสอน หรือขั้นสรุปก็ได้ เพราะเพลงสามารถใช้ได้ดีในทุกขั้นตอนของการเรียนการสอน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำเครื่องมือไปใช้

3.1.1 ครูผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ให้เข้าใจ จัดเตรียมสื่อประกอบการเรียนการสอนให้ครบตามที่ได้ระบุไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรจัดให้เป็นไปตามขั้นตอนเหมาะสมกับเวลา และส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนบ่อย ๆ จะช่วยให้มีความรู้และทักษะดีขึ้น ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ครูต้องคอยดูแลและให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและควรมีการเสริมแรง เช่น การกล่าวคำชมเชย การปรบมือให้นักเรียน

3.1.3 เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้ว ครูควรให้นักเรียนทราบผลการทดสอบในทันทีเพื่อที่นักเรียนจะได้เกิดกำลังใจในการทำกิจกรรมและปรับปรุงแก้ไขพัฒนาตนเองมากขึ้น

3.1.4 ควรนำหลักการนี้ไปบูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มสาระอื่น ๆ

3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาติดตามผลนักเรียนกลุ่มอื่นเพื่อจะได้พัฒนาในเรื่องของการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล และ ว ควบคู่กัน ให้กับนักเรียนที่ยังออกเสียงไม่ถูกต้องให้มีการออกเสียงที่ถูกต้องและต่อเนื่อง

3.2.2 ควรมีการสร้างคาราโอเกะ เรื่องของการอ่าน การเขียน อักษรนำและมาตราตัวสะกด ให้กับนักเรียนที่ยังอ่านและเขียนไม่ถูกต้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรณีการ์ พวงเกษม (2535) ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- กระทรวงศึกษาธิการ , กรมวิชาการ. (2543) คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ.(2548) หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ชุดภาษาเพื่อชีวิต กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____ . (2546) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- _____ . (2546) การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กรุงเทพฯ โรงพิมพ์คุรุสภา
กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ
- _____ . (2535) หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร การศาสนา
- กัญจนา ลินทรตันศิริกุล(2541)“หน่วยที่ 2 ตอนที่ 1.2 การพัฒนาและการใช้เครื่องมือวิจัย” ใน
ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์ 2 หน้า 38-77 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- เกษรา ภัทรเดชไพศาล. (2537) “ กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา).เชียงใหม่ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2517) การจัดการเรียนรู้อ่านในระดับประถม. กรุงเทพมหานคร การศาสนา
ไซลิริ ปราโมช ณ อยุธยาและคณะ ภาษาไทย 3 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- จิราภรณ์ เลียมไธสง (2546) “ ผลของการใช้กิจกรรมประกอบจังหวะเป็นสื่อเสริมเพื่อเพิ่มพูน
ผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดสระบัว จังหวัดบุรีรัมย์” ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2517) การจัดการเรียนรู้อ่านในระดับประถม. กรุงเทพมหานคร การศาสนา
- เจือ สดะเวทิน. (2513) คำบรรยายภาษาไทยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร องค์การคุรุสภาลาดพร้าว

- คัชรินทร์ พิภูลงาม (2549) “การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ
ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2526) เรื่องชุดการสอนระดับประถมศึกษา ในเอกสารการสอนวิชาสื่อ
การสอนระดับประถมศึกษา เล่มที่ 2 หน่วยที่ 14 นนทบุรี สาขาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
- ชูศรี วงศ์รัตน์ (2546) เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ โรงพิมพ์เทพเนรมิต
- ณัฐรีนิษฐ์ ทมถา (2548) “การใช้เพลงเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดสุทธาราม กรุงเทพมหานคร” ปรินญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
- ดวงเดือน จิตอารีย์ (2545) “การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว ควบกล้ำ
ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่” เชียงใหม่ วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ดวงเดือน พันธมนาวิน (2545) “การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ว
ควบกล้ำ ของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” เชียงใหม่ วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ดวงรัตน์ กุหลาบเจริญ. (2538) ภาษาไทยพื้นฐาน โครงการแต่งตั้งาร่วมของสมาคม
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร ซีรพงษ์การพิมพ์
- ทัศนีย์ ศุภเมธิ (2539) การสอนภาษาไทยระดับประถม. ธนบุรี คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏธนบุรี
- ธิดา โมสิกรัตน์ (2526) เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 1
เล่มที่ 2 หน่วยที่ 7 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
- นพดล จันทร์เพ็ญ (2531) การใช้ภาษาไทย. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครู
อุบลราชธานี กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ดินอ้อ
- บันลือ พลฤกษ์วัน (2530) แนวพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น วิทยาจารย์ 85(2) 29-25
z (กุมภาพันธ์ 2530) หน้า 60-75
- บันลือ พลฤกษ์วัน (2532) อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา แนวบูรณาการทางกาสอน
พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนพานิช
- บรรเทา กิตติศักดิ์ (2526) การสอนหนังสืออ่านนอกเวลาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเอกสาร
การสอนชุดวิชาภาษาไทย เล่มที่ 2 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

- บุญชม ศรีสะอาด(2545) *พัฒนาหลักสูตรและการสอนมหาสารคาม มหาสารคาม*
ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ปทุม หนูมา (2541) “ การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้แจ่ม”
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- ประคอง สุทธาร และคณะ(2534) *เรียนภาษาไทยด้วยเพลง* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ศิรินสาร
- ประเทิน มหำพันธ์ (2530) *การจัดการเรียนรู้อ่านเบื้องต้น* กรุงเทพมหานคร โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์
- ประชวน เขื่อนเพชร (2532) “ชุดการสอนการอ่านออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชาวเขาเผ่าเย้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทปบันทึกเสียงเป็นสื่อหลัก”
ปริญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ประชุม พลเมืองดี (2523)“การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนรู้
และความพึงพอใจในการเรียนวิชาห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้าในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงโดยใช้บทเรียน โปรแกรมและการสอนตามปกติ”
วิทยานิพนธ์ ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
- ประสงค์ ราชณสุข (2532) “การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยของ
เด็กชาวเขา” กรุงเทพฯ : เพียรเจริญ.
- ประภาพรรณ เขี่ยมสุภานิต “ หน่วยที่ 4 แนวคิดการเรียนรู้กับการเรียนการสอน” ใน*ประมวล*
สาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิทยวิธีทางการสอน หน้า 61-150 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2543
- ประกาศรี สีหอำไพ (2524) *วิธีการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา* กรุงเทพฯ
โรงพิมพ์วัฒนาพานิช
- เปลื้อง ฅ นคร (2544) *ศิลปะแห่งการอ่าน* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร เขตโลกรพิมพ์
- เปลื้อง ฅ นคร (2516) *ปัญหาภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร บัณฑิตการพิมพ์
- ปรีชา เนาว์เย็นผล “ หน่วยที่ 6 การวิจัยเชิงทดลอง” ใน*ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยหลักสูตร*
และกระบวนการเรียนการสอน หน้า 99-176 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2542
- ปรีชา ราชณสุข (2523) “การศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยของเด็กชาวเขา”
(รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- ปรีชา เผ่าเครื่อง (2540) “การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
บ้านเจน(เจนจันทรานุกูล)จังหวัดพะเยา” วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2534) *จิตวิทยาการศึกษา* กรุงเทพมหานคร ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ
ผลากรอง บุญเต็ม (2546) *นิทานพื้นบ้านจังหวัดสุรินทร์* สุรินทร์ รุ่งชนเกียรติออฟเซ็ท
- ผลาวรรณ ปัญญาวรรณศิริ (2540) “การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และ
พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อให้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4”
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกประถมศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
- พุง ญาณโกมุท (2510) *ข้อคิดในการสอนภาษาไทยว่าด้วยการพูดหรือการอ่านออกเสียง
อักษรควบ ประชาศึกษา* เดือนมิถุนายน หน้า 624-625
- พรรณีภา อ่อนแสง (2532) “ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ของ
นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับ
การสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการ
สอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป” ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการ
ประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พันธณีย์ วิหคโต (2538) *การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญห ใน
กรมวิชาการ,การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญห.*
หน้า 6 กรุงเทพมหานคร คุรุสภาลาดพร้าว
- พันธณีย์ วิหคโต (2545) *การวิจัยเพื่อปฏิรูปการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- เพ็ญจา สุริยกานต์ (2544) “การใช้นิทานอีสปเป็นสื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
ค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี” ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- บรรยง มีสติ (25258) *วิชาภาษาไทย 101 การใช้ภาษาไทย เลข ภาควิชาภาษาไทย* วิทยาลัยครูเลข
ราชบัณฑิตยสถาน (2536) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2535*
กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์
- ราชบัณฑิตยสถาน (2546) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*
กรุงเทพมหานคร นานมีบุ๊คส์

- เรือนอง สุขสมิติ (2537) “ผลการใช้เพลงเสริมบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพฯ” : เชียงใหม่
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2531) *หลักการวิจัยทางการศึกษา* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ศึกษาพร
- วรรณิ โสมประยูร (2539) *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนพานิช
- วรรณิดี แสงประทีปทอง (2548) “ลักษณะและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการศึกษา”
ใน *ประมวลสาระชุดวิชา การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับ
ประถมศึกษา* หน้าที่ 7 หน้า 316-334 นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วิจิตร เจือจันทร์ (2533) “ผลการใช้เพลงในการฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ร ล ควบกล้ำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิชัย วงษ์ใหญ่ (2541) *พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่* พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- วิเชียร เกษประทุม (2545) *แบบฝึกหัดออกเสียง ร-ล และคำควบกล้ำ* กรุงเทพมหานคร พัฒนาศึกษา
- แววดี ปัญญาเรือง (2538) “การใช้เพลงและเกมเพื่อฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ “ร” “ล”
และ “ว” ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2” เชียงใหม่ วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สนิท ตั้งทวี (2538) *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร ไอ.เอส. พรินดีงเฮาส์
- สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528) *วิธีสอนภาษาไทยมัธยมศึกษา* กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2539) *หลักการอ่าน* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
คอนฟอร์มโรงพิมพ์
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2529) *การประเมินผลทักษะการอ่าน. ในเอกสารการเรียนการสอนระดับ
ประถมศึกษาภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์วัฒนพานิช
- สุจริต เพียรชอบ (2540) *การอ่านออกเสียง ร ล คำควบกล้ำให้ชัดเจนเป็นคุณสมบัติของผู้ได้รับ
การศึกษา ในหนังสือชุดความรู้ภาษาไทย อันดับที่ 9 ศิลปะการใช้ภาษา*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม (2513) *จิตวิทยาเด็ก* กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ประสานมิตร

- สุวรรณศรี ฌ เชียงใหม่ (2543) “ผลการใช้แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนหนองผึ่ง ท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่”
เชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระ การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- เสริมศรี ไชยสร (2543) *พื้นฐานการสอน เชียงใหม่* ลานนาการพิมพ์
- เสริมศรี หอทิมาวรกุล (2537) *การพัฒนาทักษะการอ่านระดับประถมศึกษา (1) ในเอกสารการสอน
ชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 ภาษาไทย หน่วยที่ 1-8* หน้า 348-401 นนทบุรี
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) *พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สุนันทา หมั่นเศรษฐวิทย์ (2539) *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย* กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) *การทดสอบความสารถทางภาษา กรุงเทพฯ ศูนย์ทดสอบทางการศึกษา
ร่วมกับศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- สุภศิริ โสมาเกตู (2544) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับ
การเรียนรู้ตามคู่มือครู” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สมศักดิ์ ชำนาญกิจ (2523) “การใช้บทเพลงประกอบการสอนวิชาภาษาไทยในระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ศจี แถวถิ่นทอง (2527) *หน่วยที่ 9 การอ่าน ใน เอกสารสอนชุดวิชาภาษาไทย 5* หน้า 667 - 671
นนทบุรี สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ก๊ก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ศักดิ์ แว่ววิริยะ (2533) *เพลงประกอบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย วารสารวิชาการ
เดือนพฤศจิกายน* หน้า 25-32
- อังฉรา ชิวพันธ์ (2533) *คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย : กิจกรรมการเล่นประกอบ
การจัดการเรียนรู้ พิมพ์ครั้งที่ 5* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- Harn, H.W. *The Effect of Music in the Learning and Retention of Lexical Items in German.*
Dissertation Abstract International. :3480-A, 1973.
- Jolly, Yokiko. “The Use of Songs in Testing Foreign Languages”, *The Modern Language
Journal.* January-February, 1975 : 1-2.

Mcclelland, Mary Elizabeth. *An Investigation of Selected Nonintellectual Valuables and Their Relationship to College Academic Achievement*. Dissertation Abstract International. 30 :2339-A, 1968.

Wolf, Robin Hill & Frederick F. Weiner. *Effects of Four Noise Conditions on Arithmetic Performance*. Dissertation Abstract International. 55(10) :529, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้

กำหนดการสอน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

แผนที่	เรื่อง	เพลง	จำนวนชั่วโมง
1	คำควบกล้ำแท้/ไม่แท้	คำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	1
2	คำควบกล้ำ กล-	กล- ควบกล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	1
3	คำควบกล้ำ ขร-, ขล-, ขว-	ให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็นท้องฟ้านั้นไหม	1
4	คำควบกล้ำปล-	ปล- มาแปลก ทำนอง ระบายขอหญ้า	1
5	คำควบกล้ำคร-	คร- ควบกล้ำ ทำนอง แมงมุมลาย	1
6	คำควบกล้ำ กร-	เสียงกรอ ทำนองเพลง ช้าง	1
7	คำควบกล้ำ กร-, กล-, กว-	เพื่อนใจดี ทำนองเพลง เด็กคอยใจดี	1
8	คำควบกล้ำ พล-	เพลงไม้เพราะทำนองเพลงแมงมุมลาย	1
9	คำควบกล้ำ คล-	กลานลุยโคลน ทำนองเพลงคนเหมือนกัน	1
10	คำควบกล้ำคร-, คล-, คว-	คร- ควบกล้ำ ทำนอง หนูไม่รู้	1
11	คำควบกล้ำ ปร-	ปร- ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง	1
12	คำควบกล้ำ พร-	พอ รอ พรุ่งพรู ทำนองเพลงชวนชาพล	1
13	คำควบกล้ำ ผล-	ห่างหน่อยถอยนิด ทำนองเพลง ห่างหน่อยถอยนิด	1
14	คำควบกล้ำ ตร-	ตร- ออกตรวจ ทำนองเพลงกึ่งสอนหลาน	1
15	คำควบกล้ำ กว-, ขว-, คว-	วอแหวนวงนั้น ทำนองเพลงแมงมุมลาย	1

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

คำควบกล้ำเป็นคำที่พยัญชนะควบซ้อนกัน 2 ตัว โดยพยัญชนะตัวที่ 2 ได้แก่ ร ล ว เมื่ออ่านออกเสียงแล้วจะออกเสียงคำควบกล้ำพร้อมกันตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า คำควบกล้ำแบ่งเป็น 2 ชนิด ได้แก่คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ในเพลงได้
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ได้
3. นักเรียนสามารถแบ่งประเภทคำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ในเพลงได้

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำแท้ ได้แก่ ครอบครว้ หุหฺรหฺร ควหฺวหฺน กว้างขวาง เปลี่ยนแปลง ขวักไขว้
2. คำควบกล้ำไม่แท้ ได้แก่ สร้อย ทราย พุทรา เสรี

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้มาแสดงหน้าชั้นเรียน

เพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง	ทำนองเพลง หนูไม่รู้
กล้ำ รอ กล้ำ ลอ กล้ำ วอ	ควบกล้ำเท่านั้นเป็นคำไทย
ใส่ใจ ใส่ใจ ใส่ใจ	เป็นคนไทยต้องรู้จริงจริง
หากไม่รู้จง พิกฝน	จะเป็นคนอ่องเอี่ยมเอี่ยมยิ่ง
หากไม่รู้ จริง จริง	จงพิกฝนให้กันซัดดี
กล้ำ รอ กล้ำ รอ กล้ำ รอ	ควบไม่เท่านั้นมีหลายคำ
รอ เรือ รอ เรือ มา กล้ำ	แต่ไม่ทำให้ต้องออกเสียง
หากไม่รู้ จงพิกฝน	จะมีคนขก้องกันทั่ว
หากไม่รู้ ไม่ต้องกลัว	จงพิกฝนใช้ให้ชัดเจน

2. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้โดยใช้ทำนองเพลงหนูไม่รู้ ให้

นักเรียนร้องพร้อมกับครู 1 เทียบ แล้วให้นักเรียนฝึกร้องพร้อมกัน

ขั้นตอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง
2. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน
3. ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปความจากเนื้อเพลง ว่ามีคำอะไรที่ออกเสียงควบกล้ำ แตกต่างจากจากคำอื่น
4. ครูอธิบายลักษณะของคำควบกล้ำไม่แท้ และให้นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องคำควบกล้ำแท้ในบทเรียน
5. ครูให้นักเรียนหาคำควบกล้ำที่เป็นคำควบกล้ำที่เป็นคำควบแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้จากเนื้อเพลง
6. ให้นักเรียนฝึกอ่านและสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของเสียงเป็นพยัญชนะสระดังนี้

ครอบครัว	อ่านว่า	คอ- รอ- บอ- ครอบครัว- คอ- รอ- อ้ว- คร้ว- ครอบครัว
สร้อย	อ่านว่า	สอ- รอ- ออ- ขอ- สอย- โท- สร้อย- สร้อย
หรรษา	อ่านว่า	หอ- รอ- อุ- หรุ- หอ- รอ- อา- หรา - หรรษา
ขวกไขว่	อ่านว่า	ขอ- วอ- อะ- กอ- ขวก- ขอ- วอ- ไอ- ไว - ไหว-เอก- ไว- ขวกไขว่
6. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม หรือรายบุคคล ตามความเหมาะสม
7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ให้นักเรียนระบายสีภาพที่เป็นคำควบกล้ำแท้ด้วยสีแดง และคำควบกล้ำไม่แท้ด้วยสีน้ำเงิน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ เกี่ยวกับลักษณะของคำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้
 2. ครูให้นักเรียนสรุปและอธิบายคำควบกล้ำในเพลง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะ เพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ กันอีกครั้งหนึ่ง
- สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. แบบฝึกหัด
2. แผ่นภูมิเพลง คำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ ทำนอง เพลง หนูไม่รู้
3. คาราโอเกะ เพลงคำควบกล้ำแท้/ไม่แท้ ทำนอง เพลง หนูไม่รู้
4. เครื่องเล่น DVD
5. โทรทัศน์
6. ไมโครโฟน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการร้องเพลงคำควบกล้ำ
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำในกิจกรรม
3. ตรวจผลงานจากแบบฝึกหัด

ใบความรู้ เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ

อักษรควบ คือพยัญชนะ 2 ตัวประสมกับสระร่วมกัน โดยพยัญชนะตัวแรกเป็นพยัญชนะต้น ส่วนพยัญชนะตัวที่ 2 เป็นตัวควบ พยัญชนะที่เป็นตัวควบนี้ ได้แก่ ร ล และ ว

อักษรควบ แยกตามวิธีการอ่านมี 2 ชนิด

อักษรควบแท้

อักษรควบแท้ ได้แก่ คำที่ออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัวพร้อมๆกัน ไม่ว่าจะทำหน้าที่เป็นพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะตัวสะกด

อักษรควบที่เป็นพยัญชนะต้น ได้แก่ กล้า กรอง โกรธ เกรี้ยว ขรุขระ พลัดพราก พลาดพลั้ง กวาด แกว่งไกว ขวาน ขวัญแขวน เป็นต้น

อักษรควบที่เป็นตัวสะกด ได้แก่ บุตร จักร อัคร มาตร เป็นต้น
หมายเหตุ อักษรควบที่ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดจะออกเสียงเฉพาะตัวพยัญชนะตัวหลักเท่านั้น

อักษรควบไม่แท้

อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ พยัญชนะ จ ช ท ศ และ ส ที่มีพยัญชนะ ร เป็นตัวควบกล้ำ แต่เวลาออกเสียงจะออกไม่พร้อมกัน หรือ เปลี่ยนแปลงเสียงไป อักษรควบชนิดนี้แยกออกได้ 2 แบบ ได้แก่

ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้า ได้แก่ พยัญชนะ จร ชร ตร สร เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง		ไจรี	อ่านว่า	ไจ
เศร้า	"	เส้า		ศรัทธา	"	สัด - ทา
เสริม	"	เสิม		สร้อย	"	ส้อย

ออกเสียงเปลี่ยนไป ได้แก่ ทร โดยจะออกเสียงเป็น ซอ เช่น

ทรง	อ่านว่า	ซง		ทราบ	อ่านว่า	ซาบ
ทรัพย์	"	ซัพ		ไทร	"	ไซ
ทรง	"	ซวง		โตรม	"	โซม

แบบฝึกหัดที่ 1

เรื่อง ชนิดของคำควบกล้ำ

ให้นักเรียนระบายสีคำที่เป็นคำควบกล้ำแท้ด้วยสีแดง

และคำควบกล้ำไม่แท้ด้วยสีน้ำเงิน

เพติดเพติน

ส่งเสริม

สระน้ำ

ปลา

โตกเศร้า

ขวาน

สรรเสริญ

ปราณี

ไม้กวาด

แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 2
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กล- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ กล- ควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กล- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง คำควบกล้ำทำนอง หนูไม่รู้ และรวบรวมคำควบกล้ำ กล ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ กล- ได้แก่ กลีบ กลม กลด กลุ่ม กล้า กลั่น กลุ่ม เม็ดมะกล่ำ กลิ่น เกล็ดนกลาด แก่ตั้ง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 3 คน ออกมาเล่นเกม ภาพนี้มีความหมาย โดยครูแจกชิ้นส่วนภาพแมลงเต่าทอง ให้นักเรียนต่อภาพ จะมีคำว่า กลิ่น เขียนอยู่ นักเรียนคนใดต่อได้เสร็จสมบูรณ์และถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ

2. ครูให้นักเรียนแยกส่วนประกอบของคำว่า "กลิ่น" เป็นพยัญชนะควบกล้ำ ซึ่งมีวิธีออกเสียงเหมือนคำควบกล้ำที่เรียนมาแล้วในชั่วโมงที่แล้ว

ขั้นสอน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง ควบกล้ำ มาติดบนกระดานคำ แล้วสอนให้นักเรียนร้องตามขั้นตอนการสอนร้องเพลง ดังนี้

- ครูอ่านเนื้อร้องตามจังหวะให้นักเรียนอ่านตาม
- ครูร้องให้ฟัง 1 จบเพื่อให้ทำนองและลีลาโดยนักเรียนยังไม่ต้องร้องตาม
- ครูให้นักเรียนร้องตามทีละวรรค และทีละท่อน
- ร้องพร้อมกันทั้งเพลง

เพลง คล- ควบกล้ำ

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง	ทำนอง หนูไม่รู้
กลุ่ม กลุ่ม กลีบ กลม กลด กลั่น	คำเหล่านี้เป็นคำไทย
ใสใจ ใสใจ ใสใจ ใสใจ	เป็นคนไทยต้องรู้จริงจริง
หากไม่รู้ จงฝึกฝน	จะเป็นคนอ่อนแอเข้มแข็ง
หากไม่รู้ จริง จริง	จงฝึกฝนให้ชัดดี
กล้ำ กล้ำ กลั่น เกลื้อน กลาด แกล้ง	หมั่นออกเสียงให้ติดปากซิ
ควบกล้ำ ควบกล้ำ คำนี้	ถ้าพูดดีเป็นศรีแก่ตัว
หากไม่รู้ จงฝึกฝน	จะมีคนยกย่องกันทั่ว
หากไม่รู้ ไม่ต้องกลัว	จงฝึกฝนใช้ให้ชัดเจน

2. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง คอ ลอ ควบกล้ำ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง คำควบกล้ำ ให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง
3. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน
4. ครูให้นักเรียนสังเกตการผสมคำควบกล้ำในเพลงแล้วถามนักเรียนว่านักเรียนสามารถหาคำควบกล้ำด้วย กล- เพิ่มจากเนื้อเพลงได้หรือไม่
5. นักเรียนรวบรวมคำที่ได้เขียนลงในบนกระดานคำแล้วอ่านพร้อมกัน 1 เที้ยว
กลีบ กลม กลด กลุ่ม กล้ำ กลั่น
6. ครูให้นักเรียนสังเกตการอ่านออกเสียงของคำควบกล้ำทั้ง 6 คำว่าในการอ่านออกเสียงนั้นแตกต่างจาก กร ควบกล้ำอย่างไร
7. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยแยกส่วนประกอบของคำดังนี้

กลีบ	อ่านว่า	กอ- ลอ- อี- บอ- กลีบ
กลม	อ่านว่า	กอ- ลอ- โอ- มอ- กลม
กลด	อ่านว่า	กอ- ลอ- โอะ- คอ- กลด
กลุ่ม	อ่านว่า	กอ- ลอ- อุ- มอ- กลุ่ม- กลุ่ม- โท- กลุ่ม
กล้ำ	อ่านว่า	กอ- ลอ- อา- กลา- กลา- โท- กล้ำ
กลั่น	อ่านว่า	กอ- ลอ- อะ- นอ- กลั่น- กลั่น- เอก- กลั่น
8. ครูให้นักเรียนจับคู่ คู่หูคู่ใจ เพื่อออกเสียงคำที่มี กล ควบกล้ำ ให้ถูกต้อง
9. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 2 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำควบกล้ำ กล- จากการร้องเพลงและให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลงคำควบกล้ำ พร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กล- ที่ผิดช่วยกันเสนอแนะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่ถูกต้อง
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรเกมปริศนาคำทาย ภาพนี้มีความหมาย
2. แผนภูมิเพลง คำควบกล้ำ ท่านอง หนูไม่รู้
3. คาราโอเกะ เพลง กล- ควบกล้ำ ท่านอง หนูไม่รู้
4. เครื่องเล่น DVD
5. โทรทัศน์
6. ไมโครโฟน
7. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจในกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการร้องเพลงคำควบกล้ำ
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กล-
ให้นักเรียน ชิดเส้นใต้ด้วยอักษร กล- แล้วฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำกันทั้ง
2 ตัว ให้ชัดเจน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ขร- ขล- ขว- ควบกล้ำ
ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงให้เธอ ทำนอง เธอเห็นท้องฟ้านั้นใหม่ และรวบรวม
คำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำควบกล้ำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ในเพลงได้

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ได้แก่ ขลาด ขวัญ แขว่น โขลก ขลุขลิก
ขลุขลัก ขวาง ขวนขวาย มะขวิด ขรุขระ ขวกไขว่ ขรัว ขรม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม อักษรหรรษา โดยครูเขียนบัตรพยัญชนะ วรรณยุกต์
และสระ ที่กระเป๋าค้างนี้

ข ง ว ล ช ร น ก

2. นักเรียนทุกคนช่วยกันเรียงบัตรคำในกระเป๋าค้างให้เป็นคำควบกล้ำ แล้วเขียน
รวบรวมไว้บนกระดานดำ
3. ครูและนักเรียนรวมกันตรวจสอบความถูกต้องของคำศัพท์บนกระดานดำ แล้วให้
นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน 1 รอบ

ขั้นสอน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง ให้เธอ มาติดบนกระดานดำ แล้วสอนให้นักเรียนร้องตาม
ขั้นตอนการสอนร้องเพลง

เพลงให้เธอ

เนื้อร้อง อนุรักษ์ ทมตา	ทำนอง เธอเห็นท้องฟ้าฉันใหม่
เธอเห็นท้องฟ้าฉันใหม่	ฉันแหวนดวงดาวไว้ให้เธอ
และจะเป็นเช่นนั้นเสมอ	ไม่อยากให้เธอนั้นพลาดกลัว
หนทางที่เดินนั้นขรุขระ	ขอให้เธอมุมานะให้ถึงฝั่ง
เพียงแต่เดินดำหรงเธออย่าเขว	ตั้งใจว่าดวงดาวให้ได้มา

2. ครูร้องเพลง ให้เธอ ให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนร้องตามทีละท่อนจนจบ

3. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง ให้เธอ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง ให้เธอ

ให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

4. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน นักเรียนแบ่งกลุ่ม คิดทำทำประกอบเพลงให้เธอ

5. เมื่อนักเรียนคิดประกอบทำเพลงเสร็จแล้ว ครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาร้องเพลงพร้อมทำทำประกอบเพลง ให้เธอ ครูและเพื่อนๆ ชมเชยพร้อมกับให้ข้อเสนอแนะ

6. ครูถามนักเรียนว่า เพลง ให้เธอ มีคำควบกล้ำกี่คำ มีคำว่าอะไรบ้างให้นักเรียนรวบรวม คำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ในเนื้อเพลง ให้เธอ ไว้บนกระดานคำ ตัวอย่าง เช่น ขลาด ขวัญ แหวน โขลก ขลุขลิก ขวาง ขวนขวย มะขวิด ขรุขระ ขวกไขว่

7. นักเรียนฝึกอ่านคำควบกล้ำจากเนื้อเพลงที่เขียนรวบรวมไว้บนกระดานคำพร้อมกัน

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนเกี่ยวกับคำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว- ในเพลงแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า ขวนขวย ขวัญ ขรุขระ แหวน ขวาง ขลุขลิก โขลก มะขวิด ขวกไขว่ พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่าน ขร- ขล- ขว- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลงให้เธอ พร้อมกันอีกครั้ง
สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำอักษรพยางค์ บัตรคำเฉลย

2. บัตรคำศัพท์และความหมาย

3. แผนภูมิเพลง ให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็นท้องฟ้าฉันใหม่

4. คาราโอเกะ เพลงให้เธอ ทำนอง เพลง เธอเห็นท้องฟ้าฉันใหม่

5. เครื่องเล่น DVD

6. โทรทัศน์
7. ไมโครโฟน
8. แบบฝึกหัด
9. กระเป๋าหนัง

การวัดและการประเมินผล

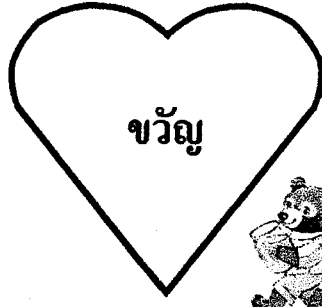
1. สังเกตจากความสนใจในกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากความสนใจในกิจกรรม การอ่านออกเสียง การร้องเพลง
3. ตรวจสอบแบบฝึกหัด
4. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 3

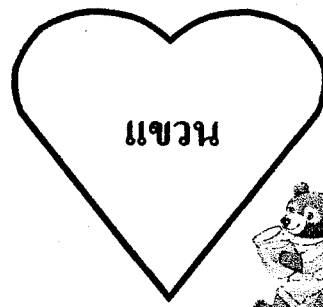
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ขร- ขล- ขว-
ให้นักเรียน ฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว ให้ชัดเจน

ขลาด

ขวัญ

แขวน

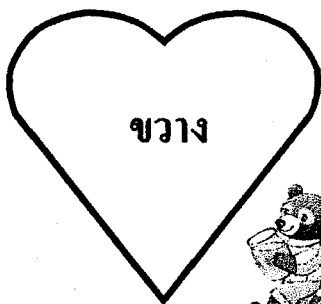
โหลก

ขลุกขลิก

ขลุกขลัก

ขวาง

ขวนขวาย

มะขวิด

ขรุขระ

ขวกไขว่

ขรัว, ขรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปล- เวลา 1 ชั่วโมง

.....

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ปล-ควบกล้ำได้ถูกต้อง
 ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปล- ในเพลง ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงปล- มาแปลก ทำนองเพลงระบำขอดหญ้า และรวบรวม
คำควบกล้ำ ปล- ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถนำคำควบกล้ำ ปล- มาเติมในเพลงได้
4. นักเรียนสามารถเติมคำควบกล้ำ ปล- จากภาพได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ ปล- ได้แก่ ปลา เป็ด ปลง ปลาข เปลี่ยนแปลง ปลี เปลว
ปลุก ปลาทอง แปลกใจ ปลอบใจ ปลาบปลื้ม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนดูภาพที่กำหนดให้ แล้วช่วยกันตอบคำถามว่าเป็นภาพอะไร แล้วให้
นักเรียนออกมาเขียนคำตอบบนกระดานดำ
2. ครูให้นักเรียนอ่านคำตอบบนกระดานดำ 2 - 3 คน จากนั้นให้เพื่อช่วยกัน
เฉลยคำตอบที่ถูกต้องจากบัตรคำเฉลย
3. ครูให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของคำตอบจากภาพที่กำหนดให้ว่ามีลักษณะ
อย่างไร เป็นคำควบกล้ำ ปล-

ขั้นสอน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง ปอ ลอ เปลี่ยนไป มาติดบนกระดานดำแล้วครูอ่านให้
นักเรียนฟัง 1 รอบให้นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรคเมื่อนักเรียนอ่านได้แล้วให้อ่านพร้อมกันอีกครั้ง

เพลง “ปล- มาแปลก”

คำร้อง ดวงเดือน จิตรอารีย์ ทำนอง ระบายอดหญ้า
 มาเร็วเร็ว ไวไว น้ำพริกปลาทุย มาเร็วเร็ว ไวไว น้ำพริกปลาทอง
 จงคุดู ให้ดีมีปลาช่อน จงคุดู ให้ดีมีปลาช่อน
 บางทีเปลี่ยนปลาหมอปปลาตุกฮุย ปลาบปลืม แปลกจริงนะไม่ต้องคุย ต้องห้ามใส่แปลไปปล่อย
 แปลกใจ แปลกจัง มาร่วมพลัง ปลุกดันไม้ดีจริงจริง
 เปลี่ยน แปลง แปลก ปลาช คิดว่าหลับไหลไม่ทำอะไรเลย

2. ครูร้องเป็นตัวอย่างให้นักเรียนฟัง 1 เทียวแล้วให้นักเรียนร้องตามพร้อมๆกัน
3. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง ปอ ลอ มาแปลก จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง
4. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน
5. เมื่อนักเรียนร้องได้คล่องแล้วเขียนรวบรวมคำ ไว้บนกระดานคำ พยายามสะกดแล้วเขียนรวบรวมคำไว้บนกระดานคำ - ปลา แปล - ปลง ปลด
6. ให้นักเรียนช่วยกันคิดหาคำศัพท์มีคำ ปล- ควบกล้ำ แล้วมาเขียนบนกระดานคำ และตรวจสอบความถูกต้อง
7. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของคำ ดังนี้

ปลา	อ่านว่า	ปอ - ลอ - อา - ปลา
แปล	อ่านว่า	ปอ - ลอ -เอ- แปล
ปลง	อ่านว่า	ปอ- ลอ-โอ- งอ- ปลง
ปลาช	อ่านว่า	ปอ- รอ- อา- ชอ- ปลาช
เปลี่ยนแปลง	อ่านว่า	ปอ - รอ - เอีย - นอ - เปลี่ยน - เอก - เปลี่ยน -

ปอ- ลอ- แอ- งอ - แปลง - เปลี่ยนแปลง
8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ควบกล้ำที่กำหนดให้
 ถูกต้องชัดเจน
 ขั้นสรุป
 1 ครูและนักเรียนสรุปคำควบกล้ำ ปล- ในเพลง แล้วให้นักเรียนอ่าน ออกเสียงคำควบกล้ำคำว่า ปลา แปล ปลง ปลาช เปลี่ยนแปลง ปลี ปลิว ปลุก ปลาทอง แปลกใจ ปลอบใจ ปลาบปลืม พร้อมกัน

2. ครูให้นักเรียนสรุปและอธิบายคำควบบก้าในเพลง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะ เพลงคำควบบก้า ปล- กันอีกครั้งหนึ่ง
 สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

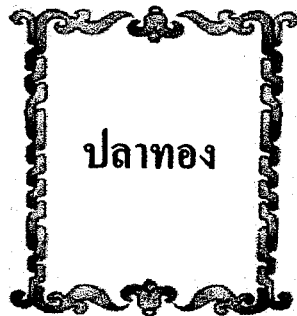
1. บัตรภาพ บัตรคำเฉลย
2. แผ่นภูมิเพลง ปล- มาแปลก ท่านอง ระบายอดหญ้า
3. คาราโอเกะ เพลง ปล- มาแปลก ท่านอง หนูไม่รู้
4. เครื่องเล่น DVD
5. โทรทัศน์
6. ไมโครโฟน
7. แบบฝึกหัด

การและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความร่วมมือในการ ทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียงการร้องเพลง
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 4

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปล-
ให้นักเรียน ฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว ให้ชัดเจน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ คร-ควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ คร- ในเพลงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง คร- ควบกล้ำ ทำนอง แมงมุมลาย และรวบรวมคำควบกล้ำ คร- ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ คร- ได้แก่ ครอบครัว ใคร่ ครั้นเครง ครก ครบ ครู เครื่องเทศ ครั้งใด เครื่องหมาย ครั้ง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำเสนอแผนภูมิเพลง คร-ควบกล้ำ มาแสดงหน้าชั้นเรียน
เพลง คร- ควบกล้ำ"

คำร้อง จิรภา โนนทิง ทำนอง แมงมุมลาย

แมวเคราะห์คราม ตัวนั้น ฉันเห็นมันอยู่ในห้องครัว

วันหนึ่งมันครึกครื้น ฉันดูมัน ครวญคราง ครั้นเครง

พระอาทิตย์ส่องแสง น้ำแห้งจึงลงไปปลืบล

มันจึงปีนขึ้นคาค่า หันหน้ามาร้องให้คร่ำครวญ

ครอบครัวเคราะห์คราม ตัวนั้น ฉันเห็นมันอยู่อย่างครบครัน

มันเครงขรมครั้งใด เสียงโครมคราม ดูมัน ใคร่ครวญ

มันจึงปีนขึ้นคาค่า หันหน้ามาขอครูคุ้มครอง

2. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลง โดยใช้เพลง คร-ควบกล้ำ ทำนองเพลงแมงมุมลาย ให้นักเรียนร้องกับครู 1 เที้ยว แล้วให้นักเรียนฝึกร้องพร้อมกัน และทำท่าทางประกอบเพลงได้

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง “คร-ควบกล้า” จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง
2. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน
3. ครูสังเกตการออกเสียง ควบกล้า ของนักเรียน ว่าร้องเสียงควบกล้าถูกต้องหรือไม่ ถ้าออกไม่ถูกต้อง ให้นักเรียน ร้องซ้ำท่อนเดิมจนกว่าจะออกเสียง ถูกต้องและชัดเจน
4. ครูให้นักเรียนหาคำควบกล้า คร-ที่มีในเนื้อเพลง เขียนบนกระดานคำอ่านแล้วออกเสียงพร้อมกัน ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยแยกส่วนประกอบของคำดังนี้

ลอกคราบ อ่านว่า ลอ-ออ-กอ- ลอก- คอ- ลอ- อา- บอ- คราบ- ลอกคราบ

ครู อ่านว่า คอ- รอ- อู- ครู- ครู-เอก- ครู

ครึ่ง อ่านว่า คอ- รอ- อะ- งอ- ครึ่ง- ครึ่ง- โท- ครึ่ง

ครอบครว อ่านว่า คอ- รอ- ออ- บอ- ครอบ- คอ- รอ- อัว- วอ- ครว- ครอบครว

ใคร อ่านว่า คอ- รอ- ไอ- ใคร- ใคร-เอก- ใคร

ครึ่งแครง อ่านว่า คอ- รอ- อือ- ครีน- โท- ครีน- คอ- รอ-เอ-งอ- แครง- ครีนแครง

5. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ คำควบกล้า คอ รอ และให้นักเรียนระบายสีชมพู ในช่องที่เป็นคำควบกล้า ส่วนคำอื่นที่ไม่ใช่ ควบกล้า คอ รอ ให้นักเรียนเลือกใช้สีอื่นๆ ตามใจชอบ แล้ว ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ ควบกล้าที่กำหนดให้ถูกต้องชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูทบทวนเกี่ยวกับคำควบกล้า คร- แล้วให้นักเรียนสรุปความรู้ ที่ได้ลงในสมุดแบบฝึกหัดภาษาไทย

2. ครูสรุปหลักเกณฑ์ การอ่านคำควบกล้า คร- แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้าคำว่า ครอบครว ครอบ ครู รักใคร่ ตะครุบ ครีนแครง พร้อมกัน

3. ครูให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง คร-ควบกล้า กันอีกครั้งหนึ่ง
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แผ่นภูมิ เพลง คร-ควบกล้า ทำนอง เพลงแมงมุมลาย
2. คาราโอเกะ เพลง คร-ควบกล้า ทำนอง เพลงแมงมุมลาย
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมมือความสนใจ ร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่าน คำตอบคำถามในเพลง ได้ถูกต้องชัดเจน
3. สังเกตจากการร้องเพลง
4. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 5

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร-
ศึกษาคำต่อไปนี้ สังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษร คร- และอ่านออก
 เสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว

สักครู้

ตะครุบ

ครั้นเครง

คริ่ง

ครอบครั้ว

เครื่องหมา

ลอกคราบ

ครอบครอง

ครกหิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ กร- ควบกล้ำได้ถูกต้อง
ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร- ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลงเสียงกรอ ทำนองเพลงช้าง และรวบรวมคำควบกล้ำ กร-
ที่มีในบทเรียนและในเพลงได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ ได้แก่ กรุง กรู เกราะ เกรง กรูยกราย กราบ ช้างเกรียบ
กระโดด กระทง เขียวกระแต วันสงกรานต์ ว่ากล่าว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลงเสียง กรอ ออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งครูร้องให้
นักเรียนฟัง 1 เที่ยว

เพลงเสียง กรอ

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง ทำนอง ช้าง

กรุง กรู เกราะ กรูย กราย	นั่นมีเสียง กรอ ไหมหนอ
เสียง กรอ มีกอ มีรอ	ออกเสียง กอ รอ นั่นนะลิ
กรอ นั่นละไซ้	ออกเสียง กรอ หลายคำมากมี
เวลาที่เราจะหลับ	นอนก็หลับฮิ้นก็หลับดี
ออกเสียงแต่ละที	จำนคติเสียงกรอ กรอ
กราบ เกรียบ กระ กราบ กรานต์	นั่นออกเสียง กรอ ไหมหนอ
เสียง กรอ มีกอ มีรอ	ออกเสียง กอ รอ นั่นนะลิ
กรอ นั่นละไซ้	ออกเสียง กรอ หลายคำมากมี
เวลาที่เราจะหลับ	นอนก็หลับฮิ้นก็หลับดี
ออกเสียงแต่ละที	จำนคติเสียงกรอ กรอ

2. นักเรียนร้องตามครูทีละท่อนจนจบเพลง เสียง กรอ พร้อมกัน 1 เที้ยว พร้อม
ปรบมือให้จังหวะ

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง เสียงกรอ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียน
ฝึกร้องตามเพลง

2. นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน

3. ครูให้นักเรียนเปลี่ยนเนื้อร้องตามที่ครูกำหนดให้ เพื่อฝึกออกเสียงการสะกดตัวอื่นๆ

4. นักเรียนรวบรวมคำที่นำมาเติมในเนื้อเรื่องเพลงเขียนไว้บนกระดานดำ แล้วให้
นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกัน

5. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยแยกส่วนประกอบของบนกระดาน ดังนี้

กรง	อ่านว่า	กอ- รอ-อุงอ - กรง
-----	---------	-------------------

กรู	อ่านว่า	กอ- รอ- อุ- กรู
-----	---------	-----------------

เกราะ	อ่านว่า	กอ- รอ- เอะ- เกราะ
-------	---------	--------------------

เกรง	อ่านว่า	กอ- รอ- เอ- งอ- เกรง
------	---------	----------------------

6. ให้นักเรียนจับคู่ เพื่อนคู่คิด ฝึกอ่านคำควบกล้ำ กร- ให้ชัดเจนและถูกต้อง

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 6 ให้นักเรียนเติมคำควบกล้ำในช่องว่าง ให้มี
ความสัมพันธ์กับความหมายที่กำหนดให้ แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำควบกล้ำ กร- ในบทเรียนในเพลงแล้วให้นักเรียน
อ่านออกเสียงคำควบกล้ำคำว่า กราบ กรุขกราย ข้าวเกรียบ กรง เกรง กรอง กระโดด
กระทง เขียวกระแต วันสงกรานต์ ว่ากล่าวพร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านคำควบกล้ำ กร- ที่ผิด ช่วยกัน
เสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง

3. ครูให้นักเรียนสรุปและอธิบายคำควบกล้ำในเพลง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะ
เพลง เสียงกรอ กันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิ เพลง เสียงกรอ ทำนองเพลงช้าง
2. คาราโอเกะ เพลง เสียงกรอ ทำนองเพลงช้าง
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์

5. ไมโครโฟน

6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมิน

1. สังเกตจากความสนใจ และความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียง การร้องเพลง
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 6

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร-
คำชี้แจง นำพยัญชนะ ก และกร- เต็มในช่องว่างให้เป็นคำที่มี
ความหมาย

ตัวอย่าง

กรรไกร
กร รไกร

1.		1.
2.		2.
3.		3.

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร-, กล-, กว- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ กร-, กล-, กว- ควบกล้ำ
ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร-, กล-, กว- ในเพลงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง เพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี และรวบรวมคำ
ควบกล้ำ กร-, กล-, กว- ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ กร-, กล-, กว- ได้แก่ กล้า ข้าวเกรียบ แดงกวา กล่อง กลม
กว้าง ถูกกวาด แกร่ง กระโดด กระทง เขี้ยวกระแต วันสงกรานต์ ว่ากล่าว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง เพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี มาติดไว้บนกระดานคำ
แล้วให้อาสาสมัคร 3 คน อ่านเนื้อเพลงให้เพื่อนๆ ฟัง ดังนี้

เพลงเพื่อนใจดี

เนื้อร้อง ณัฐริณีย์ ทมตา ทำนอง เด็กคอยใจดี

กล้ามีข้าวเกรียบมาฝาก อยากให้แดงกวาได้กิน

ใส่กล่องกลม ๆ หอมกลิ่น ไม่ต้องกินของแพง

กล้าเอาถูกกวาดมาฝาก อยากให้เธอแข็งแรง

แก้มของเธอจะแดง

แดงเหมือนสีถูกกวาด (2 รอบ)

2. ครูร้องเพลงเพื่อนใจดีให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว แล้วให้นักเรียนร้องตามครูทีละท่อน
ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง เพื่อนใจดี จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียน
ฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน

3. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำควบกล้ำในเพลง เพื่อนใจดี แล้วส่งตัวแทนออกมาเขียน รวบรวมคำควบกล้ำบนกระดานดำ

กล้ำ ข้าวเกรียบ แดงกวา กล่อม กลม กวาง ลูกกวาด แกร่ง

4. ให้นักเรียนสังเกตคำควบกล้ำจากเนื้อเพลงเพื่อนใจดีว่าลักษณะอย่างไร คำควบกล้ำมี

5 ลักษณะ คือ มีคำควบกล้ำด้วย กร-, กล-, กว-

6. ครูให้นักเรียนรวบรวมคำที่มี กร-, กล-, กว- ควบกล้ำมาเพื่อเติม

- กร-	ควบกล้ำ	ได้แก่	-----
- กล-	ควบกล้ำ	ได้แก่	-----
- กว-	ควบกล้ำ	ได้แก่	-----

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้ ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำว่า กร-, กล-, กว- ในเพลง ให้นักเรียน อ่านออกเสียงคำควบกล้ำคำว่า กล้ำ ข้าวเกรียบ แดงกวา กล่อมกลม กวาง ลูกกวาด แกร่ง กระโดน กระทง เขี้ยวกระแต วันสงกรานต์ ว่ากล่าว พร้อมกัน อีกครั้ง

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านคำควบกล้ำกร-, กล-, กว- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง เพื่อนใจดี อีกครั้ง สื่อ / แหล่งการเรียนรู้

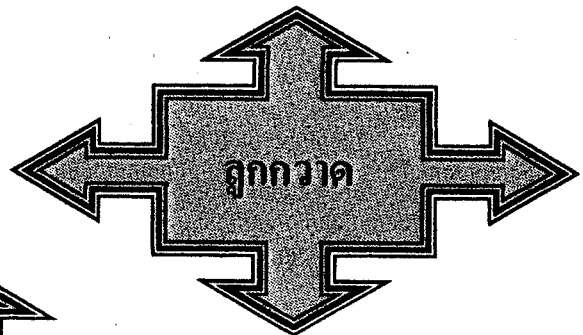
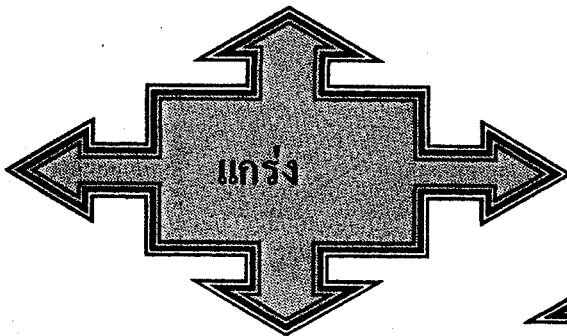
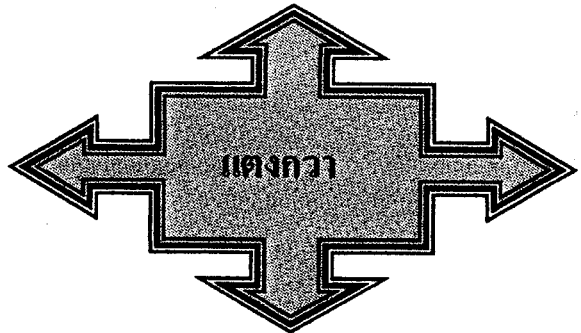
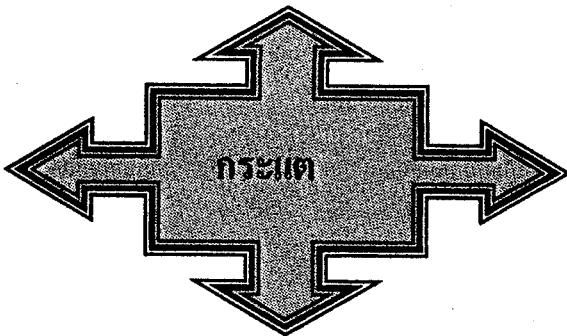
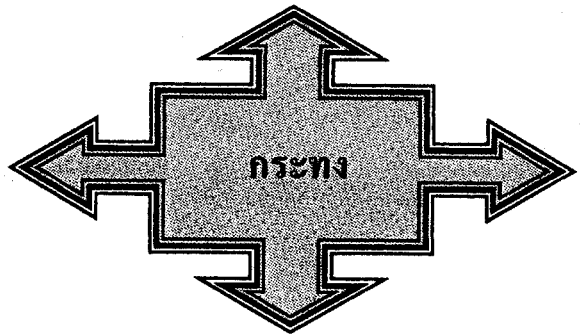
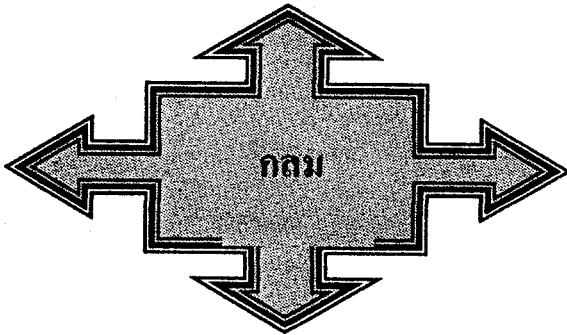
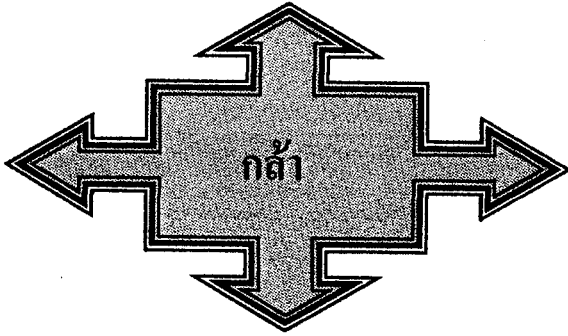
1. แผนภูมิเพลง เพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี
2. คาราโอเกะ เพลง เพื่อนใจดี ทำนองเพลงเด็กคอยใจดี
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการหาคำควบกล้ำในเพลง
3. สังเกตจากการอ่านออกเสียง การร้องเพลง
4. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 7

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กร-, กล-, กว-

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พล- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ พล-ควบกล้ำได้ถูกต้อง
 ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสุขสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พล- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง โปรดไปทำแผล ทำนองเพลงทำนองน้อยถอยนิด และ
 รวบรวมคำควบกล้ำ พล- ในเพลงได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

1. คำควบกล้ำ พล- ได้แก่ เพลง เพลิน พลาดพลั้ง เพลิดเพลิน พลับพลึง พลบ
 พลวง พลอง พลอย พลั้ง พลับ พลาง พล่าน พล้าม พลิก พลู พลุ พลุ้ง พลี เพลาะ เพลีย
 เพลียง แผลง โพลก โพลง โพละ ไพล ไพล่

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูถามคำถามนักเรียน เพื่อเป็นการทบทวนบทเรียนในชั่วโมงที่แล้ว และให้นักเรียน
 อ่านคำควบกล้ำในบทเรียนพร้อมกัน โดยครูคอยสังเกตว่า การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของ
 นักเรียนถูกต้องหรือไม่ ถ้าอ่านไม่ชัดเจนให้อ่านทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่งให้ถูกต้อง ชัดเจน
2. ครูนำแผนภูมิเพลง เพลงไม่เพราะ ทำนอง เพลง แมงมุมลาย มาแสดงหน้าชั้นเรียน
 พร้อมทั้งครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว

เพลงไม่เพราะ

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง ทำนอง แมงมุมลาย
 เพลง เพลง นี้ไม่เพราะ ใคร ใครหนอ พลาดพลั้งขอเพลง
 พอ พอ พอ แล้ว หลงเสียงเพลง เพลิดเพลิน พลิกแผลง
 เพลง เพลง นี้ไม่เพราะ ใคร ใครหนอ พลาดพลั้งขอเพลง
 พลัด พลู พลั่ว พอแล้ว พลันร้องไปเป็นเสียง พล-

3. นักเรียนร้องตามครูทีละท่อนจนจบเพลง พร้อมกัน ปรบมือให้จังหวะ

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง เพลงไม่เพราะ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน

3. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำควบกล้ำที่มีตัวควบกล้ำ พล- ในบทเพลง

4. ครูเขียนคำควบกล้ำ พล- ให้นักเรียนออกเสียง พลอ พลอ พลอ ตามครู จนนักเรียนออกเสียงได้แล้ว ให้นักเรียนตรวจสอบการออกเสียงว่าเป็นอย่างไร โดยเปรียบเทียบการออกเสียงจากคำควบกล้ำในเนื้อเพลงว่าแตกต่างกันอย่างไร เช่น

เพลงเพลง

เพลิน.....เพิน

พลาตปลั่ง.....พาดพั่ง

เพลิดเพลิน.....เพิดเพิน

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 8 ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง แล้วฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูและนักเรียนสรุปเกี่ยวกับคำควบกล้ำ พล- แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พล- พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พล- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง ให้นักเรียนร้องคาราโอเกะ เพลงไม่เพราะ อีกครั้งหนึ่ง
สื่อ/ แหล่งเรียนรู้

1. แผ่นกวีเพลง เพลงไม่เพราะ ทำนองเพลง แมงมุมลาย

2. คาราโอเกะ เพลง เพลงไม่เพราะ

3. เครื่องเล่น DVD

4. โทรทัศน์

5. ไมโครโฟน

6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการสังเกตพฤติกรรมความสนใจ ในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

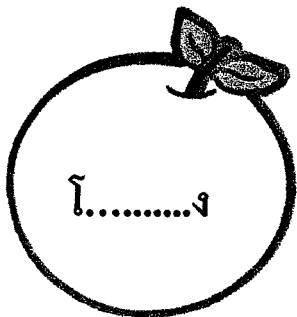
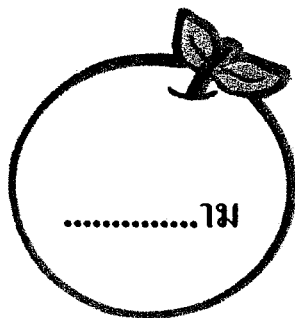
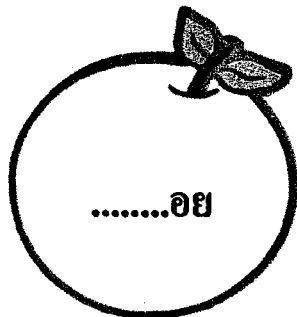
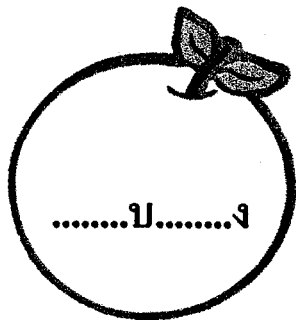
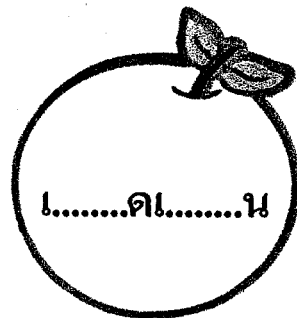
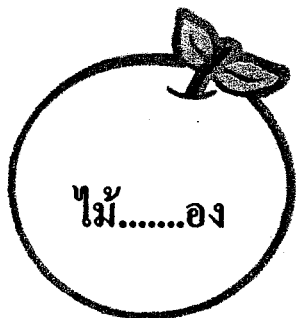
2. สังเกตจากการร้องเพลง และกิจกรรมในเพลง

3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 8

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พล-
ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง แล้วฝึกอ่านออกเสียง
คำควบกล้ำที่กำหนดให้ถูกต้องและชัดเจน

เพลิน พลาดปลั่ง เพลิดเพลิน พลัปลั่ง พลบ พลวง พลอง พลอย
พลั้ง พลัปล พลาง ปล่าน ปล่าม พลิก พลุ พลุ้ง พลี เพลาะ เพลี้ย
เปลียง แพลง โพลก โพลง โพละ ใพล ใพล่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คล- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ คล- ควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถรวบรวมคำควบกล้ำ คล- ที่มีในบทเรียนได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลง คลานลุยโคลน และหาคำควบกล้ำ คล- ในเพลงได้

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ คล- ได้แก่ คลอง คลั่งไคล้ คลุ้ม คลาดเคลื่อน คลี่คลาย
คล่องแคล่ว คลาดคลา

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูคิดแผนภูมิ เพลง “คลานลุยโคลน” มาแสดงหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว

เพลง “คลานลุยโคลน”

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง	ทำนอง คนเหมือนกัน
คล - คล - คล -	เราร้องออกเสียงเป็นตัว คล-
มีโคลน โคลง เกลง	ทำเสียงบรรเลงเร้าใจ
ทำเป็นเคลื่อนไหว	ชักซ้ายไม่ต้องคลุมหน้า
ใคร คล้าย คลาน เชื่องช้า	ชาติหน้าจะได้ลุยโคลน (2 รอบ)

2. นักเรียนร้องตามครูทีละท่อนจนจบ เพลงคลานลุยโคลน พร้อมกัน 1 เที้ยว พร้อมปรบมือให้จังหวะ

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลงคลานลุยโคลน จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง
2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน

3. ให้นักเรียนจับคู่ เพื่อนคู่คิด ฝึกอ่านคำควบกล้ำ โดยให้ผลัดกันอ่านแล้วบอก
ข้อบกพร่องของเพื่อนเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น สลับกัน 2-3 รอบ

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 9 ให้นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำที่กำหนดให้
ถูกต้อง และชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ คล- ในเพลงแล้วให้นักเรียน
อ่านออกเสียง คำควบกล้ำคำว่า คลอง คลังไคส์ คลาคเคลื่อน คลีคลาย คล่องแคล่ว คลาดคลา
พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปราย ถึงสาเหตุของการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ คล-
ที่ผิดแล้วช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง
คลานลุยโคลน อีกครั้งหนึ่ง
สื่อ/ แหล่งเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง คลานลุยโคลน ทำนองเพลง คนเหมือนกัน
2. คาราโอเกะ เพลง คลานลุยโคลน
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการสังเกตพฤติกรรมความสนใจ ในการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการร้องเพลง และกิจกรรมในเพลง
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 9

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คล-
ให้นักเรียนสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษร คล และอ่านออกเสียง
ควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว

เคลื่อนไหว

โคลนเลน

คลื่นทะเล

เด็กคลาน

คล้องเชือก

คลังสินค้า

ลำคลอง

คล้ายคลึง

คลังไก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร- คล- คว- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ คร- คล- คว- ควบกล้ำ ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คร- คล- คว- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถร้องเพลง คำควบกล้ำ คร- คล- คว- ในเพลงได้
3. นักเรียนสามารถสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของคำควบกล้ำ คร- คล- คว- ได้

ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ คร- คล- คว- ได้แก่ เคลือบ เคลื่อนคลาด คราม แคลง ควาย
 ถ้ำคลอง ครอบคร้ว ครก ความสุข ครวหน้า คลัง คุ่มครอง เครื่องสำอาง

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง ผีกเสียง วอ ควบกล้ำ มาติดบนกระดานดำแล้วสอนให้นักเรียน
 ร้องตาม ขั้นตอนการร้องเพลง

เพลง คร- คล- คว- ควบกล้ำ

เนื้อร้อง ฌัฐริณีย์ ทมถา	ทำนอง หนูไม่รู้
ครอบคร้ว ครอบคร้ว ครอบคร้ว ครอบคร้ว	คำเหล่านี้มันเป็นคำไทย
ใส่ใจ ใส่ใจ ใส่ใจ ใส่ใจ	เป็นคนไทยต้องรู้จริงจริง
หากไม่รู้ จงฝึกฝน	จะเป็นคนอ่อนแอเข้มแข็ง
หากไม่รู้ จริง จริง	จงฝึกฝนให้ซัดดี
รักใคร่ ครอบคร้ว ครั้นเครง กถ้ำ	หมั่นออกเสียงให้ติดปากซิ
ควบกล้ำ ควบกล้ำ คำนี้	ถ้าพูดดีเป็นศรีแก่ตัว
หากไม่รู้ จงฝึกฝน	จะมีคนยกย่องกันทั่ว
หากไม่รู้ ไม่ต้องกลัว	จงฝึกฝนใช้ให้ชัดเจน (2 รอบ)

2. นักเรียนร้องตามครูทีละท่อนจนจบ คร- คล- คว- ควบกกล้า” พร้อมกัน 1 เที้ยว พร้อมปรบมือให้จังหวะ

3. ครูอธิบายให้นักเรียนทราบว่าเพลง ที่ครูนำมาให้นักเรียนร้องวันนี้ ชื่อเพลง คร- คล- คว- ควบกกล้า ทำนอง เพลงหนูไม่รู้ แล้วครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว
ขั้นตอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะชื่อเพลงเพลง คร- คล- คว- ควบกกล้า ทำนอง เพลงหนูไม่รู้ จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน

3. ครูสังเกตการออกเสียงคำควบกกล้าของนักเรียน ว่า ร้องเสียงคำควบกกล้าถูกต้องหรือไม่ถ้าออกเสียงไม่ถูกต้องให้นักเรียนร้องซ้ำท่อนเดิม จนกว่าจะออกเสียงถูกต้องและชัดเจน

4. ครูให้นักเรียนหาคำควบกกล้า คร- คล- คว- จากเนื้อเพลงมาเขียนเพิ่มเติมบน กระดานคำต่อจากคำศัพท์จากเกมอักษรปริศนา (ถ้ามีคำศัพท์ซ้ำกันไม่ต้องเขียนลงไปอีก) ดังนี้

เคลื่อน	เคลื่อน	คลาด	คราม	แคลง	ควาย
ถ้ำคลอง	ครอบครัว	ครก	ความสุข	คราวหน้า	คลัง
คุ้มครอง	เครื่องสำอาง				

5. ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 รอบ แล้วให้ฝึกออกเสียง ดังนี้

ครอ	ครอ	ครอ / ครอ	ครอ	ครอ
คลอ	คลอ	คลอ / คลอ	คลอ	คลอ
ควอ	ควอ	ควอ / ควอ	ควอ	ควอ

6. ให้นักเรียนตรวจสอบการอ่านออกเสียง โดยครูให้นักเรียนการอ่านออกเสียงว่า ถูกต้องหรือไม่ แล้วให้นักเรียนจับเพื่อนคู่คิดสลับกันออกเสียง

7. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยแยกส่วนประกอบของคำ เช่น

ครก	อ่านว่า	คอ- รอ- โอ- กอ- ครก
ควาย	อ่านว่า	คอ- วอ- ออ- ขอ- ควาย
เคลื่อน	อ่านว่า	คอ- ลอ- เอื่อ - บอ- เคลือบ

(ให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม)

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมที่ 10 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกกล้าที่กำหนดให้ถูกต้องและชัดเจน

แบบฝึกหัดที่ 10

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คล-
ให้นักเรียนสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษร คล และอ่านออกเสียงควบ
กล้ำกันทั้ง 2 ตัว

เคลื่อนไหว

โคลนเลน

คลื่นทะเล

เด็กคลาน

คล้องเข็มนาฬิกา

คลงสินค้า

คลง

คล้ายคลง

คลงไค้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ประ- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ประ- ควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ประ- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถรวบรวมคำควบกล้ำ ประ- ที่มีในเพลงได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลง กล้า ประอ และหาคำควบกล้ำ ประ- ในเพลงได้

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ ประ- ได้แก่ ปรับ ประง เปรียบเปรย ประกวด ประโยชน์ ประจำ ปราศรัย ประพฤติ

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง ปอ รอ ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง มาแสดงหน้าชั้นเรียน มาติดบนกระดานดำ แล้วสอนให้นักเรียนร้องตาม ขั้นตอนการร้องเพลง

เพลง “ประ- ควบกล้ำ”

คำร้อง แสงเดือน รongทอง ทำนอง แคนลำโขง

ปรับประงและปรบมือ ต่างด้วนคือคำกล้า ปอ รอ

สร้างคำ กล้า ปอ รอ เปรียบเหมือนทำคำ ควบกล้ำ

โปรดนำคำ ปอ รอ มากล้ากัน

เช่น ปรักปรา ปราณี เปรียบเปรยปราบ ประชุม โปรดปรงเปรี้ยวหวาน (ซ้ำ)

2. นักเรียนร้องตามครูทีละท่อนจนจบ ประ- ควบกล้ำ พร้อมกัน 1 เที้ยว พร้อมปรบมือ

3. ครูอธิบายการร้องโดยใช้ทำนองเพลง ประ- ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง ถ้า นักเรียนได้ก็ร้องไปพร้อมกับครู และครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยว

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง ประ- ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง จากนั้นครูนำ นักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน ให้นักเรียนปรบมือเข้าจังหวะ
3. ครูสังเกตการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนว่าร้องเสียงควบกล้ำถูกต้องหรือไม่ ถ้าผิด ครูให้ร้องซ้ำก่อนเดิมจนกว่าจะออกเสียงถูกต้อง และชัดเจน
4. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของคำจากคำควบกล้ำ ปร- ในเพลง ดังนี้

ปรับ	อ่านว่า	ปอ- รอ- อะ- บอ- ปรับ
ปรุง	อ่านว่า	ปอ- รอ- อุ- งอ- ปรุง
เปรียบ	อ่านว่า	ปอ- รอ- เอีย- บอ- เปรียบ
เปรย	อ่านว่า	ปอ- รอ- เออ- ขอ- เปรย

5. ให้นักเรียนทำ กิจกรรมที่ 11 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้ ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ ปร- แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า ปรับ ปรุง เปรียบเปรย ประกวด ประโยชน์ ประจำ ปราศรัย ประพฤติ พร้อมกัน
2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ปร- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง ปร- ควบกล้ำ อีก สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. แผ่นภูมิเพลง ปร- ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง
2. คาราโอเกะเพลง ปร- ควบกล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือ ความสนใจร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านคำควบกล้ำในเพลง ได้อย่างถูกต้อง
3. สังเกตจากการร้องเพลง

แบบฝึกหัดที่ 11

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปร-
ให้นักเรียน สังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษรควบกล้ำ ปร- และอ่านออก
เสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว

ประเพณี

ปรียบเทียบ

มะปราง

ปรองคอง

ปราสาท

ปรอด

ปรยข้าว

ประสูติ

ประปา

ปรุงอาหาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พร- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ พร - ควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสุขสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พร- ในเพลงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถรวบรวมคำควบกล้ำ พร- ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ พร- ได้แก่ เพราะ พร้อม ปราสอน พรึก พร้ม พร้อมพรัก
พระปรางค์ พราน ไพร แพร แพร่ พรวน แพรก แพรว เพรียว พรุน พร้า พระ
พรหมเช็ดเท้า พรู โพรง โพรก ไพร่

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลง พอ รอ พรังพรู มาแสดงหน้าชั้นเรียน

เพลง พอ รอ พรังพรู

เนื้อร้อง ณัฐริณีย์ ทมถา ทำนอง ขวนยาหล

ขวนยาหล

ขวนยาหล

ภาษาไทยเฮฮา

ขอเชิญเร่เข้ามาเรียน

พอ รอ ควบกล้ำ

ที่ได้ร่ำเรียน (ซ้ำ)

จำไว้ให้เที่ยง

หมั่นออกเสียงพรังพรู (2 รอบ)

2. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยวแล้วให้นักเรียนร้องตามครูทีละวรรค จนจบเพลง
3. ให้นักเรียนร้องเพลง พอ รอ พรังพรู พร้อมกัน 1 เที่ยว

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง พอ รอ พรังพรู ทำนองเพลง ขวนยาหล จากนั้นครู
นำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน ให้นักเรียนปรบมือเข้าจังหวะ

3. ครูถามนักเรียนว่า นอกจากคำ พร- ควบกล้ำในบทเรียน นักเรียนรู้จักหรือเคยคำที่มี พร ควบกล้ำหรือไม่ (ถ้ามีให้ยกตัวอย่าง)

4. เมื่อนักเรียนได้คำศัพท์ควบกล้ำด้วย พร- เพิ่มจากบทเรียนแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน 1 เที้ยว

5. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำโดยการแยกส่วนประกอบของคำ ดังนี้

เพราะ อ่านว่า พอ- รอ- เอาะ- เพราะ

พร้อม อ่านว่า พอ - รอ- ออ- มอ- พรอม- พรอม- โท - พร้อม

พราสอน อ่านว่า พอ - รอ - อ่า - พร้า - พร้า - เอก - พร้า - สอ - ออ
- นอ - อน - พราสอน

พริก อ่านว่า พอ- รอ- อิ- กอ- พริก

พริ้ม อ่านว่า พอ- รอ- อิ- มอ- พริม- พริม- โท- พริ้ม

6. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาฝึกอ่านกับครูทีละกลุ่ม แล้วครูเพลงชมเชยกลุ่มที่อ่านชัดเจน ถูกต้องและเสนอแนะข้อบกพร่องกับกลุ่มที่ยังอ่านไม่ถูกต้อง

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมที่ 12 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ
ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ พร- ในเพลงแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ คำว่า พรหมเช็ดเต้า นายพราน พริกขี้หนู หญ้าแพรก พร้อม พริก พระปรางค์ พราน ไพร แพร แพร่ พรวน แพรก แพรว เพรียว พรุน พร้า พระ พรหมเช็ดเต้า พรู โพรง โพรก ไพร่ พร้อมกัน

1. นักเรียนและครูช่วยกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ พร- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง และให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง พอ รอ พรั่งพรู อีกครั้ง

สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. แผ่นภูมิเพลง พอ รอ พรั่งพรู ทำนอง ขวนยาเหล็ก
2. คาราโอเกะเพลง พอ รอ พรั่งพรู ทำนอง ขวนยาเหล็ก
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากการอ่านออกเสียงในกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากความสนใจ ความร่วมมือในกิจกรรม
3. สังเกตจากการออกเสียงในการร้องเพลง
4. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

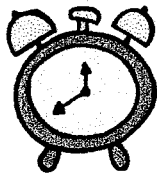
แบบฝึกหัดที่ 12

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ พร-
ให้นักเรียน สังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษรควบกล้ำ พร และอ่านออก
เสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว

แพรวพราว

มีดพร้า

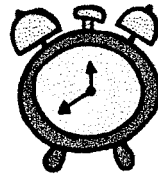
หญ้าพรก

พระภูมิ

ผ้าพร

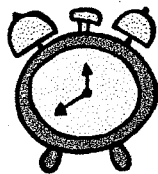
มะพร้าว

เม็ดพริก

พรุ่งนี้

พรงไม้

พรหม

เหยพร

พรวนดิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผล- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ผล-ควบกล้ำได้ถูกต้อง
ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

- 1.สามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผล- ในเพลงได้ถูกต้อง
- 2.นักเรียนสามารถร้องเพลงได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ ผล- ได้แก่ ผลัก ผลอ ผลุนผลัน แผล ผละ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผนภูมิเพลงห่างหน่อยลอยนิด ทำนองเพลงลอยห่างอีกนิด มาเสนอหน้าชั้นเรียน
เพลง “ห่างหน่อยลอยนิด”

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง ทำนอง ห่างหน่อยลอยนิด

ลอยห่างอีกนิด อีกนิดนั้นแหละ ห่างอีกสักนิด สักนิด นั้นแหละ
แน่นแน แน่นแน แน่นแน แน่นแน

อย่ามัวนั่งผลอ ช้องจนฉันทก้อ จนผลอเขียวแหละ

มัวทำเพลงเพลง ผลุนผลันมีแผลเยอะเยอะ

ขึ้นขังมองดู เคี้ยวโคนผลัดเอาแหละ

ลอยห่างอีกนิด อีกนิดนั้นแหละ ผละอีกสักนิด สักนิด นั้นแหละ

2. ครูอ่านเนื้อเพลงให้นักเรียนฟังทีละวรรคแล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละวรรคจนจบ
3. ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง 1 เทียบแล้วให้นักเรียนร้องตามครูทีละวรรค จนจบเพลง
4. ให้นักเรียนร้องเพลง ห่างหน่อยลอยนิดทำนองเพลงห่างหน่อยลอยนิดพร้อมกัน

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลงห่างหน่อยลอยนิด ทำนองเพลงห่างหน่อยลอยนิด
จากนั้นครูน่านักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน ให้นักเรียนปรบมือเข้าจังหวะไปด้วย

3. ครูให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของคำ ดังนี้

ผลึก อ่านว่า ผอ- ลอ- อะ- กอ- ผลึก

ผลอ อ่านว่า ผอ- ลอ- เออ- ผล

ผลล อ่านว่า ผอ- ลอ- แอ- ผล

ผลุนผลัน อ่านว่า ผอ- ลอ- อุ- นอ- ฟุน- ผอ- ลอ- อะ- นอ- ผลัน- ผลุนผลัน

ผละ อ่านว่า ผอ- ลอ- อะ - ผละ

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาฝึกอ่าน กับครูทีละกลุ่ม แล้วครูชมเชยกลุ่มที่อ่านชัดเจนถูกต้อง และเสนอแนะข้อบกพร่องกับกลุ่มที่อ่านไม่ถูกต้อง

5. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ ผล- ในเพลงแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำคำว่า ผลึก ผลอ ผลล ผลุนผลัน ผละ พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ผล- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้องให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลงข้างหน้อยถอยนิดอีกครั้ง

สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง “ข้างหน้อยถอยนิด”
2. คาราโอเกะ เพลง ข้างหน้อยถอยนิด ทำนอง ข้างหน้อยถอยนิด
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียง การร้องเพลง
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 13

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ผล-
ให้นักเรียน สังกัดคำที่ขีดเส้นใต้ด้วยอักษรควบกล้ำ ผล และอ่านออก
เสียงควบกล้ำกันทั้ง 2 ตัว

ผลละ

ผลอ

ผลก

ใสล

ผลน

ผลัน

ผลนผลัน

ผลล

ผลบใสล

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ตร- เวลา 1 ชั่วโมง

.....

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ ตร - ควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง
ชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ตร- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถรวบรวมคำควบกล้ำ ตร- ในเพลงได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงและทำท่าประกอบเพลงได้

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ ตร- ได้แก่ ตรีกตรอง ตรากตรา ไตร่ตรอง ตระเตรียม
เงินตรา ตรวจตรา เตรียมตัว พระศรีรัตนตรัย ไตร่จิวร ไมตรี

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม มือใครยาวสาวได้สาวเอา โดยให้นักเรียนล้อมวงชนกัน
แล้วครูนำบัตรพยัญชนะลงไปในกลุ่มนักเรียนจับบัตรคำในกลุ่มแล้วโชว์เพื่อนว่าเป็นพยัญชนะ
ตัวใด นักเรียนช่วยกันคิดคำควบกล้ำขึ้นมาโดยใช้ตัวควบกล้ำ คือ ตร- เช่น หากจับบัตรคำขึ้นมา
เป็นพยัญชนะ ต ให้หาคำที่ควบด้วย ตร- ตรีกตรอง ตรวจตรา ไตร่ตรอง
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเกมใช้คำ ว่าคำตอบที่ได้เป็นคำควบกล้ำด้วย ตร-
และ อธิบายให้นักเรียนทราบว่า ชั่วโมงนี้เราจะเรียนคำควบกล้ำ ตร-
3. ครูนำแผนภูมิเพลง ตร- ออกตรวจ มาแสดงบนกระดานคำหน้าชั้นเรียน

เพลง ตร- ออกตรวจ

เนื้อร้อง จิรภา โนนทิง ทำนอง กังสอนหลาน
คูชิตรวงตรงไหน ตรวจหัวใจของใครยอดขู้
เจ้าครูตรวจคูอีกที เตรียมตัวไตร่ตรองให้ดี
ตรากตรา ตระเตรียม เป้าแตร คนตรี ตรวจตราอีกที (2รอบ)

4. ครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที้ยวและถามนักเรียนว่าเพลงที่ครูร้องเป็นทำนองเพลงอะไร ทำนองเพลง กังสอนหลาน

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง ตร- ออกตรวจ ทำนอง กังสอนหลาน จากนั้นครูนำนักเรียนร้องเพลง แล้วให้นักเรียนฝึกร้องตามเพลง

2. ให้นักเรียนฝึกร้องเป็นกลุ่ม แล้วฝึกร้องทีละคน ให้นักเรียนปรบมือเข้าจังหวะ

3. ครูถามนักเรียนว่า ในเนื้อเพลงนี้ให้ความรู้อะไรแก่นักเรียนบ้าง คำควบกล้ำ ตร ได้แก่ ตรีกตรอง ตรวจตรา ไตร่ตรอง

4. ครูนำบัตรคำมาเสียบลงในกระเป๋าคำที่ละบัตรคำแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน โดยครูช่วยอธิบายความหมายของบัตรคำให้นักเรียนฟัง

5. ครูเขียนคำควบกล้ำ ตร แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง ตรอ/ ตรอ/ตรอ ตามครูจนนักเรียนออกเสียงได้ จากนั้นให้นักเรียนตรวจสอบการออกเสียงว่าเป็นอย่างไร โดยให้นักเรียนจับคู่สังเกตการออกเสียงของเพื่อน พร้อมกับข้อบกพร่องให้แก้ไขให้ดีขึ้น

6. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำโดยแยกส่วนประกอบของคำ ดังนี้

ตรีกตรอง	อ่านว่า	ตอ- รอ- อี- กอ- ตรีก- ตอ- รอ- ออ- งอ- ตรอง-ตรีกตรอง
ตรวจตรา	อ่านว่า	ตอ- รอ-อา- กอ- ตราก - ตอ- รอ- อา - ตรา - ตรวจตรา
ไตร่ตรอง	อ่านว่า	ตอ- รอ- ไอ- ไตร- เอก- ไตร- ตอ- รอ - ออ - งอ - ตรอง-ไตร่ตรอง
ตระเตรียม	อ่านว่า	ตอ- รอ- อะ- ตระ- ตอ- รอ- เอีย- มอ- เตรียม - ตระเตรียม

7. ให้นักเรียนอ่านคำควบกล้ำเป็นคู่ หรือกลุ่ม ตามความเหมาะสม

8. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปให้สมบูรณ์ และถูกต้องตรงตามความหมายที่กำหนดให้ กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์การอ่านคำควบกล้ำ ตร- แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำคำว่า ตรีกตรอง ตรวจตรา ไตร่ตรอง ตระเตรียม ตรวจตรา เตรียมตัว พระศรีรัตนตรัย ไตร่จิวร ไมตรี พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ตร- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนร้องคาราโอเกะเพลง ตร- ออกตรวจ อีกครั้ง

สื่อ/ แหล่งการเรียนรู้

1. แผนภูมิเพลง เพลง ตร-ออกตรวจ ทำนองเพลง กังสอนหลาน
2. คาราโอเกะ เพลง ตร-ออกตรวจ ทำนองเพลง กังสอนหลาน
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียง ร้องเพลงในกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 14

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ตร-

ให้นักเรียน ฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำ ตร-

ตริกตรอง

ตราктร่า

ไต่ร่ตรอง

ตระเตรียม

เงินตรา

ตรวจตรา

เตรียมตัว

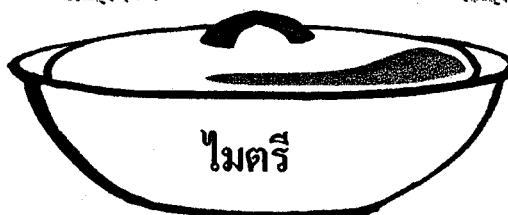
พระศรีรัตนตรัย

ไต่ร่จิวร

ไมตรี

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กว- ขว- คว- เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

เพลงคาราโอเกะช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่ใช้พยัญชนะ กว- ขว- คว- ควบกล้ำ ได้ถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น และเกิดความสนุกสนาน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำ กว- ขว- คว- ในเพลงได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถ ร้องเพลง แหวนวงนั้น ได้ถูกต้องและชัดเจน

สาระการเรียนรู้

คำควบกล้ำ กว- ขว- คว- ได้แก่ กว่างขวาง ขวกไขว่ ควาย คว่า ไม้กวาด ไกวเปล ขวา ไม้แขวน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำแผ่นภูมิเพลง วอ แหวนวงนั้น มาแสดงบนกระดานดำหน้าชั้นเรียน
เพลง วอ แหวนวงนั้น

เนื้อร้อง ณัฐริณีย์ ทมธา ทำนอง แมงมุมลาย

เจ้าวอแหวนตัวนั้น	ต้องควบกล้ำคู่ตัวอื่นมา
ส่วนตัวกล้านั้นหนา	มี กวอว ขอวอ คอวอ
เจ้าวอ แหวนวงนั้น	พอควบกันมันมีเสียงกล้ำ
กว้างขวางความขวกไขว่	นั่นคือคำในภาษาไทย (2 รอบ)

2. ครูร้องให้นักเรียนฟัง 1 เที่ยว และถามนักเรียนว่าเพลงที่ครูร้องเป็นทำนองเพลงอะไร ทำนองเพลง แมงมุมลาย

ขั้นสอน

1. ครูเปิด คาราโอเกะเพลง วอแหวนวงนั้น ทำนองเพลง แมงมุมลาย
2. ครูให้นักเรียนร้องเพลงพร้อม ๆ กันกับครู 1 เที่ยว หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกร้อง
ขึ้นเอง ครูสังเกตการออกเสียงคำควบกล้ำในเนื้อเพลงว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้ายังร้องผิดหรือออกเสียงผิด ให้แก้ไขให้ถูกต้อง

3. ครูถามนักเรียนว่า ในเพลงนี้มีความรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับนักเรียน คำควบกล้ำ ว ได้แก่ กว- ขว- คว-

4. ครูเขียนคำควบกล้ำ กว- ขว- คว- แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียง กวอ กวอ กวอ / ขวอ ขวอ ขวอ / ควอ ควอ ควอ ตามครูจนนักเรียนออกเสียงได้ จากนั้นให้นักเรียนให้นักเรียนตรวจสอบการออกเสียงว่าเป็นอย่างไร ให้นักเรียนเปรียบเทียบการออกเสียงระหว่าง กว- กวอ- ขอ- ขวอ - คอ - ควอ ว่าแตกต่างกันอย่างไร โดยให้นักเรียนจับคู่ สังเกตการออกเสียงของเพื่อน พร้อมกับข้อบกพร่องให้แก่ใจให้ดีขึ้น

5. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ โดยแยกส่วนประกอบ ของคำ

กว้าง อ่านว่า กอ- วอ - ออ- งอ- กวาง- โท- กว้าง

ขวาง อ่านว่า ขอ- วอ- ออ- งอ - ขวาง

ขวกไขว่ อ่านว่า ขอ- วอ - ออ - กอ- ขวก - ขอ - วอ - ไอ - ไขว - ไขว - เอก - ขว - ขวกไขว่

ควาย อ่านว่า คอ- วอ- ออ- ขอ- ควาย

คว่ำ อ่านว่า คอ- วอ- ออ- คว่ำ- เอก- คว่ำ

6. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำควบกล้ำเป็นคู่ หรือ กลุ่ม ตามความเหมาะสม

7. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด กิจกรรมที่ 15 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่กำหนดให้ ถูกต้องและชัดเจน

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปหลักเกณฑ์ การอ่านคำควบกล้ำ กว- ขว- คว- แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียง คำควบกล้ำคำว่า กว้างขวาง ขวกไขว่ ควาย ไม้กวาด ไกวแปล มือขวา ไม้แขวน นอนคว่ำ พร้อมกัน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายถึงสาเหตุของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กว- ขว- คว- ที่ผิด ช่วยกันเสนอแนะการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนร้องคาราโอเกะ เพลง วอ แหวนวงนั้น อีกครั้ง

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

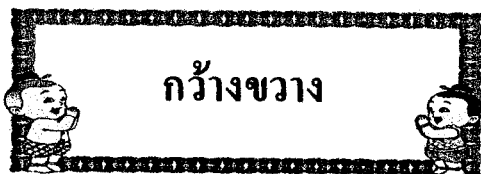
1. แผ่นภูมิเพลง วอ แหวนวงนั้น ทำนองเพลง แมงมุมลาย
2. คาราโอเกะ เพลง วอ แหวนวงนั้น ทำนองเพลง แมงมุมลาย
3. เครื่องเล่น DVD
4. โทรทัศน์
5. ไมโครโฟน
6. แบบฝึกหัด

การวัดและการประเมินผล

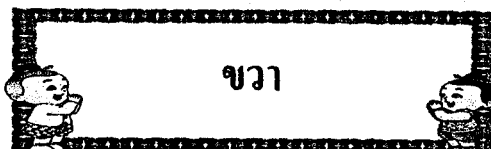
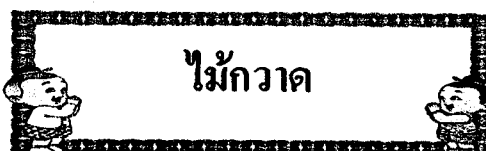
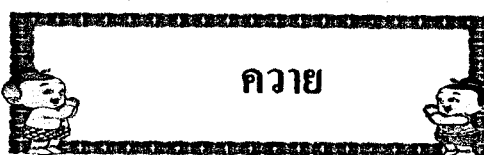
1. สังเกตจากความสนใจ ความร่วมมือ ในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน
2. สังเกตจากการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ การร้องเพลงในกิจกรรม
3. ตรวจสอบผลงานจากแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัดที่ 15

เรื่อง การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ กว- ขว- คว-

ไม้แขวน

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

แบบทดสอบวัดทักษะทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู
คำชี้แจง แบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการทักษะทางการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ก่อนเรียน
และหลังเรียน ใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน มี 3 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบการอ่านที่ให้อ่านเป็นคำ มี 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบการอ่านที่ให้อ่านเป็นวลี มี 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบการอ่านที่ให้อ่านเป็นประโยค มี 10 คำ ใช้เวลา 10 นาที

หลักเกณฑ์ในการให้คะแนนการอ่าน ได้กำหนดไว้ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นคำ มี 10 คำ รวมคะแนน 10
คะแนน ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

- อ่านไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ได้ 0 คะแนน
- อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำได้ชัดเจน ได้ 1 คะแนน

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นวลี มี 10 คำ ค่าละ 1
คะแนน ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

- อ่านไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ได้ 0 คะแนน
- อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำได้ชัดเจน ได้ 1 คะแนน

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบการอ่านคำควบกล้ำที่ให้อ่านเป็นประโยค มี 10 คำ รวมคะแนน
10 คะแนน ใช้ทดสอบการอ่านเป็นรายคน

- อ่านไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ได้ 0 คะแนน
- อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำได้ชัดเจน ได้ 1 คะแนน

แบบทดสอบการอ่าน

ฉบับที่ 1

ชื่อ เลขที่ โรงเรียน.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง และชัดเจน
(10 นาที)

1. แกล้ง
2. ขวนขวาย
3. ปลาบปลื้ม
4. กรอบครัว
5. เกรง
6. เปรี้ยวลม
7. พลาดพลั้ง
8. กลาดเคลื่อน
9. ปรับปรุง
10. ตรึกตรอง

แบบทดสอบการอ่าน

ฉบับที่ 2

ชื่อ เลขที่ โรงเรียน.....
.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในวลีต่อไปนี้ให้ถูกต้อง
และชัดเจน (10 นาที)

1. กดุ้มอกกดุ้มอใจ
2. ไม้แวนเลื่อ
3. จุดหมายปลายทาง
4. กรอบครว
5. ขนมกรบกรอบ
6. น้ำพริกปลาร้า
7. สนุกสนานพลิดพลิน
8. แกล่วกล่องว่องไว
9. เละทะเประเ็อน
10. ลำบากตรากตรำ

แบบทดสอบการอ่าน

ฉบับที่ 3

ชื่อ เลขที่ โรงเรียน.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง และ
 ชัดเจน (10 นาที)

1. ฉันได้รับของขวัญจากคุณพ่อ
2. ผู้คนเดิน ขวักไขว่ในสวนสาธารณะ
3. ฉันห่อขนมไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน
4. วันนี้ครอบครัวของเรามาร่วมทำบุญ
5. ฉันปลูกต้นไม้ในกระถาง
6. แม่ไปซื้อพรหมเช็ดเท้าที่ตลาดนัด
7. ช้างเกิดอาการกุ่มคั่งเพราะตกมัน
8. คุณยายอายุ 70 ปี แล้วยังเดินได้อย่างแคล่วคล่อง
9. น้องทำน้ำหวานหกโประเปื้อนเสื้อ
10. สมชายเล่นดนตรีได้ไพเราะมาก

แบบประเมินการอ่านออกเสียง
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โรงเรียน.....

ประเมินครั้งที่.....วันที่ เดือน พ.ศ.....

คำชี้แจง ครูประเมินพฤติกรรมของนักเรียนในการอ่านออกเสียง และให้คะแนนลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เกณฑ์การประเมิน

- อ่านไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ได้ 0 คะแนน
- อ่านถูกต้องตามอักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ได้ชัดเจน ได้ 1 คะแนน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	อ่านไม่ถูกต้องตาม อักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ถูกต้องตามอักขรวิธี	อ่านถูกต้องตาม อักขรวิธีออกเสียง ร,ล และ ร ล ว ควบกล้ำ ถูกต้องตามอักขรวิธี	รวม คะแนน
รวม				
เฉลี่ยร้อยละ				

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ค
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเครื่องมือว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
วัตถุประสงค์ของการวิจัย ลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด ด้วยการทำเป็นแบบตรวจสอบ
รายการจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การประเมินดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยหรือ
พฤติกรรมที่ต้องการวัด
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด
-1 หมายถึง	แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

โดยใช้เกณฑ์จากผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญนำมาหาความตรง โดยนำคะแนนแต่ละ
ข้อคำถามแทนค่าในสูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การพิจารณา

ถ้า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ .50 แสดงว่า ข้อกำหนดนั้นวัดหรือเป็นตัวแทนของ
วัตถุประสงค์การวิจัย หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

ถ้า IOC น้อยกว่า .50 แสดงว่า ข้อกำหนดนั้นไม่วัดหรือไม่เป็นตัวแทนของวัตถุประสงค์
การวิจัย หรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

แบบประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ต่อแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู
คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น
ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้	4	คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้	2	คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
1. สาระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความชัดเจน ครอบคลุม พฤติกรรมทุกด้าน(K,A,P)
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ
2.2 ตรงกับกำหนดตารางหน่วยการเรียนรู้
2.3 สอดคล้องและสัมพันธ์กับกิจกรรม
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 เนื้อหาเหมาะกับเวลาเรียน
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
3.3 เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของนักเรียน
3.4 น่าสนใจและมีประโยชน์
4. กิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 นำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของ นักเรียน
4.3 นักเรียนมีส่วนร่วมกับการเรียน
4.4 เร้าใจนักเรียนให้เกิดความสนุกสนาน
4.5 เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ				
	5	4	3	2	1
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้					
5.1 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5.3 สื่อมีลักษณะสนใจและเร้าใจผู้เรียน
6. การวัดและการประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
6.2 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม
6.3 วิธีการวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

แบบตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
คำชี้แจง แบบตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อขอความ
 คิดเห็นและคำแนะนำ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการ
 ปรับปรุงแบบสอบถาม ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
 ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้
 โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมี
 คะแนนดังนี้

เหมาะสม	เท่ากับ	+1
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	0
ไม่เหมาะสม	เท่ากับ	-1

ข้อคำถามความคิดเห็น	การพิจารณาของ ผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
1. นักเรียนพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ
2. นักเรียนพอใจวิธีการเรียนนี้
3. การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว
4. การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดี
5. นักเรียนชอบที่ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว
6. นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้น ที่จะเรียนเมื่อได้ร้องเพลงคาราโอเกะและเห็นภาพที่ครูนำมาสอน
7. เนื้อเพลงมีเนื้อร้องที่เข้าใจได้ง่าย
8. นักเรียนร้องเพลงคาราโอเกะที่ครูสอนได้ เพราะมีเนื้อหาที่ร้องง่าย มีภาพ และเทคนิคที่แปลก
9. นักเรียนมีความสุขที่ได้ร้องเพลงคาราโอเกะ
10. นักเรียนสามารถจดจำคำควบกล้ำได้ดีขึ้น
11. นักเรียนต้องการจัดกิจกรรมแบบนี้กับวิชาอื่นบ้าง

ข้อเสนอแนะ

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 1

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบตรวจสอบคุณภาพการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคราโอเกาะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

เหมาะสม	เท่ากับ	+1
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	0
ไม่เหมาะสม	เท่ากับ	-1

ข้อที่	แบบทดสอบ อ่านคำควบกล้ำเป็นคำ	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
1.	แก้ง			
2.	ขวนขวย			
3.	ปลาปลืม			
4.	ครอบคร้ว			
5.	เกรง			
6.	เพรีชวลม			
7.	พลาคปลั่ง			
8.	คลาดเคลื่อน			
9.	ปรับปรุง			
10.	ตริกตรง			

แบบตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 2

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบตรวจสอบคุณภาพการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยทำขึ้น เพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

เหมาะสม	เท่ากับ	+ 1
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	0
ไม่เหมาะสม	เท่ากับ	- 1

ข้อที่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำในวลี	ผลการประเมิน		
		+ 1	0	- 1
1.	กลุ่มออกกลุ่มใจ			
2.	ไม้แขวนเสื้อ			
3.	จุดหมายปลายทาง			
4.	ครอบครัว			
5.	ขนมกรับกรอบ			
6.	น้ำพริกปลาร้า			
7.	สนุกสนานเพ็ดลิตเพลิน			
8.	แคล้วคล่องว่องไว			
9.	เลอะเทอะเปอะเปื้อน			
10.	ลำปากครากครำ			

แบบตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 3

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบตรวจสอบคุณภาพการทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยทำขึ้น เพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากท่าน จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูลต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละข้อจะมีคะแนนดังนี้

เหมาะสม	เท่ากับ	+ 1
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	0
ไม่เหมาะสม	เท่ากับ	- 1

ข้อที่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำในประโยค	ผลการประเมิน		
		+ 1	0	- 1
1.	ฉันได้รับของขวัญจากคุณพ่อ			
2.	ผู้คนเดิน ขวักไขว้ในสวนสาธารณะ			
3.	ฉันห่อขนมไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน			
4.	วันนี้ครอบครัวของเราร่วมทำบุญอุทิศ			
5.	ฉันปลูกต้นไม้ในกระถาง			
6.	แม่ไปซื้อพรมเช็ดเท้าที่ตลาดนัด			
7.	ช่างเกิดอาการคลื่นไส้เพราะตกมัน			
8.	คุณชายอายุ 70 ปี แล้วยังเดินได้อย่างแคล่วคล่อง			
9.	น้องทำน้ำหวานหกเปรอะเปื้อนเสื้อ			
10.	สมชายเล่นดนตรีได้ไพเราะมาก			

ข้อเสนอแนะ

.....
 ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบตรวจสอบคุณภาพ การโอเคเพลงคำควบล้ำ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง แบบตรวจสอบคุณภาพการโอเคเพลงคำควบล้ำ ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นแล้วบันทึกเป็น
การโอเค เพื่อขอความคิดเห็นและคำแนะนำ ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจากท่าน จะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงเพลงการโอเคคำควบล้ำ ให้มีคุณภาพก่อนนำไปเก็บข้อมูล
ต่อไป ผู้วิจัยขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านไว้ ณ โอกาสนี้
โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 ความคิดเห็น ซึ่งแต่ละ
ข้อจะมีคะแนนดังนี้

เหมาะสม	เท่ากับ	+ 1
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	0
ไม่เหมาะสม	เท่ากับ	- 1

ที่	ชื่อเพลง	ผลการประเมิน		
		+1	0	-1
1.	คำควบล้ำแท้/ไม่แท้ ทำนองเพลงหนูไม่รู้			
2.	คล- ควบล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้			
3.	ให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็นท้องฟ้านั้นไหม			
4.	ปล- มาแปลกทำนองเพลงระบำยอคนหญ้า			
5.	คร- ควบล้ำ ทำนองเพลง แมงมุมลาย			
6.	เสียงกรอ ทำนองเพลง ช้าง			
7.	เพื่อนใจดี ทำนองเพลง เด็กคอยใจดี			
8.	เพลงไม่เพราะทำนองเพลงแมงมุมลาย			
9.	กลานอุยโคลน ทำนองเพลงคนเหมือนกัน			
10.	คร- ควบล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้			
11.	ปร- ควบล้ำ ทำนองเพลง แคนลำโขง			
12.	พอ รอ พริ้งพู่ ทำนองเพลง ขวนขพล			
13.	ห่างหน่อยถอยนิดทำนองเพลง ห่างหน่อยถอยนิด			
14.	ดร- ออกตรวจ ทำนองเพลงกึ่งสอนหลาน			
15.	วอแหวนวงนั้นทำนองเพลงแมงมุมลาย			

ข้อเสนอแนะ

.....
ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง
ข้อมูลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ต่อแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา จังหวัดหนองบัวลำภู

รายการประเมิน	การพิจารณาของทรงคุณวุฒิ			R	IOC	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับผลการเรียนที่คาดหวัง/จุดประสงค์การเรียนรู้มีความชัดเจน ครอบคลุม พฤติกรรมทุกด้าน(K ,A , P)	4	4	5	13	4.33	4.66
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	15	5	
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4	5	5	14	4.67	4.89
2.2 ตรงกับกำหนดตารางหน่วยการเรียนรู้	5	5	5	15	5	
2.3 สอดคล้องและสัมพันธ์กับกิจกรรม	5	5	5	15	5	
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 เนื้อหาเหมาะกับเวลาเรียน	5	4	5	14	4.67	4.92
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	15	5	
3.3 เหมาะสมกับระดับสติปัญญาของนักเรียน	5	5	5	15	5	
3.4 น่าสนใจและมีประโยชน์	5	5	5	15	5	
4.กิจกรรมการเรียนรู้						
4.1 นำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับเรื่องที่สอน	5	5	5	15	5	5
4.2 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของ นักเรียน	5	5	5	15	5	
4.3 นักเรียนมีส่วนร่วมับกระบวนการเรียนรู้	5	5	5	15	5	
4.4 เข้าใจนักเรียนให้เกิดความสนุกสนาน	5	5	5	15	5	
4.5 เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน	5	5	5	15	5	
5. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้						
5.1 เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม	5	5	5	15	5	4.78
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	13	4.33	
5.3 สื่อมีลักษณะสนใจและเข้าใจผู้เรียน	5	5	5	15	5	
6. การวัดและการประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	14	4.67	4.89
6.2 ใช้เครื่องมือวัดผล ได้อย่างเหมาะสม	5	5	5	15	5	
6.3 วิธีการวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้	5	5	5	15	5	

ผลการตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อคำถามความแสดงความคิดเห็น	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			R	IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. นักเรียนพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนโดยใช้เพลงคาราโอเกะเป็นสื่อ	+1	+1	+1	3	1
2. นักเรียนพอใจวิธีการเรียนนี้	+1	+1	+1	3	1
3. การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว	+1	+1	+1	3	1
4. การเรียนวิธีนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดี	+1	+1	+1	3	1
5. นักเรียนชอบที่ได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว	+1	+1	+1	3	1
6. นักเรียนรู้สึกกระตือรือร้นที่จะเรียนเมื่อได้ร้องเพลงคาราโอเกะและเห็นภาพที่ครูนำมาสอน	+1	+1	+1	3	1
7. เนื้อเพลงมีเนื้อร้องที่เข้าใจได้ง่าย	+1	+1	+1	3	1
8. นักเรียนร้องเพลงคาราโอเกะที่ครูสอนได้ เพราะมีเนื้อหาที่ร้องง่าย มีภาพ และเทคนิคที่แปลก	+1	+1	+1	3	1
9. นักเรียนมีความสุขที่ได้ร้องเพลงคาราโอเกะ	+1	+1	+1	3	1
10. นักเรียนสามารถจดจำคำควบกล้ำได้ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	1
11. นักเรียนต้องการจัดกิจกรรมแบบนี้กับวิชาอื่นบ้าง	+1	+1	+1	3	1

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 1

ข้อที่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำเป็นคำ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			R	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	<u>แกล้ง</u>	+1	+1	+1	3	1
2.	<u>ขวนขวาย</u>	+1	+1	+1	3	1
3.	<u>ปลาบปลื้ม</u>	+1	+1	+1	3	1
4.	<u>ครอบครั้ว</u>	+1	+1	+1	3	1
5.	<u>เกรง</u>	+1	+1	+1	3	1
6.	<u>เพรียวลม</u>	+1	+1	+1	3	1
7.	<u>พลาดพลั้ง</u>	+1	+1	+1	3	1
8.	<u>คลาดเคลื่อน</u>	+1	+1	+1	3	1
9.	<u>ปรับปรุง</u>	+1	+1	+1	3	1
10.	<u>ตริกตรอง</u>	+1	+1	+1	3	1
รวม		10	10	10	3	1

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 2

ข้อที่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำในวลี	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			R	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	<u>กลุ่มอกกลุ่มใจ</u>	+1	+1	+1	3	1
2.	<u>ไม้แขวนเสื้อ</u>	+1	+1	+1	3	1
3.	<u>จุดหมายปลายทาง</u>	+1	+1	+1	3	1
4.	<u>ครอบครัว</u>	+1	+1	+1	3	1
5.	<u>ขนมกรุบกรอบ</u>	+1	+1	+1	3	1
6.	<u>น้ำพริกปลาร้า</u>	+1	+1	+1	3	1
7.	<u>สนุกสนานเพลิดเพลิน</u>	+1	+1	+1	3	1
8.	<u>แก้วคด่องว่องไว</u>	+1	+1	+1	3	1
9.	<u>เลอะเทอะประอะเปื้อน</u>	+1	+1	+1	3	1
10.	<u>ลำบากตรากตรำ</u>	+1	+1	+1	3	1
รวม		10	10	10	3	1

ผลการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ฉบับที่ 3

ข้อที่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำในประโยค	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			R	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	ฉันได้รับของขวัญจากคุณพ่อ	+1	+1	+1	3	1
2.	ผู้คนเดิน ขวักไขว้ในสวนสาธารณะ	+1	+1	+1	3	1
3.	ฉันห่อขนมไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อน	+1	+1	+1	3	1
4.	วันนี้ครอบครัวของเราจะทำบุญกฐิน	+1	+1	+1	3	1
5.	ฉันปลูกต้นไม้ในกระถาง	+1	+1	+1	3	1
6.	แม่ไปซื้อพรมเช็ดเท้าที่ตลาดนัด	+1	+1	+1	3	1
7.	ช่างเกิดอาการคลื่นไส้เพราะตกมัน	+1	+1	+1	3	1
8.	คุณยายอายุ 70 ปี แล้วยังเดินได้อย่างแคล่วคล่อง	+1	+1	+1	3	1
9.	น้องทำน้ำหวานหกประโอะป้อนเสื้อ	+1	+1	+1	3	1
10.	สมชายเล่นดนตรีได้ไพเราะมาก	+1	+1	+1	3	1
รวม		10	10	10	3	1

ผลการตรวจสอบคุณภาพ คาราโอเกะเพลงคำควบล้ำ

ข้อที่	ชื่อเพลง	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ			R	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1.	คำควบล้ำแท้/ไม่แท้ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	+1	+1	+1	3	1
2.	คล- ควบล้ำ ทำนองเพลงหนูไม่รู้	+1	+1	+1	3	1
3.	ให้เธอ ทำนองเพลงเธอเห็นห้องฟ้านั้นไหม	+1	+1	+1	3	1
4.	ปล- มาแปลก ทำนอง ระบายอคตัญญา	+1	+1	+1	3	1
5.	คร- ควบล้ำ ทำนอง แมงมุมลาย	+1	+1	+1	3	1
6.	เสียงกรอ ทำนองเพลง ช้าง	+1	+1	+1	3	1
7.	เพื่อนใจดี ทำนองเพลง เด็กคอยใจดี	+1	+1	+1	3	1
8.	เพลงไม่เพราะทำนองเพลงแมงมุมลาย	+1	+1	+1	3	1
9.	คลานลุยโคลน ทำนองเพลงคนเหมือนกัน	+1	+1	+1	3	1
10.	คร- ควบล้ำ ทำนองหนูไม่รู้	+1	+1	+1	3	1
11.	ปร- ควบล้ำ ทำนองเพลง แคนดำโขง	+1	+1	+1	3	1
12.	พอ รอ พริ้งพู่ ทำนองเพลง ขวนยาหล	+1	+1	+1	3	1
13.	ห่างหน่อยถอยนิด ทำนองเพลง ห่างหน่อยถอยนิด	+1	+1	+1	3	1
14.	ดร- ออกตรวจ ทำนองเพลง กิ่งสอนหลาน	+1	+1	+1	3	1
15.	วอแหวนวงนั้น ทำนองเพลงแมงมุมลาย	+1	+1	+1	3	1
รวม		15	15	15	3	1

ภาคผนวก จ
แสดงอัตราพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วง

ตารางที่ 4.4 แสดงอัตราพัฒนาการของนักเรียนแต่ละช่วง
 คะแนนแบบฝึกหัดท้ายแผนการจัดการเรียนรู้
 ของนักเรียนจำนวนทั้งหมด 15 ครั้ง คะแนนเต็มครั้งละ 9 คะแนน

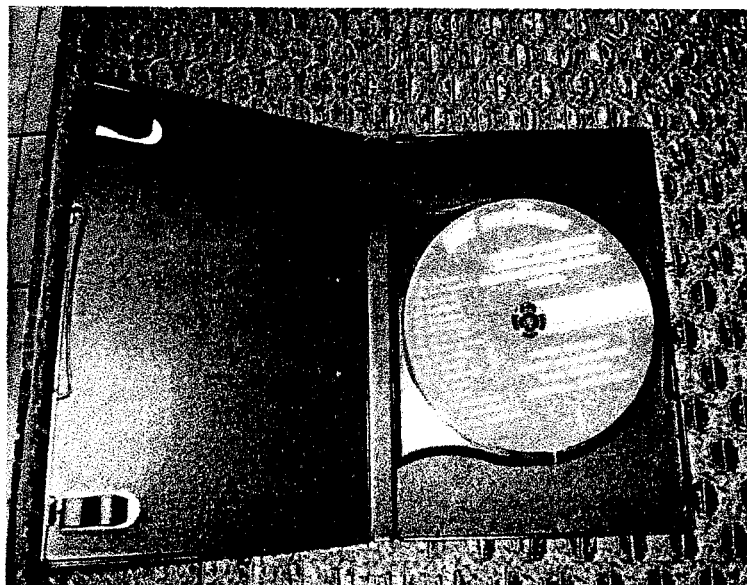
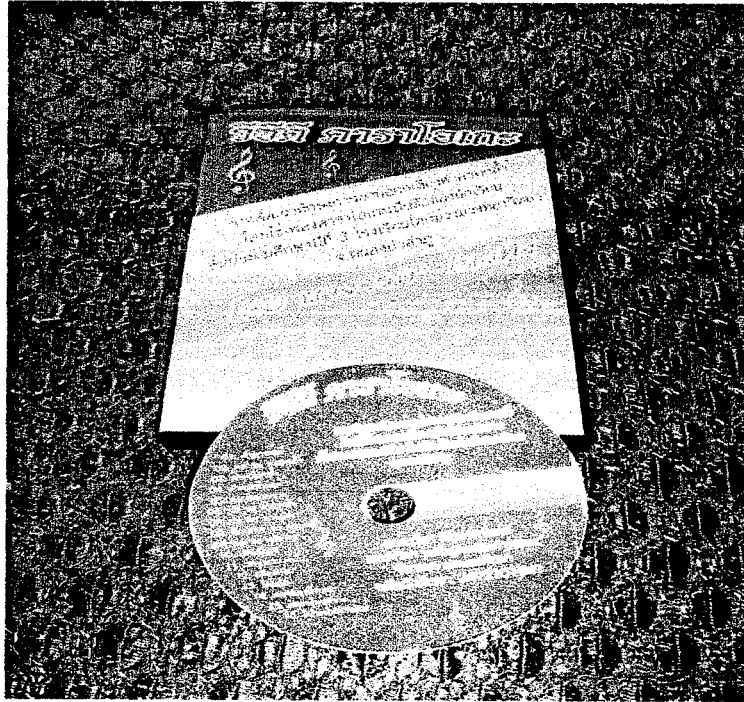
เลขที่	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8	ครั้งที่ 9	ครั้งที่ 10	ครั้งที่ 11	ครั้งที่ 12	ครั้งที่ 13	ครั้งที่ 14	ครั้งที่ 15	ความก้าวหน้า
1	5	6	6	9	9	9	7	7	7	8	8	9	8	9	9	
	1	0	3	0	0	-2	0	0	1	0	1	-1	1	0		0.29
2	4	5	8	9	9	9	8	9	9	9	8	9	8	8	9	
	1	3	1	0	0	-1	1	0	0	-1	1	-1	0	0		0.36
3	6	8	8	9	9	8	8	8	8	9	9	9	9	9	9	
	2	0	1	0	-1	0	0	0	1	0	0	0	0	0		0.07
4	8	8	8	8	9	7	7	6	7	8	8	8	9	9	9	
	0	0	0	1	-2	0	-1	1	1	0	0	1	0	0		0.21
5	6	7	7	9	9	9	7	8	7	8	8	9	9	9	9	
	1	0	2	0	0	-2	1	-1	1	0	1	0	0	0		0.43
6	3	7	7	7	9	9	9	7	9	9	9	9	9	9	9	
	4	0	0	2	0	0	-2	2	0	0	0	0	0	0		0.07
7	8	9	9	9	9	9	9	7	9	9	9	9	9	9	9	
	1	0	0	0	0	0	-2	2	0	0	0	0	0	0		0.36
8	5	6	8	9	9	9	9	8	9	8	9	9	9	9	9	
	1	2	1	0	0	0	-1	1	-1	1	0	0	0	0		0.14

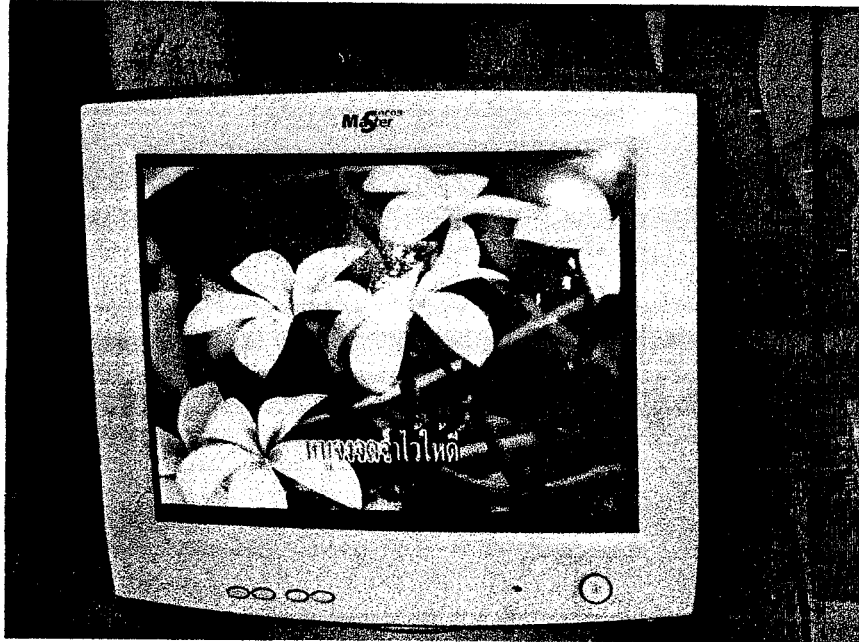
9	7	8	9	9	8	9	9	8	9	8	9	9	9	9	
	1	1	0	-1	1	0	-1	1	-1	1	0	0	0	0	0.36
10	4	5	7	8	8	9	9	8	8	8	9	9	9	9	
	1	2	1	0	1	0	-1	0	0	1	0	0	0	0	0.21
11	6	6	9	9	8	8	9	8	8	8	9	9	9	9	
	0	3	0	-1	0	1	-1	0	0	1	0	0	0	0	0.21
12	7	8	8	9	8	7	8	8	8	8	8	9	9	9	
	1	1	1	-1	-1	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0.36
13	4	6	7	9	9	9	9	8	9	8	8	9	9	9	
	2	1	2	0	0	0	-1	1	-1	0	1	0	0	0	0.21
14	6	7	7	8	7	7	8	8	8	9	9	9	9	9	
	1	0	1	-1	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	1 0.14
15	7	8	8	8	8	9	9	8	9	9	9	9	9	9	
	1	0	0	0	1	0	-1	1	0	0	0	0	0	0	0.29
16	5	7	7	8	9	8	8	8	8	9	8	9	9	9	
	2	0	1	1	-1	0	0	0	1	-1	1	0	0	0	0.21
17	6	8	8	8	9	8	9	7	9	9	9	9	9	9	
	2	0	0	1	-1	1	-2	2	0	0	0	0	0	0	0.21
18	6	8	8	9	9	7	8	7	9	9	9	9	9	9	
	2	0	1	0	-2	1	-1	2	0	0	0	0	0	0	0.21

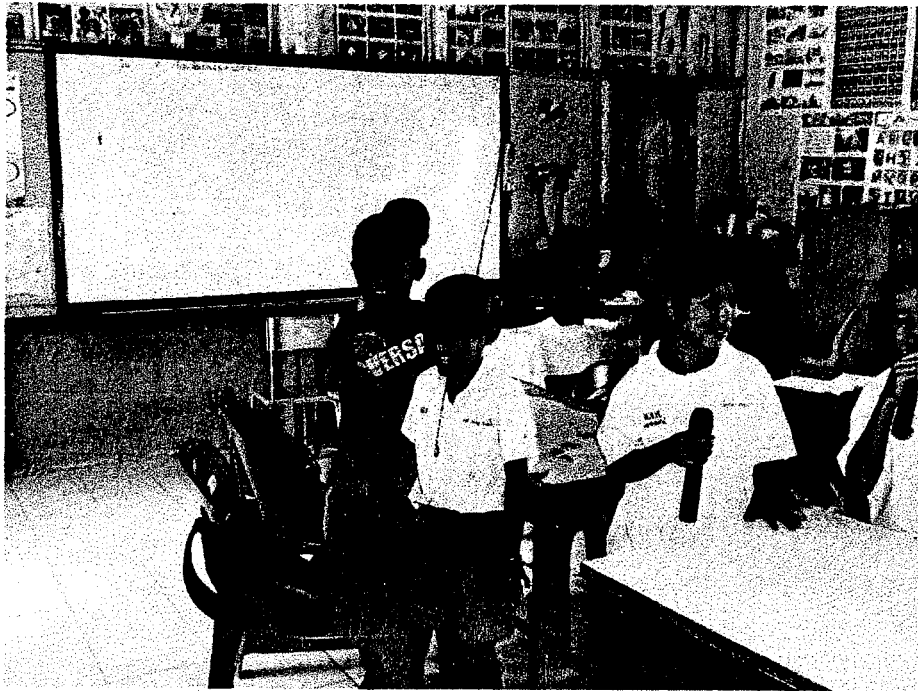
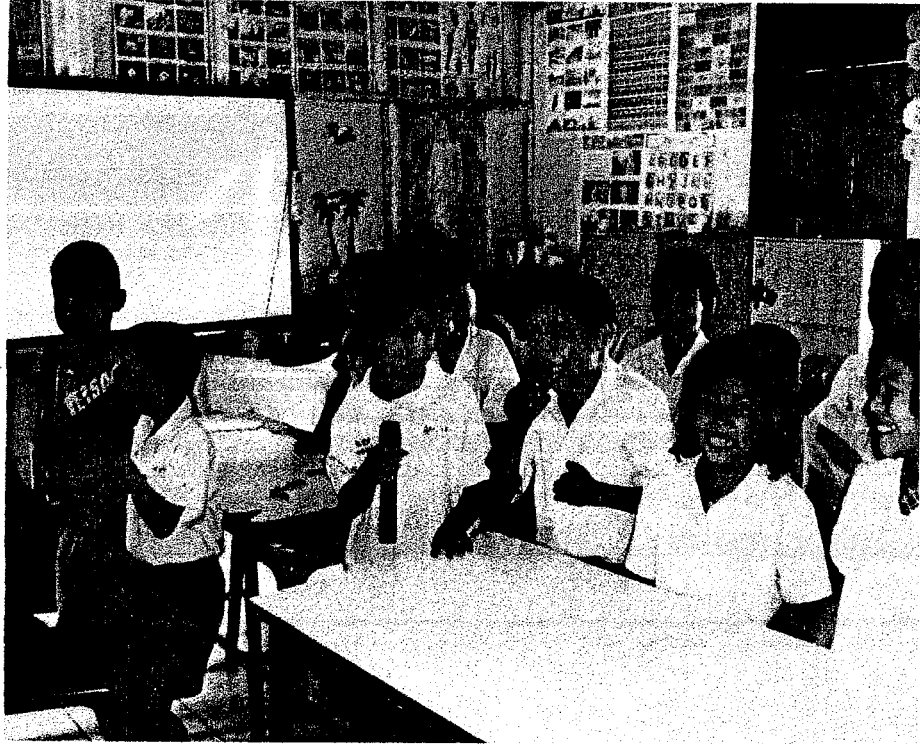
19	6	7	7	9	9	9	9	8	9	9	9	9	9	9	
	1	0	2	0	0	0	-1	1	0	0	0	0	0	0	0.21
20	8	8	8	9	9	9	9	8	9	8	9	9	9	9	
	0	0	1	0	0	0	-1	1	-1	1	0	0	0	0	0.21

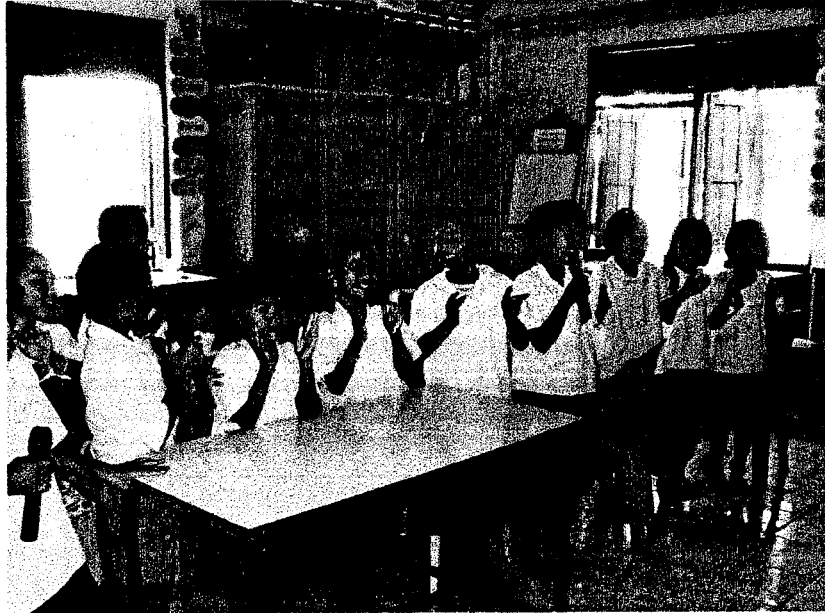
ภาคผนวก ฉ
รูปภาพสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

รูปภาพสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ นายปรีชา สวัสดิ์ทา
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ
วุฒิการศึกษา การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา บริหารการศึกษา
2. ชื่อ นางสาวมะลิวรรณ สุขใจ
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ
วุฒิการศึกษา การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขา บริหารการศึกษา
3. ชื่อ นางสาวเพ็ญภา สิงห์อาจ
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหินตลาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
ตำแหน่ง ครูชำนาญการ
วุฒิการศึกษา การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน สาขาการประถมศึกษา

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางจิริภา โนนทิง
วัน เดือน ปี	วันที่ 3 สิงหาคม พุทธศักราช 2512
สถานที่เกิด	อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (การประถมศึกษา) สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร พุทธศักราช 2538
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ อันดับ คศ. 2 โรงเรียนโคกม่วงทองวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1